

Délibáb

26
FILLER

BEVONUL
A
DIADALMAS FÉRFI
NAGY KATÓ
és
HANS ALBERS

Uránia

VI. ÉVFOLYAM 17. SZÁM
BUDAPEST, 1932. ÁPR. 23.

MEGJELENIK MINDEN
SZOMBATON

FÉLBŐRKÖTÉSŰ REGÉNYSOROZAT

a magyar könyvtermés szenzációja!

A világirodalom legjelesebb művei jelentek már meg eddig is ebben a sorozatban. Ezek a művek kiállításuknál és tartalmuknál fogva a legértékesebb könyvtárnak is díszére válnak.

Dickens: Két város története

Lakatos László: Egy éjszaka története

Karin Michaelis: Az ügyvéd úr családja

Dale Collins: Istenítélet

Ligeti Ernő: A kék barlang

Marthe Bibesco hercegnő: Párizs ölében

Egy-egy ilyen félbőr-kötésű, 320 oldalas regény ára 10 pengő bolti ár helyett bérmentve 2 pengő 90 fillér, utánvéttel 40 fillérrel drágább. Bármelyik kötet külön is kapható! Beszerezhető Délibáb kiadóhivatala útján, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12 szám.

Aki az itt felsorolt művekből egyszerre kettőt rendel, bérmentve küldjük és két kis regényt adunk hozzá ingyen. Aki mind a hat kötetet megrendeli egyszerre, annak csak öt kötetet kell fizetnie, a hatodikot ingyen kapja és mind a hat kötetet bérmentve

VI. évfolyam

Budapest, 1932 április 23

17. szám

Délibáb

26
FILLÉR

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.— pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon 15 — 26 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 15 lel, Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. Dohány uca 12. Telefon: J. 423—39, J. 423—50.

Tudod mit?! Igyunk pertut!

(Seidner felv.)

Siker, és bukás

Ha egy sikerből csak a sikerért irigyled, értem: a pénzt, a tapsokat, a premiér bankettel, a gratulációkat, akkor senki se vagy. De ha nem ezt irigyled a szerzőtől, hanem azt, ami a siker mögött van, a lehetőségét, egy szép jelenetet a darabjából... Ha néhány mély mondatnál ezt sóhajtod: „miért nem én írtam ezt”, néhány szép szónál: „miért nem nekem jutott ez az eszembe”, akkor... Akkor nem vagy egészen reménytelen. Akkor még belőled is lehet valaki.

A sikert mindenki irigyli, a bukott szerzőre senki sem haragszik. De... Én egy esetben mindig haragszom a bukott szerzőre. Ha az én vagyok.

Mikor tudod igazán biztosan, hogy az idén sikered volt. Majd jövőre ilyenkor, ha a következő daraboddal megbuktál.

Ha bukás van, milyen határozottan és milyen erélyesen teszi az egyik felelőssé a másikat. A bukásról mindig más tehet. Ha a darab megbukik, mindenki másban keresi (és meg is találja) a hibát. A szerző a függönyhúzóban, a hőszerelem a jegyszédőben, az igazgató a sajtóban. De ha siker van, miért van siker? A szerző szerint, mert a darab jó, az igazgató szerint, mert ő „csinálta meg” a sikert, a fodorász szerint, mert ő komponálta meg azt a zseniális vörös parókát a komikus számára, a szabónó szerint, mert ő építette meg azt a zseniális ruhakivágást a primadonna számára, a büfésné szerint, mert az ő sonkászszemléi olyan izések és frissek voltak. A színháznál mindig te buktál meg és én arattam sikert. Mert a színháznál, amely tulajdonképpen a világ legelterjedtebb társasjátéka, mindig csak egy szót hallasz. Ezt: én, én, én.

Igazi színházi ember számára a bukás fizikai fájdalom. A primadonna, ha választhat bukás és fogfájás közt, feltétlenül azt fogja választani, hogy neki legyen sikere és a másik primadonnának fájjon a fog.

Siker többek közt: hatalmi érzés.

*

Azért volt már arra is esél, hogy a közönségnek volt sikere a darabnál.

*

Ki az, akinél a primadonnának mindig sikere van?
A közönség, a direktor, a sajtó, a kollégák? Á, ez mind nem biztos. Akire a primadonna igazán számíthat, hogy mindig sikere lesz nála, az egy ember. Ő.

*

Ketten tudnak igazán hazudni a primadonnának. A tükre és Ő.

*

A primadonna és a sikere. A primadonna sikere a tömegsikernél kezdődik és az egyéni sikernél végződik. Amikor már csak egy férfinél van sikere, akkor már rég nem primadonna és már rég nincs sikere.

*

Azért a siker is tud fárasztani. A más sikere.

*

Nem. Ne tréfáljunk. A saját siker is tud fárasztani. A sikert izléssel viselni egyike a világ legnehezebb (és legritkább) dolgainak. A siker éppen úgy tud fárasztani, mint néha a boldogság is. Mert mind a kettőben van valami kísérteties, valami élettől és mentől inkább hajszoljuk egy életén át, valami valószínűtlen. Becsületes embert a boldogság, tehetséges embert a siker megrendíti. Csak a dilettáns fogadja el a sikert, mint valami természetest, magától értődtől, ami neki kijár. De az igazi tehetséget a siker megrendíti, babonássá teszi, a maga és a siker értékében megkérdelveti. Megérdemeltem? Miért kaptam? Meddig fog tartani? És aztán mind a kettőt, a sikert is, a boldogságot is nehezen hisszük el. Amíg tart. Igazán csak akkor tudjuk, amikor már elmúlt. És ez benne a szép, ez benne a fájdalmas. Ez az, ami benne igazi.

*

Szó se róla. El lehet érni. Szorgalommal, ambícióval, tanulással, maniakussággal, fanatizmussal, magunk hajszolásával. El lehet érni a sikert. De a tehetséget?

*

Ami a sikeres szerzőt állandóan bántja és nyugtalanítja: a vágy, utólrni önmagát.

Magyar asszony Mohács után

Alfred de Musset nevének csengése egészen másfajta emlékeket idéz, mint az a kis vígjáték, amelyet most *A magyar asszony* címmel játszik a Nemzeti. A „Spanyol és olasz mesék” vagy a „Namouna” frója szeretett elkalandozni exotikusabb világtájak felé. Így juthatott el írósztala mellől „Barberine” darabjával mihozzánk, a magyar reneszánszba...

De erről a könnyű kis kalandról később a szerző is, a francia irodalomtörténet is megfélekedzett. A költő gyűjteményes kiadásának legnagyobb részéből hiányzik ez a munka. Csak a Nemzeti Színház emelt emléktáblát annak, hogy egyszer itt járt közöttünk, Mátyás király udvarában századokkal később egy nagy francia költő.

Heine párizsi leveleiben azt írja Mussetről, hogy a vidámság műzsája szájon, a szomorúságé szíven esőkolta. A könnyű kis pro-
verbe-k szerzője csakugyan súlytalanabb a „Les nuits” költőjénél, vagy a

Somogyi Erzsébet
Nemzeti Színház —
Magyar asszony
(Seidner felv.)

Uray Tivadar és N. Tasnády Ilona
Nemzeti Színház — Magyar asszony

(Áldor felv.)

„Confessions d'un enfant du siècle” írójánál, Néhány darabja, „A szeszély”, „Ne játsszál a szerelemmel” szerepel ugyan a Comédie Française színlapján, de ez a tisztesség inkább a költőnek, mint a darabírónak szól.

Az asszonyi hűség vagy hűtlenség ősi témája a középkor és a reneszánsz novelláinak. Boccaccio „Dekameron-ja” hemzseg a

lay Árpád játékán keresztül az előadás könnyű, kedves és mulatságos.

Összbenyomás: mi Musset-t is, a magyar asszonyt is máshol keressük.

Musset darabjával egy estén hozza a színház Bartók Lajos egyfelvonásos „történelmi” drámáját, a *Mohács után-t*. Nem tudom mi volt a nagyobb kegyetlenség:

lovagok közti fogadások aranypróbáitól. Hol a férj, hol a szerető, néha az asszony vall kudarcot, mindenféle változatban. Mi feltétlenül hiszünk a magyar asszony hűségének hitelességében. De Barberine hűségében kevésbé. Conte Rosenberg, Edelberg, Pollaco itt az a színmagyar társaság, ahol a nagy hűség küzdelme folyik. Lehet ez sváb, cseh vagy tót reneszánsz. Magyar semmiesetre. Hiszen ha csak ez volna a baj. Ez a kis reneszánszdarab nem reneszánsz, ez nem darab. És nem Musset. Ő írta, de mégse az. A ragyogó név megtevesztette a színházat.

De az előadás különő. *Tasnády Ilona* magyar asszonya nagyon kedves és eleven. *Uray Tivadar*nak szinte a darabtól független magán-sikere is nagyon megokolt. Játékos közvetlenség és klasszikus elmélyedés szerencsés találkozás az az alakítás. A darab többi szereplője is magára hagyva, saját fantáziájában rajzolja ki a figuráit. *Hettyey Aranka*, *Somogyi Erzs*, *Ónody Árpád*, *Leho-Sugár Károly*, *Leho-*

harminc év előtt nem adni vagy most adni ezt a kis kosztümös dramolettet. Ez lehetett az a stílus, amelyről annakidején parodisztikus kritikát írtak. Ma már a paródiát sem értenék. Az ilyen darabot kótába szedetlenül énekelték, sok jó és rossz viccet csináltak a láthatatlanul vezénylő karmesterről. Akik valamivel komolyabban vették, vezércikket emlegettek. Egy lekéselt alkalmi allegória az átkos magyar pártoskodásról. Nem mondhatok nagyobb bókot a színháznak, mint azt, hogy a darab előadása is hamis. Meggyőződéses színész,

aki a saját bőrén vagy torkán érzi a szavak lélektelenségét, nem tudja ezt pótolni a hangkülső erejével. Ami emberi kötelességük volt a színészeknek, azt pontosan elvégezték. Művészi feladatuk nem akadhatott.

*

Színházból kijövet, elgondolkoztunk azon, a közönség mely rétege lehet az, a nagy-szakállú fondorkodástól a régi varrólányi naivitásig, amelyet ez a két darab még érdekelhet. Nem tudtunk rá választ adni. Ez volt az egyetlen dolog, amelyen színház után még elgondolkoztunk. **Hajó Sándor.**

Hettyey Aranka

Nemzeti Színház — Mohács után

(Áldor felvétele)

szavak
olni a
ességük
gezlék.

x azon,
nagy-
rólányi
b még
t adni.
színház
sándor.

Nászút bonyodalmakkal a csapdában **Filmdiva**

Hétfőn kora reggel megszólalt szerkesztőségi telefonunk.

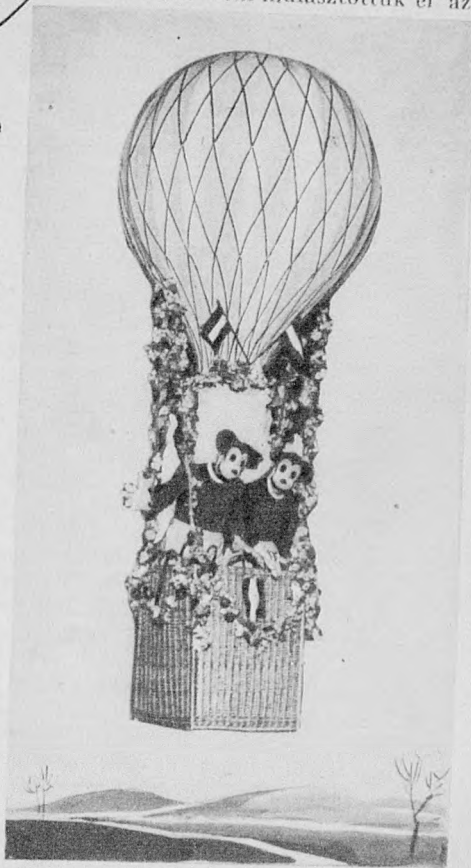
— Halló, halló — hallottuk a készülék másik végéről, — tudatom az urakkal, hogy tizenegy órakor érkezik meg a mátyásföldi repülőtérré *Miki-egér*, a világhírű filmsztár partnernőjével.

Ez a bejelentés természetesen nagy feltűnést keltett szerkesztőségünkben és azonnal intézkedtünk, hogy munkatársunk jelen legyen a repülőtéren, amikor a kiváló filmművész először érinti lábával Magyarország földjét.

Pontosan tizenegy óra volt, amikor egy léghajó jelent meg a fejünk felett, amely azonban egy cseppet sem hasonlított a Zeppelinhez, hanem inkább egyik divatjamult őséhez. Néhány perc múlva megtörtént a kikötés és a kosárból mosolyogva, frissen ugrott ki a világhírű filmsztár, aki udvariasan segítette ki partnernőjét. Most megható jelenet következett. A *Budapesti Macskák Egyesülete* üdvözölte Mikit abból az alkalomból, hogy fővárosunkba érkezett. A *The 5 Macskaband* zenekara eljátszotta a *Miki-*

maus indulót, amelynél hatásosabb macskazenét még sohasem hallottunk. Azután előlépett a szónok, aki néhány keresetlen szóval biztosította Mikiékét arról, hogy nagyon örülnek megérkezésüknek és ha tőlük függne, soha többet el sem engednék. A népszerű filmsztár könnyes szemekkel köszönte meg a meleg és őszinte ünneplést és azután autóra ült, hogy szállására hajtasson.

A „Déliab” riporterét érte az a megtiszteltetés, hogy ugyanazon az autón mehetett vissza a városba és így természetesen nem mulasztottuk el az

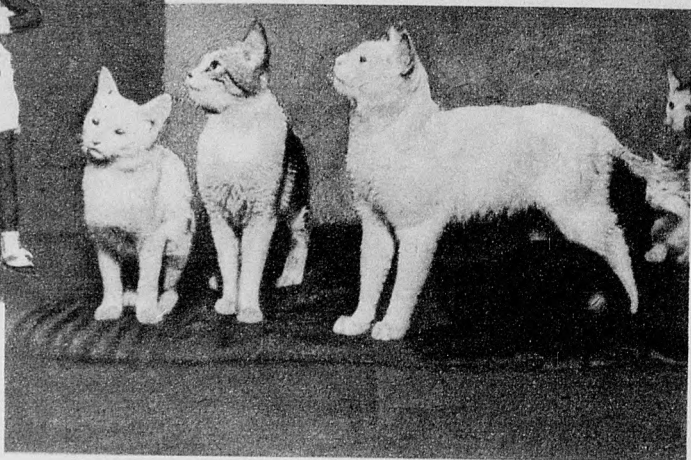

A megérkezés
(Seidner felv.)

A fogadtatás
(Seidner felv.)

alkalmat, hogy néhány kérdést intézünk a kitünő művészhez lapunk olvasóinak nevében. Még el sem indult az autónk, amikor az első meglepetés ért minket. Miki ugyanis magyarul felelt kérdésünkre és amikor meglepett arcunkat látta, így folytatta:

— Igen, igen — cincogta, — magyar vagyok. Az egyik őszám résztvevő a Béka-egér háborúban és vítezi cselekedeteiért nemességet nyert. Boldogult nagyapám még nagyobb hőstettet vitt véghez. Beszorult egy könyvszekrénybe és miután más menekvése nem volt, keresztülrágta magát Dumas egyik regényén, amelynek nem kevesebb mint kilencszáznyolcvanhét oldala volt — a fedőlapot nem is számítva. A háború után beláttam, hogy itthon nincsen számomra hely, miután az éléskamrák nagyon kiürültek. Amikor Fedák Sári kiutazott Amerikába, hogy Mindszenlhy Tibort felfedezze az Újvilág számára, belopóztam egyik bőrdíjébe és velük mentem. Ami nem sikerült nekik, sikerült nekem. Csakhamar megtaláltam az érvényesülés felé vezető utat, amelyet szerénytelen-ség nélkül mondva elsősorban exteriőrömmnek és humoromnak köszönhetem. Ma már elmondhatom, hogy fejedelmi gázsit kapok.

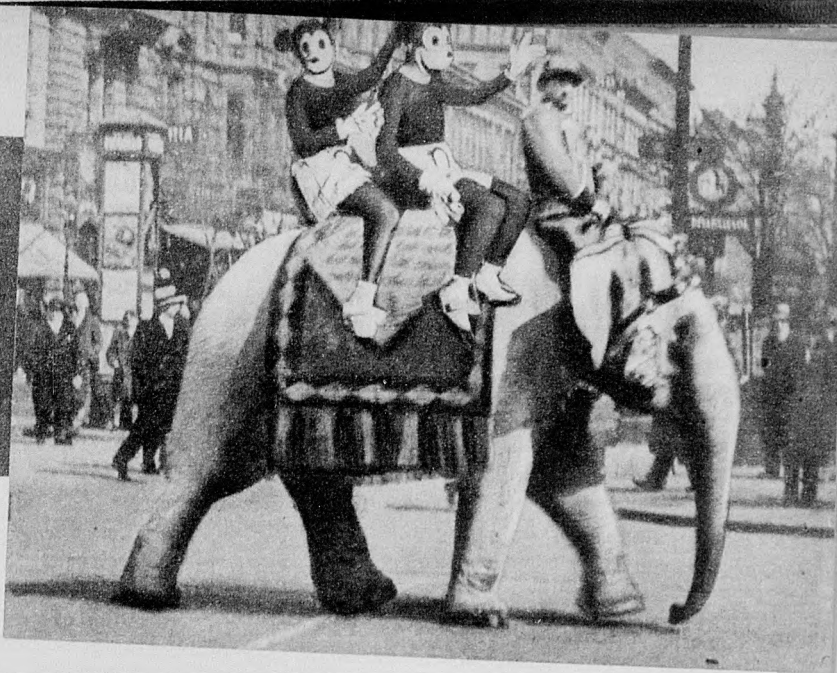
— Képzeld, mennyi irigye van — vetettük közbe.

— Van bizony, a macska rúgja meg! — káromkodta el magát amúgy magyarosan Miki. — Különösen Chaplin irigykedik rám, akinek erős konkurenciát jelentek. Most különben rosszban vagyunk, mert multkor a film-studióban egy ócska cipőt találtam, amelyet jóízűen rágesáltam, amikor kiderült, hogy ez kollégám öltözőkéhez tartozik.

— Minek köszönhetjük, hogy most Pestre jött?

— A szívem hozott haza. Ezenkívül pedig most nászúton vagyok. Mult héten vettem el feleségül partnernőmet. Annyit beszéltem neki már a kitünő debreceni és kolozsvári paprikás szalonjáról, hogy alig bírta kivárni Pestreérkezésünket.

Közben megérkeztünk az egyik elegáns dunaparti szálloda elé, ahol csak nagyneveken találtunk megfelelő apartament-t a kitünő filmművész számára, aki kijelentette, hogy nem hajlandó egérlyukban lakni, hanem csakis nagy, világos szobákban. Miután Miki azonnal meg akarta tekinteni Budapestet, jegyeket akartunk biztosítani számukra az idegenforgalmi autócáron. Ezt azonban Miki vissza-

Az „elefánt-car“-on

(Seidner felv.)

utasította, mert egyik artista barátja elefántját ajánlotta fel erre a célra. Így tehát elefántháton vágunk neki Budapest uccáinak. Miközben a város különböző nevezetességeit mutattuk be nekik, folytattuk az intervjút. Először az Országház előtt álltunk meg.

— Menjünk talán be — proponálta Miki, — mert szeretném megmutatni feleségemnek gróf Bethlen Istvánt.

— Ó, sajnós, jelenleg nincs Pesten.

— Ejnye, be kár — csóválta a fejét. — no nem baj, akkor megnézzük Károlyi Gyulát, hallom, semmiben sem különbözik Bethlentől.

Csak nehezen tudtuk őt meggyőzni tévedéséről, azzal, hogy a mostani miniszterelnöknek szakálla van.

— Szóval, mégis csak van különbség közöttük — vette búsan tudomásul a Miki házaspár. — Akkor menjünk a népjóléti minisztériumba, ahol, hallom, nagyon sok az elintézetlen akta és így finom kosztra nyílik kilátás.

A művészházaspár nagyon le volt sujtva, amikor tudomásukra hoztuk, hogy a minisztériumot lebontották.

— Hát ilyen lelketlen emberek is

léteznek? — kiáltotta felháborodva Miki — meglátja, jön még a kutyára Dréhr.

Ezek után az egyik előkelő belvárosi cukrászdába tértünk be, ahol Miki né egy nagy adag macskanyelvet rendelt, mi pedig egy kis szíverősítőt ittunk.

— Ugy látszik, megártott az ital — mormogta Miki, amikor újból ki léptünk az uccára, — egy kis katzenjammerem van.

Ennek tulajdonítható, hogy barátunkat a következő pillanatban majdnem elütötte egy autóbusz.

— Ezer macska és bomba! — rémüldözött a filmsztár, — most majdnem maustot lettem. Szinte látom magam előtt a német lapok szenzációs címét, amely a halálomról számolt volna be valahogy így: Miki maustot.

A derék elefánt tovább vitt minket Budapest uccáin és közben megtudtuk, hogy Miki legszívesebben utleírásokat szeret olvasni és kedvenc írója Richard Katz, a világhírű utazó. A magyarok közül legjobban szereti Fodor Lászlót, a „Templom egere“ kitűnő szerzőjét. Különösen ez a műve

ragadta meg őt nagyon. Utunk a Kamara Színház előtt vitt el. Búsan vette tudomásul, hogy ez is be van zárva.

— Most már értem — jegyezte meg, amikor megmagyaráztuk neki, hogy miért zárták be a Nemzeti Színház fiókjintézetét, — egy üres kamarában senkinek sincs semmi keresnivalója. Erről jut azonban eszembe, hogy este színházba szeretnék menni. Boldog volnék, ha este a Király Színházba vinne el minket, hogy végre megint láthassak egy jó operettelőadást.

— Sajnos, ez is be van zárva. A Királynak ugyanis nagyon rosszul ment.

— Ugy látszik, ez világjelenség, mert hallom, Spanyolországban is így van. Dehát most az érdekel, hogy hova lehetne este menni?

— Talán a Vígszínházba a „Méltóságos asszony trafikjához”.

— Nem, én valami vidám darabot szeretnék látni, nem pedig búst.

Hiába bizonygattuk, hogy a darab víg, csak a szerzője Bus, Miki nem hitt nekünk. Végre abban állapodtunk meg, hogy este a „Régi Orfeum”-ot nézzük végig a Fővárosi Operettszínházban.

— Ez kell nekünk — jelentette ki Miki, — már a nevében is benne van

a régi. Régi orfeum, régi zene, régi szövegekönyv, régi szereplők, ez csak jó lehet.

A Miki-házaspár a „Régi Orfeum” előadását este a sугólyukból nézte végig. Szemmel láthatóan nagyon tetszett nekik a revüoperett és a szünetben Mikiné meg is jegyezte:

— Irigylem ezt a *Honthy* Hannát az egérfogaiért és milyen jól cincog, akarom mondani, énekel.

Szünet után mindketten még nagyobb figyelemmel hallgatták az előadást, amelynek befejeztével az egyik közeli bárba mentünk vacsorázni. Miki feltűnően sokat táncolt egy magas, szőke bártünderrel és ez szemmel láthatóan elrontotta Mikiné jó hangulatát.

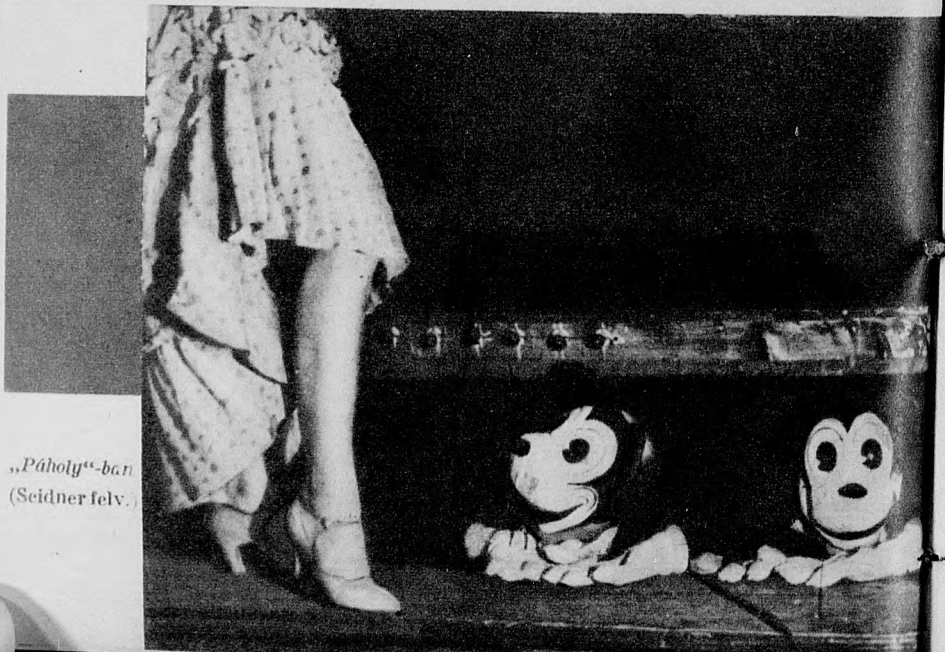
— Ez aztán a macska — súgta felém bizalmasan Miki a bártünderre mutatva, — csak tudnám, hogy miképpen maradhatnék egyedül vele.

Néhány percig tanácstalanul ült a helyén, majd hirtelen felcsillanó szemekkel a feleségéhez fordult.

— Mausikám — mondotta, — még mindig nem ettél paprikás szalonnát.

— Pedig úgy szeretnék — sóhajtott Mikiné.

— Nézd, ott áll a pult mellett, majd odavezetlek.

„Páholj”-ban
(Seidner felv.)

Még mielőtt figyelmeztethettük volna a veszélyre a kiváló filmdívat, megtörtént a baleset. A művész a szalonna után nyúlt és abban a pillanatban becsapódott mögötte egy kis ajtó. Mikiné az egérfogó rabja lett. A fiatalasszony egetverő sírásba kezdett, miközben férje kétségbeesetten csapta össze kezeit.

— Ne félj, drágám, majd kitalálok valamit, hogy megszabadítsalak — igyekezett megnyugtatni feleségét, — hiszen tudod, hogy Douglas Fairbanks és Tom Mix kollégáim is tőlem tanulták a trükköket. Ne aggódj, egy-két óra múlva ismét szabad leszel.

A választ meg sem várva, gyors léptekkel hagyta ott a szörnyű színhelyet és néhány perc múlva egy szeparéban folyt a mulatozás a szöke táncosnővel. A teremben pedig a jazz-bandet is túlharsogta Mikiné sírángozása.

Szillági Ödön.

— Amint látom, a nevét nem felejtette a cikk alá írni — szólalt meg zordonan szerkesztőm, amikor a kézirat utolsó oldalát is elolvasta. — Ezzel szemben mi van a riport befejezésével ?

— Sehogy se jut valami jó poén az eszembe.

— Már pedig ez így nem jelenhetik meg !

— Dehogy is nem, szerkesztő uram ! Már annyiszor kíségtettek olvasóink zavarunkból, miért ne próbálhatnánk meg most is ? !

Rövid vita után ezt a kényelmes megoldást választottuk. Tehát, hölgyeim és uraim, tessék megírni a riport poénját legfeljebb tíz-tizenöt sorban, valamint azt, hogy kik játszották el Miki egér és felesége szerepét. A legszellemesebb válaszokat leközöljük. A pályázók számára

10 jutalmat tűzünk ki,

még pedig

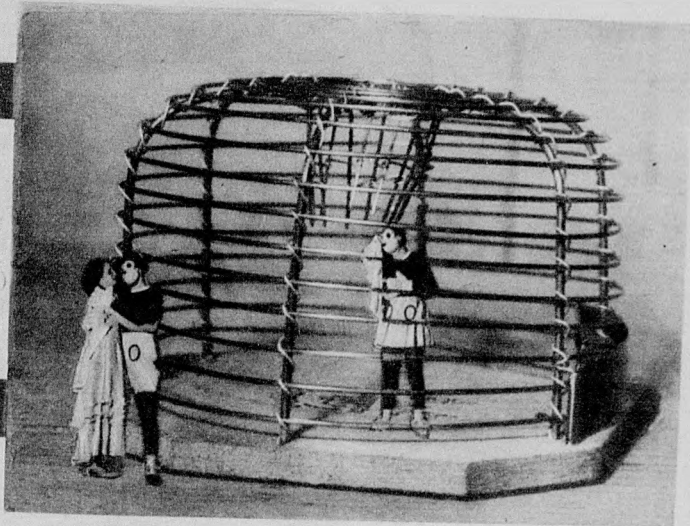
öttször egy-egy félbőrökötéses szenzációs regényt

és

öttször két-két páholyjegyet egyik előkelő filmszínházunkba.

Pályázati határidő: *április 29.* A borítékra okvetlen ráírandó: *Miki-pályázat.*

Amikor az egér
„maeskánál” csalja meg
feleségét
(Seidner felv.)

Négy régi, Shires gavallér

Írásban, a színpadon, a társaságban gyakran hangzik el mély sóhaj kíséretében: *Másképp volt a régi jó világban*. Ezt a régi jó világot nemrég az egyik színházunk fel is elevenítette és tagadhatatlan, hogy a meglevenedett régi jó világ nagyon szép és romantikus lehetett. Különösen, ha a színház szempontjából nézzük.

Telt házak élén az első sorban vakító ingmellek ragyogtak, kivonult a kasszínó, a primadonnák kicsi lába ezer holdakon léphetett át, állandó előkelő habítűk rajongó szemével találkozhatott, ha kikukucskaált a függöny mögül.

Most ugyan nehezen menne a primadonna autójából a benzint kifogni, de ez csak technikai akadály, míg a primadonnakultusz régi jó megnyilvánulásai akadályok nélkül is megszűntek. Miért van ez így? — tette fel a kérdést a „Déli-báb” és *négy régi gavallér*, a régi jó idők négy kedves és ismert, de még ma is fiatalos arisztokratája adott feleletet a mi-értre.

A mindig jókedvű, a társaságban mindig vezetőszerpet játszó *Andrássy Géza gróf* nemesak szóval, de tettekkel is felelt. Ma is szorgalmasan látogatja a színházat, ma is a régi hódolója a primadonnáknak.

A palota udvarán épp autójába szállt, amikor sikerült megkérdeznünk a kegyelmes urat.

— Először is minden ujságíró felakasztanék — mondta és én, míg barátságosan megszorította a kezemet, egy cseppet sem rémültem meg a vérszomjas kijelentéstől.

— Mit feleljek, azért ujságíró, hogy mindent tudjon, nyomozza ki, mi a véleményem. Színház, aszszonyok? Bizony, ma is érdekel, ma is szívesen elbeszélgetek egy szép primadonnával csokoládéstortaevés közben, de (és itt az indulásra kész autóra mutat) megyek a parlamentbe. A *politika* ma jobban érdekli és leköti az arisztokráciát, mint a színház.

A politikus nyilatkozata után közéletünk és a *gazdasági* élel egyik vezére, báró *Madarassy-Beck Gyula*

már komoly kis tanulmányal felelt arra, hol vannak az arisztokraták az első sorból, miért nincsenek habítűk?

— Ma is járok színházba, csak kevesebbet és sohasem premierre.

Gróf Andrássy Géza
(Fotó Munkácsi)

ban min-
issy Géza
ekkel is
ogátja a
lólója a
autójába
gkérdés-
ajságról
és én,
ította a
sem ré-
jas kije-

zért új-
ent tud-
i, mi a
ház, asz-
ma is
szívesen
y szép
csoko-
közben,
az indu-
autóra
gyek a
pe. A
na job-
ekli és
z arisz-
t, mint
ház.
olitikus
kozata
köz-
ünk és
gazda-
gi élet
gyik ve-
re, báró
arassy-
Gyula
komoly
lmány-
arra,
z arisz-
sorból,
itűk?
szin-
esebbet
mierre.

Gróf Somssich Antal

Ha eszembe jut, beülök egy darabhoz, ami felkeltette az érdeklődésemet.

— Szmokingban?

— Nem. Békében mindig szmokingban jártam a színházba, de azóta minden megváltozott.

Az egész társadalmi életre egy dolog jellemző: az emberek végig-végig minden társadalmi osztályban elveszítették, amit a francia *insouciance*-nak nevez. Az ember saját baja, az ország, Európa, a világ bajai elvették a lehetőséget annak, hogy keserű szájíz nélkül, mint a multban, tudjon örülni és élvezni, amelynek az élvezése a béke-időkben az emberi természet szükségszerű megnyilvánulása volt. Másik ok az, akkor, amikor a békében az arisztokrácia élet-lehetőségei biztosítva voltak, jobban érdeklődtek azok után a problémák után, amelyeket a színpadirodalom felvetett és megoldani kívánt. Ezért nincs habitű, nagyobb kérdések izgatják az embert az egyéni és közéletben, hogy akármilyen fascinálóan megírt darab úgy megfogná, mint azelőtt. Habitűk ma az öngyilkosok között vannak.

Mindezekkel összefügg, hogy a magyar arisztokrácia, amely elvégre a földbirtokon épült ki, ma a mezőgazdasági világválságban, amelyet Magyarország érez meg a legjobban, már anyagilag sem képes „*insouciance*” élvezni.

A primadonnakultusznak a fenti okokon kívül rengeteget ártott a *mozi*, mert egészen világos, hogy a női neveknek nemzetközi csengése, amit a mozi jelent, az olcsón való hozzáférhetőség a moziideálok látásához — egyrészt demokratikusabbá, másrészt személytelenebbé és természetesen a személytelenség és a lokális elérhetetlenség miatt platonikusabbá tette a sztárok és bámulóik közti viszonyt.

A komoly és mélyenjáró felelet után elindultunk a *Nemzeti Kaszinóba*, hogy a gróf és báró urakat a kaszinói élet levegőjében, amely annyi színházi esemény híreit szívta magába, faggassuk ki.

A Nemzeti Kaszinóban esend volt, egy-egy sarokban tarokkoztak, a fiatalabb generáció bridgezett igen kicsi alapon. Nem volt nyüzsgő élet és a *csend* nemesak az úgynevezett „előkelő” *hangtalanság*, hanem valami sokat eláruló *csendesség* volt.

Az idén még a szokásos kaszinói bált sem tartották meg.

Erdődy Rudolf és Eszlerházy János gróf urak kérdéseinkre csak sokatmondóan legyintettek.

Báró Madarassy-Beck Gyula

(Fotó Streliszky)

Ifj. báró Wlassics Gyula
(Fotó Székely Aladár)

Somssich Antal gróf, aki a földbirtokos arisztokrácia igen előkelő tagja, informált a kaszinói tagok új véleményéről.

— A színházi kultusznak a legnagyobb konkurenciája a mozi. A délutáni tarokk- vagy bridgepartit után majdnem minden nap moziba megyünk. Nem kell előkészület, nem kell szmoking és igen jól elszórakozunk. Mindenkinék megvan a kedvenc mozi-színésznője, én Marlene Dietrichet szeretem, meg is néztem minden filmjét.

A mozi változatosabb és nagyobb lehetőségű, mint a színház, jobban leköt, vagyis inkább könnyebb és könnyebben szórakoztat.

Mozihabitűek vannak, csak azokat nem tartják úgy számon.

— Én utoljára a *Híd*-nál voltam színházban. — Hogy tetszettek az arisztokrata ábrázolások?

— Igen kitűnően tudják művészeink az arisztokráciát, a levegőjüket visszaadni, a „Híd”-ban Széchenyi személyesítője különösen eltalálta az igazi hangot.

— Mi fogja meg a gróf urat a legjobban a moziban?

— Hogy mennyit tudnak a színészek. Autót vezetnek, lovagolnak, táncolnak, énekelnek, akrobaták, ezermesterek.

Látja, még ártott a színháznak az autó is, a motor annyira leköt, én magam a leg-

szívesebben autótúrázom, mint 3—4 órára beüljek egy zárt helyiségbe.

Még egyet, de ezt ne írja meg (nem írom meg!), a nagy habitűeskedés, primadonna-udvarlás annyira *Gogernek* szokása lett, hogy mi, akik annyira szégyeljük a *Gogerneket* — visszatörpanunk. A régi urakal a föld bajai kötik le, a fiatal arisztokraták meg azon törik a fejüket, hogyan tudnának dolgozni.

A pesszimiztikus nyilatkozatok után *Wlassics Gyula báró*, az Operaház volt intendánsának színházrajongó, színházban hívó szavai mégis egy kicsit megnyugtatóak, hogy a színház él, kell és kibír minden gazdasági és társadalmi változást.

A báró úr szobája csupa színházi emlék, annyi forró diadalról mesél, hogy érthető, hogy ebben a környezetben a báró úr optimista, sőt több, nagyon optimista.

— Tagadom, hogy nincs színházi kultusz, sőt a Kaszinónak ma is megvannak az állandó jegyei.

Habitűek is vannak, csak újak, nem kaptak még patinát, nem mentek még át a köztudatba.

Primadonnakultusz is van, de végre rájöttek, hogy a primadonna nemcsak arra való, hogy udvaroljanak neki. A művészet nagy és komoly dolog, nemcsak udvarlás illeti meg, de hódoló elismerés és tisztelet is a művésznőt. Én most is kultiválom a pesti primadonnákat és fentartom a régi értékes, színházi összeköttetéseket. A legnagyobb öröm, ha együtt lehetek azokkal a művésznőkkel, akik világhírvérek lettek, akik mindig szívesen emlékeznek meg első szárnypróbálgatásaikról, amelyeknél gyakran én voltam a keresztapa.

Lássá, éppen most kaptam Berlinből *Németh Mária*tól egy lapot, örömmel számol be, hogy milyen megelégedett és boldog, a németeknél 3000 ember előtt tomboló sikerrel énekelte „Aida”-t. Bravo Németh, bravo Németh, kiabálta 3000 torok. És még mindig azt mondja, hogy nincs primadonnakultusz? Ez az igazi primadonnakultusz. Most is van lelkesedés, ez szerintem nem változott meg.

A legnagyobb élményeim a színházzal függnek össze. Sohasem felejttem el azt a „Lohengrin”-előadást Jeritzával, amikor beütött a villám az Operába. Kint vihar tombolt, bent a színházban a legmagasabb volt a feszültség — a villám megrázkódtatta a színházat, látta volna, hogy mennyivel nagyobb volt az a villámnál is nagyobb és fényesebb tapsvihár, ami a színházban tombolt.

A színház, a primadonna mindig divat, mindig élmény, csak a megnyilvánulások változtak legfeljebb.

Gyenes Rózsa dr.

nem from
madonna-
isa lett,
k a Ga-
gi urakal
tokraták
udnának

ok után
ház volt
inházban
gtatóak,
n gazda-

ei emléki,
érthető,
bárió ur
ista.

kultusz,
nnak az

em kap-
ég át a

égre rá-
ak arra-
művészet
udvarlás
ztelelet is
a pesti
értékes,
nagyobb
művész-
mindig
próvál-
voltam

erlinből
nel szá-
boldog,
omboló
Németh,
ok. És
prima-
adonna-
erintem

nházzal
azt a
kor be-
ar tom-
bb volt
tatta a
nyivel
obb és
házban

dívat,
mulások

zsna dr.

Óriási izgalmat és lelkesedést kellett Budapest táncos világában a táncolimpiász kiírása

Sürgönyileg jelentik be részvételüket a külföldi rumba- és tangókirályok

Harmintagú vezérkarral dolgozik éjjelnappal Sándor József, az Artista-Egyesület elnöke a táncolimpiász előkészületein.

— Ilyen szenzációra még nem volt példa! — mondja egy pernyi lélekzetvétel közben Sándor. — Túlzás nélkül mondhatom: Budapest összes táncamatőrjei megmozdultak, hogy sikraszálljanak a táncbajnokságért. A legelőkelőbb társasághoz tartozó hölgyek és urak jelentették be részvételüket és amióta kiírtuk az olimpiaszt, zsúfolva van minden tánciskola és tánclokál, mert a versenyzők teljes gőzzel és buzgalommal treníroznak.

Különösen mulatságos a táncmaratonra való trenírozás. Ezt a versenyt tudvalevően azok nyerik, akik legtovább bírnak táncolni. Az első hat órában egy percet sem szabad pihenniük. Hat óra után tíz perc pihenő jár, újabb hat óra után tizenöt perc és azután hat óránként mindig öt perccel több szünet. Aki már egy teljes napig táncolt éjjelnappal, az kap egy félóra pihenőt, mely után tovább kell táncolnia. Akik ezen a versenyen részt akarnak venni, azok természetesen már most gyakorlatoznak ugrókötéllel, helybenjárással, nagy gyakorlatokkal, futással. Bizony, ehhez jó szív és tüdő kell és mert ismerjük a versenyzők macacosságát, hogy utolsó energiaceppjükig folytatják a táncot, gondoskodtunk a mentők készenlétéről is...

Rengeteg távirati nevezést kaptunk a külföldről. Nagyszerű látványnak ígérkezik a hivatásos táncosok versenye. Olyan vakmerő és hoszorkányos táncokat fog látni a közönség, melyhez hasonlóknak még alig győzőrködött.

Sunny Biasdale és Freddie de Felree, akik fogadásból 80 kilométeres útat táncoltak végig

Ivette et D'Any, a hivatásos táncospár

Lóthár Rudolf

A világszavargó író, aki Berlinből Amerikába és Afrikába utazik darabjai premierjére

Lothár Rudolf elmondja élete legizgalmasabb emlékeit és felhívja a magyar írókat, hogy ők is utazzanak saját autójukon

Első pillantásra olyan, mint egy jöképű nyárspolgár. Elégedett, mosolygó, kissé gömbölyű arc. Semmi póz, semmi nagyképűség nincsen sem a beszédében, sem a mozgólataiban. Látszik, hogy nagyvilági ember, aki szívesen beszél, élvezi az életet és az emlékeit. Szerencsés ember, akinek semmi köze nincsen világösszeomláshoz, gazdasági válsághoz. A világ minden részéből folyik kezehez a tantiémek áradata. Most Pestre jött. Szórakozni akar. Azt mondja, hogy ő minden városban megtalálja az élet örömeit.

— Nem tudnám megmondani hány szindarabot írtam — kezd a beszélgetést Lóthár. — Amyi bizonyos, hogy nagyon sokat. Arra sem tudnék pontosan felelni, hogy hol kerültek ezek színpadra, legföllebb azt mondhatom, hogy a világ majdnem mindenik nagy városában került már darabom színpadra. Legnagyobb sikereimet Németországban és Amerikában arattam. A legtöbb tantiémet a „Königlichein“ hozta. Ezt Berlinben több mint hatszázszor adták. Megszámlálhatatlanul sokszor Amerikában, sőt még is filmeztették.

Kedvenc szokásom volt mindig elutazni egy darabom külföldi premierjére. A színpadi író mérhetetlenül sokat tanul, ha látja hogyan reagál az idegen közönség a darab egyes jeleneteire. Ilyenkor megérti a szerző, hogy miért kell a fordítónak sokszor nem

csak lefordítani, hanem át-
dolgozni is az eredeti szindarabot. Magam műfordító is vagyok s sokszor használtam ezekben a tapasztalatoknak.

Legelső fordításaim egyikét éppen magyar nyelvből ültettem át németre. Herczeg Ferenc „Éva boszorkány“-át fordítottam le mintegy harminc évvel ezelőtt, amikor még — magyarul is tudtam. Szinte különösképpen tetszik,

hogy amíg Kairóban is láttam például egyik darabom premierjét, vagy New-Yorkban és Spanyolországban is, addig Magyarországra egyetlen darabom premierjét sem volt alkalmam megnézni. Valahogyan, mindig másutt jártam, amikor itt játszották a szindarabjaimat.

Mint „világszavargó“ természetesen sokat láttam, sokat tapasztaltam. Minden írónak követnie kellene példámat, de persze ehhez bizony pénz kell.

Legfelejthetlenebb impressziómat Palesztinában szereztem. Végignéztem egyszer Jeruzsálemben egy operaelőadást. A „Traviatá“-t játszották — héberül. Ma sem felejttem el azokat a különös hangokat, azt a különös színjátszási technikát s végül a publikumnak az előadásban való áhítatos elmerülését. Ugyanílyen nagy hatással volt reám egy Shakespeare-előadás Betlehemben. Különös fájdalmas egyszerűséggel és síri hangon játszották végig az egész darabot, roppant primitív díszletek között...

Huzamosabb időt töltöttem Amerikában és Hollywoodban is tartózkodtam a darabjaim megfilmesítése alatt. Hollywood — szerintem — a világ legunalmasabb városa. Minden város rejt valami érdekességet magában, csak Hollywood nem. A publikum túlfutott fantáziája valami csodaváros sejt Hollywoodban, holott a hollywoodi életet, az ottani körülményeket, szokásokat, szórakozásokat össze sem lehetne hasonlítani ezzel

a gyönyörű, bűbajos Budapesttel. Sok-sok élményem között különösen három élmény mindig érdekes és felejthetetlen marad a számomra.

Az egyik Duse Eleonorával való első találkozásom. Igen sok színésznővel volt alkalmam megismerkedni hosszú színpadi írói pályafutásom alatt. Világviszonylatban is a legkülönböbbséggel. De mindenki eltörlődött Duse mellett.

Dusével elbeszélgetni a színházról, darabokról, az életről egészen rendkívüli élmény. Bár nem volt szép, mégis a külsejével is lenyűgöző hatást tett mindenkiere ez a zseniális asszony.

Második élményem, amelyre mindig szívesen visszaemlékszem, mert ha ez eszembe jut ma is — nevetek, a következő volt.

Nagyon jó barátságban voltam Pailleronnal a neves francia vígjátékíróval. Pailleron nagyon kedves ember volt, de volt egy közismert bogara. Nem szerette, ha meglátogatták. Jobban mondva, nem is nagyon tűrte, hogy meglátogassák. Vendéglőben, kávéházban szeretett találkozni. Otthon csak dolgozni akart. Egyszer sürgős dolgom akadt vele. Elszántam magam arra, hogy meglátogatom. Véletlenül senki sem tartóztatót fel, egyenesen a dolgozószobájába kerültem. Pailleron le volt „leplezve”. Kiderült, hogy amikor ír, tetőtől-talpig színes papírruhába öltözik s előtte egy színpad van, ahol irandó vígjátékának figurái állnak ugyancsak papírruhában, a mellükön teljes nevükkel és címükkel.

Pailleron kétségbe volt először esve, de megígértem, hogy nem mondom el a dolgot senkinek...

Elképzeldhetetlenül groteszk volt a helyzet, ma is mulatok, ha erre gondolok.

Harmadik és legmegrázóbb emlékem Zolához kapcsolódik. Zolához meghitt barátság fűzött. Nagyrabecsültem őt s ő is igen szeretett engem.

Egyik darabom párizsi premierjén Zola is megjelent. Előadás után gratulált s azt mondotta:

— Holnap délelőtt 12 órakor várlak a lakásomon.

Már 11 órakor elindultam otthonról gyalog Zola lakása felé. Az utcán egyik barátommal találok, aki hangosan kérdezte. — Hova mész?!

— Megyek Zolához — mondtam.

E pillanatban mellém lépett egy ismeretlen fiatal ember s halkán ezt mondotta. — Uram, Zola meghalt!

Le nem tudom írni, mit éreztem e hír hallatára. Amikor meggyőződtem a hír valódiságáról — telefonáltam Bécsbe a Neue Freie Presse-nek, amelynek tudósítója voltam. Megtörtént az a csoda, hogy a bécsi lap négy órával hamarabb értesült Zola haláláról, mint a párizsi lapok...

Az interjú végeztével együtt mentünk ki az utcára. A szálló kapujában hatalmas autója várta a világhírű író.

Ebből is megtudhattam volna, hogy Lothár Rudolf — nem magyar író.

Barna Jenő.

Lothár Rudolf Pesten

Yrodalom

I.

Az író lefordította a neves osztrák színpadi szerző és regényíró legújabb regényét. A regénynek sikere volt. Dicsérték az osztrák szerzőt és az irodalmi kávéházakban elismeréssel emlegették a fordítás és az eredeti visszaadó erejét.

Az író gyönyörű feleségével az elmúlt nyáron Bécsben töltött néhány napot.

Az egyik este elmentek a Stadtparkba vacsorázni. Eppen a húsnál tartottak, amikor az asztalnál megjelent egy Bécsben élő magyar író és így szólt:

— Jaj de jó, hogy itt vagytok. L., aki itt a szomszédban vacsorázik társaságával, kér, hogy jöjjelek át hozzá. Szeretne megismerni téged, aki olyan pompásan fordítottad le a regényét magyar nyelvre.

A magyar író zavartan nézett össze a feleségével és erre meglepő dolog történt. Az író útbe maradt, a felesége átment L. osztrák szerző asztalához.

— Nagyságos asszony — csodálkozott a kitűnő osztrák író, — miért nem jött át a kedves férje is? Az ura, akiről már annyi szépet hallottam és aki oly tökéletesen fordította magyarra regényemet. Ő miért nem jött át?

Az asszony elpirult és zavartan válaszolt:

— Merl — nem tud németül . . .

II.

Hősünk, a fiatal író, aranyos ember, csak egy hibája van, szerel reggel hatkor hazajönni. Éjszaka vagy kártyázik vagy lokálokban üldöngél. Csak éppen regényeket nem ír.

Ahogy ő szereti az éjszakát, újju hitbese épp annyira szereti a nappal és meglehetősen haragszik az urára, ha reggel tér haza.

Nemrég, egyik reggel hat óra felé tért haza a fiatal író. A kulesöt óvatosan forgatta meg a

zárban, az előszobában lehuzta cipőjét és zajtalanul indult a hálószoba felé.

Már éppen boldog volt, hogy felesége nem ébredt fel. Majd holnap bebeszéli neki, hogy már éjfélkor itthon volt.

Ekkor éles csengetést hallott.

Kirohant az előszobába, kinyitotta az ajtót. Egy úr állt ott, akitől felőrával ezelőtt a klubban vett búcsút. Ez az úr híres kibice az írók klubjának.

— Mit akarsz — jörmedt rá az író, — hogy mersz reggel hatkor becsengetni a lakásomba?

— Szép kis fogadtatás — sértődött meg a reggeli látogató.

— Hogy lehet reggel hatkor ide betoppanni? Mit gondolsz, mi az én lakásom, átjáróház?

A látogató nem felelt.

— Különbösen is mit akarsz?

— Hűsz pengőt — válaszolt a kibice nyugodt hangon és egyszerűen.

— Mit?

— Mondtam már, hűsz pengőt.

— Milyen címen?

— Kölesön, jövő héten megadom.

Az író olyan dühös volt, hogy szikrázott a szeme. Elhatározta, hogy pofonúti ezt a notórius kibicet és kölesönkérőt. Kirugja, hogy végigesik a lépcsőn.

— Mars ki — rivallt rá.

— Figyelmeztetek, hogy ne légy heves — szólt ekkor jóindulatúan a kibice. — Ha nem adod ide a hűsz pengőt, akkor elkezdek kiabálni. Ha kiabálok, akkor felébred a feleséged. Ha felébred a feleséged, akkor . . . ejh, erről ne is beszéljünk . . . Nagyon kellemetlen lenne . . . a többi között megludná, hogy te most érkezel haza . . . a klubból, ahol veszteltél, én persze nem tagadnék semmit, elmondanám, hogy veszteltél háromszázat . . .

Az író átnyújtotta a hűsz pengőt, sarkonfordult és bement lefeküdni. Kellér Andor.

Kik ítélik oda a díjakat a magyar nő ügyességének és ötletességének versenyén ?

**Nagyszerű kedvvel,
óriási érdeklődés mel-
lett indult a verseny**

Országos visszhangot keltett a Délibáb új pályázata, melyet a Corvin Áruházal együttműködésben rendez. Egyre több fiatal lány és asszony kapcsolódik be a legégetőbb női problémát tárgyaló versenybe, melynek célja annak a bebizonyítása, hogy az ügyes, ötletes nő még a mai nagy gazdasági összeomlás közepette is tud fillérekből jóléltözködni.

A verseny feltételei a következők :

1. A versenyen bárki részt vehet. A versenyzők ruhát, cipőt, harisnyát és kalapot tartoznak vásárolni a Corvin Áruházban és ezeket magukra öltve 1932 május 8-án, vasárnap délelőtt 11 órakor megjelennek a Corvin Áruház igazgatósági dísztermében, ahol a zsüri eldönti, hogy ki a győztes ?
2. A zsüri tagjai : Márkus László, a M. kir. Operaház főrendezője, Bajor Gizi, a Nemzeti Színház tagja, Uray Tivadar, a Nemzeti Színház művésze, Pólya Tibor festőművész, Forró Pál dr. író, Lewin Miksa, a Corvin Áruház elnöke.
3. Győztesnek azokat nyilvánítják, akik aránylag a legolcsóbban tudtak a legizlésebben és leghatásosabban felöltözködni. Akik egészen olcsón úgy tudtak tetőtől talpig felöltözködni, hogy azt az illúziót kellik, mintha a ténylegesen kiadott összegnek sokszorosát fizették volna ki.
4. A versenyzők a vásárlásnál kapott

blokkal igazolják, hogy a magukra öltött ruhaneműeket valóban a Corvinban vásárolták. Az mellékes, hogy a vásárlás mikor történt.

A díjak a következők :

ELSŐ DIJ :

A nyertesnek vásárlási bon alakjában visszatérítik teljes kiadását, ezenfelül kap még egy kétszázpengős vásárlásra jogosító utalványt. A „Délibáb“ külön ajándéka még öt diszkötéses regény.

MÁSODIK DIJ :

A nyertes megkapja kiadásának hatvan százalékos visszatérítését és további százötven pengős vásárlásra jogosító utalványt. Ezenfelül egy teljes esztendeig ingyen küldjük a „Délibáb“-ot.

HARMADIK DIJ :

A kiadott összeg negyvenszázalékos visszatérítése bevásárlási bon alakjában és egy további 100 pengős bevásárlási utalvány. Ezenfelül félévig ingyen küldjük a „Délibáb“-ot.

A tíz további nyertes egyenkint egy-egy húsz pengő értékű bevásárlásra jogosító utalványt kap.

Sok szerencsét ! Fel a küzdelemre !

A szórakozott emberek

Nemrég jelent meg Németországban a világ egyik legérdekesebb könyve, melynek címe: „Das Buch vom Es”. Ez a könyv azt tárgyalja, hogy az emberek életében van egy valami közös és egyforma megnyilvánulás, aminek nincs neve, aminek nincs oka, de tény, hogy van! Ez a könyv általános és hétköznapi dolgokat tárgyal, például, hogy hogyan fújják az emberek az orrukat, hogy hogyan kelnek fel az ágyból.

Azonban vannak olyan közös dolgok is, amelyeket nem ölel fel ennek a könyvnek az anyaga és mégis érdekesek, akárhányan csináljuk is és mégsem tudjuk megmagyarázni, hogy miért.

Tessék csak megfigyelni. Az alábbi megfigyelés csak olyan uccán tapasztalható, amelynek kövezete nagy kockákból áll. Ha egy ilyen uccán megállunk, akkor bizonyosan jön egy járókelő, aki nem egyforma lépésekkel jár, hanem néhol nagyot, hol meg kicsit lép. Mi ennek az oka? Egyszerűen az, hogy az illető nem akar rálépni a kőköcek találkozására, szóval arra a vonalra, amelyben a két kőlap végződik.

Vagy:

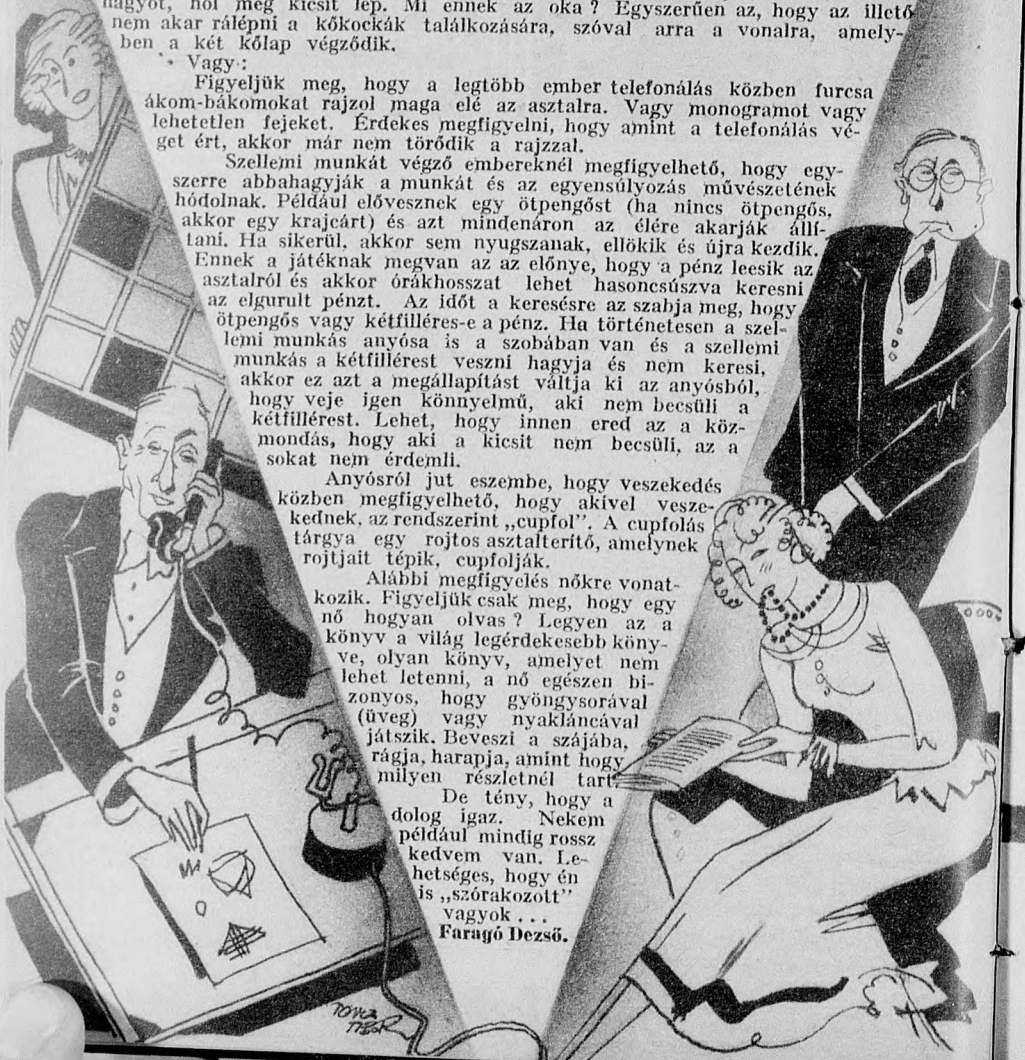
Figyeljük meg, hogy a legtöbb ember telefonálás közben furcsa ákom-bákomokat rajzol maga elé az asztalra. Vagy monogramot vagy lehetetlen fejeket. Érdekes megfigyelni, hogy amint a telefonálás véget ért, akkor már nem törődik a rajzzal.

Szellemi munkát végző embereknél megfigyelhető, hogy egyszerre abbahagyják a munkát és az egyensúlyozás művészetének hódolnak. Például elvesznek egy ötpengóst (ha nincs ötpengős, akkor egy krajcárt) és azt mindenáron az élére akarják állítani. Ha sikerül, akkor sem nyugszanak, ellökik és újra kezdik. Ennek a játéknak megvan az az előnye, hogy a pénz leesik az asztalról és akkor órákhosszat lehet hasoncsúszva keresni az elgurult pénzt. Az időt a keresésre az szabja meg, hogy ötpengős vagy kétfilléres-e a pénz. Ha történetesen a szellemi munkás anyósa is a szobában van és a szellemi munkás a kétfillérest veszni hagyja és nem keresi, akkor ez azt a megállapítást váltja ki az anyósból, hogy veje igen könnyelmű, aki nem becsüli a kétfillérest. Lehet, hogy innen ered az a közmondás, hogy aki a kicsit nem becsüli, az a sokat nem érdemli.

Anyósról jut eszembe, hogy veszekedés közben megfigyelhető, hogy akivel veszekednek, az rendszerint „cupfol”. A cupfolás tárgya egy rojtos asztalterítő, amelynek rojtjait tépik, cupfolják.

Alábbi megfigyelés nőkre vonatkozik. Figyeljük csak meg, hogy egy nő hogyan olvas? Legyen az a könyv a világ legérdekesebb könyve, olyan könyv, amelyet nem lehet letenni, a nő egészen bizonyos, hogy gyöngyosrával (üveg) vagy nyakláncával játszik. Beveszi a szájába, rágja, harapja, amint hogy milyen részletnél tart.

De tény, hogy a dolog igaz. Nekem például mindig rossz kedvem van. Lehetséges, hogy én is „szórakozott” vagyok...
Faragó Dezső.

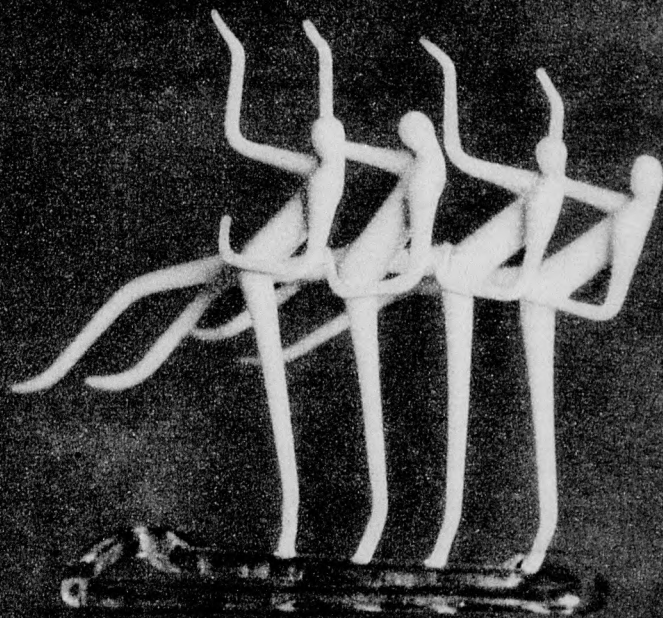
A Soványak birodalma

A törpék és óriások birodalmát Gulliver utazásaiból jól ismeri a közönség, a többi országokat leírta a Baedeker s nem mi tehetünk róla, hogy ezekből és általában a világotutazók ismertetéseiől kimaradt a *Soványak birodalma*.

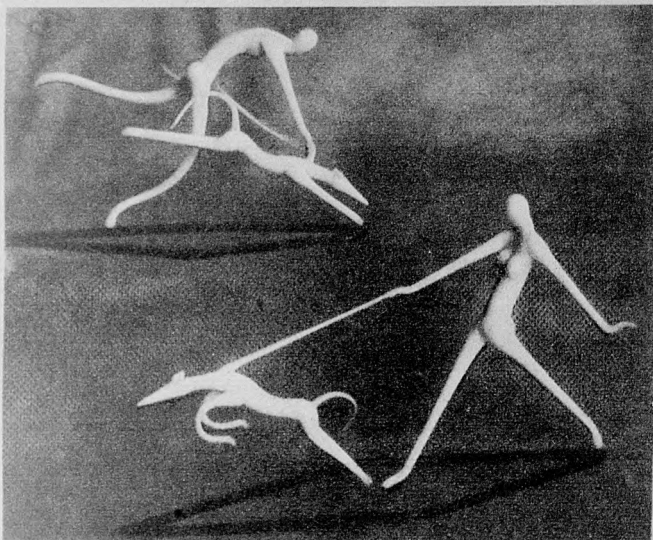
Ez az ország ott fekszik a *Díval* nevű földrészen. Határai északon a *molettség*, délen az *öszlővérség*, keleten a *lomhaság* s nyugaton a *nyurgaság*.

Munkatársunk az egyik masszírozó intézetnél kiváltotta az útlevelet, amely arra jogosította, hogy a *Soványak birodalmába* beléphessen.

A határon a vámvizsgálatnál lemérik az utasokat, aki *megmértelt és könnyűnek találtatott*, az megkapja a beutazási engedélyt.

Soványország
legszebb
görleji

Az ideális sovány nő vonalait harmonikusan illenek agaraihoz

zeti, akit a havonta egyszer felülvizsgálásra kiküldött hizásiadó-ellenőrök túlsúlyban találtak. Az adófitetők az állami masszírozó intézetekben ingyen kezelésben részesülnek.

Az adósok helyzete rendkívül kedvező. Csak azt kell figyelembe venni, hogy mennyivel könnyebben el tud bujni a hitelezője elől egy sovány ember, mint egy kővér.

A színházak helyzete is sokkal jobb. Kétszer annyian férnek be a nézőtérre, mint eddig. *Tell ház esetén, csak félház van*, a láblát abban az esetben teszik ki a pénztárak, ha minden széken ketten ülnek. A Cohran-görlöket száműzték.

Nagyon sokan keresik fel birodalmunkat olyan férjek, akiket a feleségük megcsalt. Idejönnek vigasztalódni a sovány hölgyekhez. *Ezt nevezik sovány vigasznak.*

A sport terén csak a könnyű atlétikát művelik. A boxban és a birkózásban csak a légsúly, pehelysúly és a könnyűsúly maradt meg, a többi törölték.

Az egészségi állapotok remek. Egy súlyosabb lefolyású megbetegedés sem fordul elő, csupa könnyű influenza.

Az ország államformája köztársaság. Elnöke egy volt koplalomművész. Miniszterei bélistás hivatalnokok.

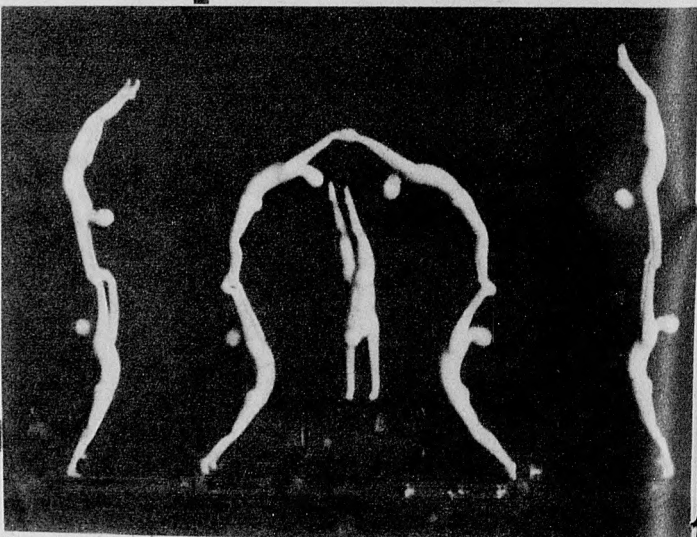
Történeleme még alig van. Csak alakulásának történetét jegyezték föl a krónikák, amely szerint az országot a körülmények alakították. A kontinens embereinek nem volt mit enni, lefogytak s ráfogták, hogy ez a sovány forma államforma és közfelkiáltással nemzeti divatnak kiáltották ki.

Az ország viszonyairól és lakosainak szokásairól érdekes adatokat szolgáltatott *Soványland* sajtóirodája.

A nemzet szempontjából óriási jelentősége van annak, hogy polgárai soványak. Itt nem fordulhat elő, hogy túlsűrű az ország lakossága, mert ha a polgárok lefognak, akkor kevesebb helyet foglalnak el s helyet adnak más polgároknak.

Gazdasági szempontból a takarékosági elvek megvalósítására ez a legideálisabb megoldás. Például egy ruhára senkinek sem kell több anyag, csak két és fél méter. Az élelmezés alig kerül valamibe. A *forgószázi adót* eltöröltük, helyette a *hizási adót* vezettük be. Ezt az fi-

Soványországban az ideális férfiak is darázs- és acélzma van

Elmezés terén csak a sovány falatokat kultiválják, a kövér és a félkövér sülteket törölték az étlapból. A vajaskenyeret csak vékonyan szabad megkenni. A kelt tészta fogyasztása államellenes cselekedet. Nemzeti eledel a citrom.

A táncok közül legjobban a rumba fogyaszt, tehát ez lett a nemzeti tánc, a hozzávaló zenét *Soványa Nándor* és cigányzenekara szolgáltatja.

Az artisták helyzetét is megkönnyíti az, hogy csekély súlyúak. Így sokkal könnyebb egymást emelgetni és a trapéz sem szakad le a kisebb súly alatt.

Az újságok *kövér kacsák* helyett csak *szűk-szavú* hírekben számolnak be az eseményekről. Nincsenek nehéz problémák, mindenki mindent könnyen vesz. Kiemelkedő eseményekkel helyszűke miatt nem foglalkoznak.

A légies megjelenségű hölgyek csupa agárkutyával sétálnak.

Senkinek sem kell szégyelnie, hogy *lapos a zsebe*, mert a *lőmött pénzlárca* hordása rendeletileg tiltva van.

A botrányos eseteket nem engedik *fel-fújni* s a botrány *dagadását* injekciók útján lohasztják. Főbenjáró bűn az, ha valakit *dagadtra* vernek. Erre statárium van.

A polgárok mind szerények. Tilos a kebleknek a *büszkeségtől* dagadni.

A fogfájásos daganatok megelőzésére már az ifjúkorban preventív intézkedéseket fogyanatosítanak. Minden serdülő ifjúnak az összes fogait kihuzatják.

Az emberek nem azzal üdvözlik egymást, hogy „milyen remekül nézel ki”, hanem azzal, hogy „*milyen remekül rosszul nézel ki!*”.

A polgárok legkedvencebb halálneje a *laposguta*.

A zsömlye formája hosszúkás és a káposzta sem lehet kerek, csak téglalapalakú.

Állami díjat tűztek ki a kör négyszögösítésére.

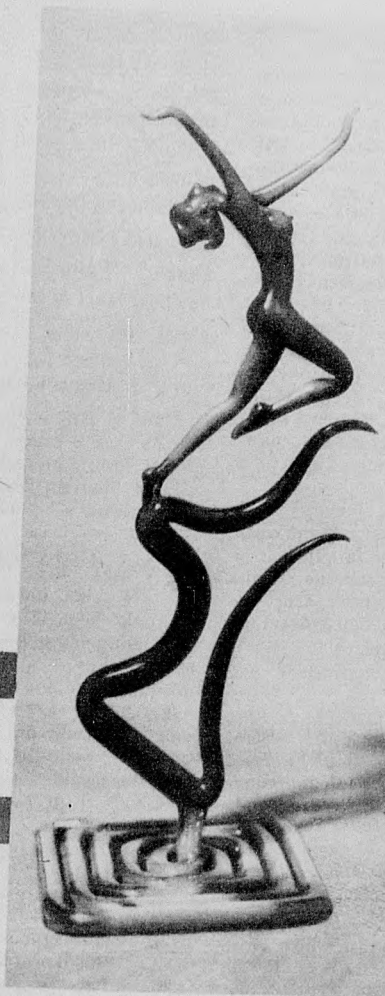
A Nemzeti Színház Soványországban *Kerek Ferkó* helyett a *Sovány Ferkó*l mutatta be és a *Krétakör Krétanégyszög* cím alatt ment.

A holdnak megfittották, hogy teli legyen, csak félhold lehetséges.

Állami pedikűrökben operálják ki mindenkinek a tyukszemét, nehogy azok feleslegesen helyet foglaljanak el más elől.

Munkatársunkat rövid ottartózkodás után kiutasították Soványország területéről, mert tüzetes vizsgálat után rájöttek, hogy egy lencse van a balvállán s az olyan felesleges helyett foglal el, hogy tulajdonosa emiatt nem tud beleilleszkedni az ottani társadalmi rendbe.

Vig György.

Soványország
kígyótáncosnője

Villámriportok

1. Kieserélik Sándor Erzsi szobrát.

Az Operaház elsőemeleti büfétermében állították fel Sándor Erzsi, a színház örökös tagjának, az illusztris kamaraénekesnőnek szobrát.

Már a leleplezésen feltűnést keltett a dolog, hogy a szobrot készítő kiváló művész —

ebben az alkotásában talán tévedett. Kevésbé sikerült szobormű, amit azonban az énekesnő jubileuma miatt mégis csak „dátumra” kellett leleplezni.

Sándor Erzsit a „Lakmé”-ban ábrázolta a szobor, de bizony nem nagyon hízelgően. A közönség is kemény kritikát gyakorolt, amikor megtekintette a művet...

A szobor-ügy most szenzációs fordulathoz érkezett. A művészt több helyről felkérték, hogy faragjon le a márványból, talán így lehetne oldani a problémát. Miután azonban ez sem vezethetett volna eredményre, elhatározták, hogy radikális úton járnak el.

Sándor Erzsi ebben a kérdésben így nyilatkozik:

— Megkértem a művész urat, hogy újra mintázzon meg. A kitérő második szobrot szép esőneden odavisszük a mostani helyére...

Igy tehát kieserélik Sándor Erzsi márvány-szobrát, mely olyan sok szóbeszédre adott alkalmat.

2. Váloger!

Zoltán Irén, a prágai operaház kitérő művésznője szép karriért futott be.

A Városi Színházban kezdte működését és szép koloraturszopránját most külföldön hallgatja a közönség.

A napokban a budapesti bíróság érdekes válóperben döntött. Zoltán Irént elválasztották férjétől, aki a magyar főváros egyik legkitünőbb orvosával azonos.

Hiába! A karriér felbontja a frigyeket. Prága? Budapest? Így nem lehet házasetletet élni...

3. Hogyan készül a darabéim?

Siker? Bukás? Bemutató előtt a közönség csak a szerző nevét és főleg a darab-címet ismeri. Megkérdeztük a színházi embereket, hogyan készül a sikeres darabéim? Itt adjuk a válaszokat:

Zilahy Lajos, a szerző:

— Egyik darabomnak sem tudtam eddig olyan nehezen címet adni, mint a „Tűzmadár”-nak. Már készen volt a darab, amikor még mindig a következő címek között haboztam:

1. Lépcsőház.
2. Gyümölcs a fán.
3. Galopp.
4. Ördögcsipke veronika (virágnév).
5. Pogánytánc.

Az utolsó próbák alatt pályázatot hir-

dettem egy jó címre. Szabályszerű 10 pengős pályadíjat tűztem ki. A pályázat meglepő eredménnyel járt. Az egyik segédszínház ugyanis ezzel a címmel pályázott: „Péché”...

Faludi Sándor, a színiigazgató :

— Budapesten sok külföldi darab címét megváltoztatták — előnyére. Henry Bernstein „Rafale” című darabját itt „Baccarat” címmel hozták színre. Akkoriban ugyanis baccaratláz volt mindenütt. A fővárosban nagy sikert aratott a darab ezzel a címmel. Később külföldön is megmaradt a „Baccarat” cím és még Párizsba is így került vissza, ahol attól kezdve a mi címünkkel játszották.

Egyébként meg tudom állapítani egy darabról a cím után, ha elhozza a szerzője, hogy sikere lesz-e vagy sem. Ez komoly kabala. Egyszerűen visszafelé olvasom a címet és kikeresem belőle a megfelelő szót. „Zenebona” visszafelé = Anobenez. Mi van benne? „Bene”. Ami annyit jelent, hogy — jó. „Maya” visszafelé Ayam. Mi van benne? „Ja”. Magyarul igen. Ezzel szemben a „Nyil-

tozt ablak”-ról rögtön megmondtam, hogy meg fog bukni! Visszafelé ugyanis a „tot” szócskát is megtaláltam benne, ami halált jelent...

Honthy Hanna, a primadonna :

— Azelőtt a primadonnák mindig a címszerepet akarták eljátszani. „Sybill”, „Sztambul rózsája” stb. Ma már nem fontos a primadonna számára, hogy ő legyen a címszereplő, anélkül is sikerre viheti a darabot. Az én sikerült operettjeimben nem igen játszottam címszerepet. Ilyenek: „A régi nyár”, „Lámpa-

láz”, „Nászéjszaka”, „Szökik az asszony” stb. ...

Fejős Pál, a rendező :

— Amerikában az a fontos, különösen a filmnél, hogy mennyél rövidebb legyen a címe. Ez nem azért van, mintha a filmgyárak félnének a hosszú címektől, de azt az egy vagy két szót különösen fel lehet használni a fényreklámokra. Ez a fényreklám és a jól beidegződő cím mindennél fontosabb.

Néha még magánál a sztárnál is.

Kárpáti Aurél, a Pesti Napló kritikusa :

— A darab címe a kritikus szempontjából egyáltalában nem fontos. Olyan, mint a kocsnai cégér. Az viszont fontos, hogy milyen bort mérnek a koresmában.

4. Egy kis disznóság !

Venczell Béla, a kiváló énekművész, az Óperaház nyugdíjazott tagja küld be egy képet.

Falun, tanyán látjuk Venczellt. Disznók, malacok között. Talán állattenyésztéssel és mezőgazdasággal foglalkozik ?

Kinek olyan sok sikere volt ?

Aki olyan szépen énekel !

Véleményünket leolvashatja mindenki a képről !

Dr. MIKES LAJOS

Angol nyelvtana,

az anyanyelvnek az angol nyelvvel való összehasonlítás alapúvétele mellett biztosan és öntudatosan tanítja meg mester nélkül az angol nyelvre. Ára bérmentve az összeg előzetes beküldése ellenében 70 fillér, utánvétellel nem szállítjuk. Megrendelhető a Délibáb kiadóhivatalában Budapest, VII, Dohány uca 12. szám.

Királynők és híres szénasszonyok titkai

Görög
hajviselet

III. Henrik-
korabeli
frizura

Ninon de
Lenclos

A női divat a világháború befejezése óta sok merész újítással lepte meg a férfiakat, akik a békekötés után a haretérről hazatérve, külsőleg egészen más asszonyt találtak otthon, mint amikor hadba indultak. Eltűntek a magasszárú cipők és a vastagszövésű harisnyák, amelyeket félcipők és selyemharisnyák váltottak fel. A selyemharisnya, amelyet azelőtt csak bálban láthattunk a női lábakon, ma már mindennapos viselet lett. A ruha rövidebb, a kalap kisebb lett. Ezzel szemben annál nagyobb a dekoltázs. A legnagyobb változáson azonban mégis a frizura ment keresztül.

Évezredek óta ugyanis a nő egyik legfőbb büszkesége a hosszú haj volt. Igaz ugyan, hogy a példaszó ezzel kapcsolatban a rövid eszet emlegette, de a hölgyek inkább eltűrték ezt a bántó lekicsinylést, mintsem hogy olló érintse hajfonataikat. A fiús divat azonban megkívánta ezt az áldozatot, mert a sovány nő testhezálló rövid

Madame
Dubarry

Hajviselet
XVI. Lajos
korában

ruhában hatalmas hajkoronával a fején groteszkül hatott volna. Egy amerikai fodrászstatisztika szerint 1920-tól 1922-ig annyi „felesleges” hajtól szabadították meg az öt világrész hölgyeit, amely összerakva magasabb volna a Mount Everestnél. A haj mestereinek egybehangzó vallomásai szerint ennél nagyobb áldozatot még nem követelt a divat a nőktől és a „műtét” után nem akadt egy sem, aki mosolyogva hagyta volna el a fodrászszalont. A hajfonat leesésének pillanatában a legtöbb nő kétségbeesett, sőt sírvafakadt és szent esküvéssel fogadta meg, hogy soha többet nem vágatja le a haját. Talán így is lett volna, ha odahaza a férj nem tesz heves szemrehányást a feleségének, aki most már csak azért is kitart a divat mellett.

Előfordult egy időben — amelyet eton-korszaknak nevezhetnénk el a haj történetében, — hogy a nők haja rövidebb volt a férfiakénál. Azóta ugyan kissé hosszabbak lettek a frizurák, de úgy látszik, soha többet nem tér vissza az az idő, amikor Európa hölgyei Csillag Anna 178 centiméter hosszú hajáért irigykedtek.

Madame Dubarry híres mondása volt, hogy egy nőt igazán széppé nem a ruhái, hanem a jól megválasztott frizurája teszi. Ugy látszik ezzel tisztában voltak a nők mindig, mióta a világ áll, mert évezredekken keresztül minden igyekezetükkel azon voltak, hogy arcuknak szép frizurával díszes keretet adjanak. Már a régi görögöknél nagy gondot fordítottak a hajviseletre. Kezdetben inkább a tornyos frizurákat viselték, amelyeket színes szalagokkal díszítettek, később áttértek arra a bizonyos görög frizurára, amely véglegesen a mai napig sem ment ki a divatból és amelyet már ékszerekkel is díszítettek.

A középkor frizurái már nélkülözték ezt a bájít, amelyet a görögöknél feltehetünk. Ekkor jöttek először divatba a teljesen fejre fésült frizurák, amelyeket erősen bodorítottak.

A XVII. században már a francia

Királynők és híres szénasszonyok titkai

A női divat a világháború befejezése óta sok merész újítással lepte meg a férfiakat, akik a békekötés után a haretérről hazatérve, külsőleg egészen más asszonyt találtak otthon, mint amikor hadba indultak. Eltűntek a magasszárú cipők és a vastagszövésű harisnyák, amelyeket félcipők és selyemharisnyák váltottak fel. A selyemharisnya, amelyet azelőtt csak bálban láthattunk a női lábakon, ma már mindennapos viselet lett. A ruha rövidebb, a kalap kisebb lett. Ezzel szemben annál nagyobb a dekoltázs. A legnagyobb változáson azonban mégis a frizura ment keresztül.

Évezredek óta ugyanis a nő egyik legfőbb büszkesége a hosszú haj volt. Igaz ugyan, hogy a példaszó ezzel kapcsolatban a rövid eszet emlegette, de a hölgyek inkább eltűrték ezt a bántó lekicsinylést, mintsem hogy olló érintse hajfonataikat. A fiús divat azonban megkívánta ezt az áldozatot, mert a sovány nő testhezálló rövid

Görög
hajviselet

XVII. Henrik-
korabeli
frizura

Ninon de
Lenclos

Madame
Dubarry

Hajviselet
XVI. Lajos
korában

ruhában hatalmas hajkoronával a fején groteszkül hatott volna. Egy amerikai fodrászstatisztika szerint 1920-tól 1922-ig annyi „felesleges” hajtól szabadították meg az öt világrész hölgyeit, amely összerakva magasabb volna a Mount Everestnél. A haj mestereinek egybehangzó vallomásai szerint ennél nagyobb áldozatot még nem követelt a divat a nőktől és a „műtét” után nem akadt egy sem, aki mosolyogva hagyta volna el a fodrászszalont. A hajfonat leesésének pillanatában a legtöbb nő kétségbeesett, sőt sírvafakadt és szent esküvéssel fogadta meg, hogy soha többet nem vágatja le a haját. Talán így is lett volna, ha odahaza a férj nem tesz heves szemrehányást a feleségének, aki most már csak azért is kitart a divat mellett.

Előfordult egy időben — amelyet eton-korszaknak nevezhetnénk el a haj történetében, — hogy a nők haja rövidebb volt a férfiakénál. Azóta ugyan kissé hosszabbak lettek a frizurák, de úgy látszik, soha többet nem tér vissza az az idő, amikor Európa hölgyei Csillag Anna 178 centiméter hosszú hajáért irigykedtek.

Madame Dubarry híres mondása volt, hogy egy nőt igazán széppé nem a ruhái, hanem a jól megválasztott frizurája teszi. Ugy látszik ezzel tisztában voltak a nők mindig, mióta a világ áll, mert évezredekken keresztül minden igyekezetükkel azon voltak, hogy arcuknak szép frizurával díszes keretet adjanak. Már a régi görögök-nél nagy gondot fordítottak a hajviseletre. Kezdetben inkább a tornyos frizurákat viselték, amelyeket színes szalagokkal díszítettek, később áttértek arra a bizonyos görög frizurára, amely véglegesen a mai napig sem ment ki a divatból és amelyet már ékszerekkel is díszítettek.

A középkor frizurái már nélkülözték ezt a bájat, amelyet a görögöknél feltehetünk. Ekkor jöttek először divatba a teljesen fejre fésült frizurák, amelyeket erősen bodorítottak.

A XVII. században már a francia

udvar hölgyei egymással versenyeztek egy-egy új frizura kitalálásában. Soha annyi dolguk nem volt a derék figuróknak, mint ebben az időben. Ninon de Lenclosról jegyzi fel egy krónikás, hogy csekély tizenkét óráig tartott, amíg fodrásza egy-egy frizurájával elkészült.

Azonban nemcsak ő, hanem ennek és az utána következő századnak divatos hölgyei is több időt töltöttek el fodrászuk társaságában, mint férjeik vagy esetleg királyi barátaik mellett. A francia udvar XVI. és XVII. századbeli szerepet vivő női diktálták a haj divatját is. Az udvarhölgyek, a polgárok mindig olyan frizurát hordtak, amilyent a kegyencnők. Madame de Maintenont ellensége volt a haj túlzásba vitt felcícomázásának, akárcsak Bourgoigne hercegnő. Maine hercegnő ezzel szemben igyekezett minél több ékszert tűzteni hajába és természetesen ennek is sok követője akadt.

Francia Erzsébetnek rövid volt a haja és éppen ezért úgy igyekezett ezt elpalástolni, hogy erősen felbodorította, Madame Dubarrynak gyönyörű magas homloka volt, ő tehát hátrafésültette a haját, mindössze egy rózsát viselt ékszer helyett a frizura jobb oldalán. Leczinska Mária szintén ide-

Az 1772-es év
hajdivatja

Sarvoic
hercegnő

Mária
Antoinette

Madame
Recamier

genkedett az ékszerektől, ezzel szemben telerakta haját virágokkal. Orleansi Erzsébetnek borsónagyságú szemölcse volt a homlokán, amely ellen a szeméig leérő hajtincsekkel védekezett. Lamballe hercegnőnek olyan hosszú volt a haja, hogy valósággal beleburkolózhatott, ennek ellenére ezt a hatalmas hajtömeget szintén felfésültette.

Mária Antoinette ezzel szemben igyekezett minél több loknit viselni nyakában. A francia forradalom kitörésekor sok követője akadt Madame Roland és Cordai Sarolta frizúráinak. A XIX. század elején eltűntek a kegyencnök és talán ennek köszönhető, hogy nem alakult ki izléses női hajviselet. 1830 körül a hölgyek valóságos hajéptéményeket hordtak, amelyek különböző figurákat ábrázoltak. Eugénia császárnénak köszönhető, hogy a frizurák ismét izlésesekké váltak.

A legegyszerűbb frizura fésülése is azonban tovább tartott, mint a mai nőé. Eppen ezért, hölgyeim, ha férjeik türelmetlenül azzal a felkiáltással fogadják önöket, hogy „már megint a fodrásznál voltál ilyen sokáig”, mutassák meg ezeket a képeket, hogy nekik még mindig jobb dolguk van, mint az elmúlt századokbeli elődeiknek.

Empire korabeli hajviselet

Igy nézett ki a frizura 1830-ban

(Vágó Viktor gyűjteményéből)

tőlem hallja meg elsőnek a készülő szenzációt: a pesti közönség valami olyant kap nyárra, ami csak a legmerészebb színházi emberek agyában születhelett meg.

— Kíváncsi vagyok.

— Hát képzelje. Adva van egy pesti színház, amely egész nyáron játszani fog. És adva van egy külföldön nagy sikert aratott operett, amelynek a megszerzése és kiállítása olyan drága, hogy csak akkor lehet bemutatni, ha egész nyáron azt lehel játszani egyfolytában. Igen, de ki tudja ezt biztosítani? Erre összeült a vezérkar, nevelket még nem szabad említenem, de megnyugtatóul szolgáljon, hogy közülük van egy ismert színházigazgató, az elsőrangú és pénzzel nem fukarkodó színházi kiadó, ezenkívül egy igen rokonszenves pénzember és természetesen a fürge operettrendező is, aki minden nagystíliú vállalkozásnak barátja.

— Jó, jó, de mondja, maga aranyos kémszervezel, hol van itt még a nagystílus?

— Majd mingyárt megtudja. A színházigazgatónak az volt a véleménye, hogy a közönség közönyösségének legfőbb oka a szereposztások egyformasága. Pesten minden operettben ugyanaz a néhány színész és színésznő variálva és csereberélve játszik felváltva, hol az egyik színházban, hol a másikban. Ez így nem mehet tovább. Valami egészen új szereposztást kellene adni, olyant amire még a legegészebb ember se mondhatná, hogy ezt az összeállítást már éppen elégszer láttuk. Erre közbeszólt a külföldről néhány nappal ezelőtt hazatért színházi kiadó és megszületett a terv: ez az operett a külföldi magyar szíatók előadása lesz. Vagyis a darabra hazahozzák külföldről azokat a magyarokat, akik ott világhíretek lettek és akiket együtt, egy színpadon, egy csomóban látni nem csekély szenzáció lesz.

— Na és most halljuk a szereposztást!

— Csodálkozni fog, de amilyen gyorsan ezek dolgoznak, már ez is megvan. A darabban szerepel egy nagystíliú asszony. Olyan szenzációsan okos és kedves, amilyenek csak a Pompadour-ok voltak. Ez lenne Alpár Gitta, akinek a testére szinte rászabták ezt a parádés énekesnőszerepet. Van a darabban egy fiatal lány, aki néhány ravasz trükkkel az előbb említett asszonynak sok bonyodalmat percel okoz: ez Eggerth Márta, aki Pestről úgyszólván mint gyerekszínésznő ment el és mint népszerű filmsztár jön vissza vendégszereplésre. Na és aztán szerepel az operettben egy úri kisasszony, akiről a végén kiderül, hogy már nem is olyan angyal. Ezt Zilahy Irén játssza. És van viszont a darabban egy bártáncosnő, akiről a végén az derül ki, hogy még valóban egy angyal: ez lesz Bársony Rózi. És mit szól a férjakkhoz? Az egyik Halmay Tibor, aki engedélyt kap Reinhardt-tól erre a vendéggjátékra, a másik a pompás Dénes Oszkár, a harmadik a Bécsben játszó Dénes Gyurka és hogy a táncos móka teljes legyen, visszajönnek Bécsből a Latabár-jiúk is. Ennek az előadásnak valóban a szereposztás lesz

a pikantériája. Külföldi magyar szíatók randevója egy pesti színpadon.

— És ha már angyalokról beszélünk, nem tudná elmondani, hogy mi is lesz a Király Színház legközelebbi operettjében?

— Az „Angyall vellem feleségül” című darab érdekli kegyedet? Hát kérem, ez voltaképpen vígjáték volt. És arról van benne szó, hogy egy fiatalúr, akét Törzs Jenő fog játszani, csökönnyösen azért irtózik a házasságtól, mert minden nőben egy léha démon lát, egy pazarló, férjel esaló, háztartással nemtörődő vámpírt. Neki csakis egy angyal kell. És amíg nem találkozik egy ilyen angyali nővel, addig házasságról szó sines. Mit tehet erre a szerző, akinek érdeke, hogy a darab folytatódjék, tehát, hogy a fiatalúr mindenképpen találjon egy angyalt? Hoz neki egyet. Aki pont olyan, mintha angyal volna, Lázár Máriát. Ez az, mondja boldogan a fiatalúr és feleségül veszi angyalkát, akiből a darab végéig olyan igazi pesti feleség válik, hogy a férj a fogát csikorgatja tőle. Hát így jár az, aki valami újat akar. Ezért a pénzért mingyárt valami démonot vehetett volna el.

— Nem is rossz. Szóval a pesti aszszonyok megint kapnak egy kis leckét a színpadról.

— Még pedig operettszerűen, zene-számokkal spékelve. Tihanyi Vilmos, a százkézű rendező reggeltől késő estig próbáltatja a darabot. A napokban a próbán, úgy hat óra tájban, az egyik legpízsebb göröl szepegve állt eléje:

— Kérem szépen rendező úr, elmehelek én ma kivételesen fél nyolckor. Vár a vőlegényem.

— Mi az? Nem is tudtam, hogy jegyben jársz.

— Hogyne, kérem. Már négy év óta járok jegyben.

— Hiszen ez szörnyű unalmas lehet! — mondta részvétellel Tihanyi.

— Dehogy, kérem — válaszolja a göröl. — Hiszen nem mindig ugyanazzal.

— Általában divatba jöttek Pesten a görölök aranymondásai. Hallotta ezt a legújabbat, amit az Ernst-múzeum tárlatán mondott az egyik. Nem? Hát figyeljen. Ott most Fried Pálnak, a

Az ODOL
igen tömény szájviz, néhány
cseppje elég.

Az ODOL
használatban igen takarékos.

Az ODOL
tehát olcsó.

Párizsból hazatért fiatal festőnek igen tehetséges képei vannak kiálltva. A göröl, aki már harmadszor nézte meg a tárlatot, egyszerre csak odaállt a fiatal festő elé:

— És, mondd, kérlek... — kezdte bizalmasan.

A festőművész csodálkozva bámult.

— De kedves kisasszony... — hebegte, — hiszen én önt nem ismerem. Miért tegez engem?

A kis göröl zavartan sütötte le a szemét.

— Hát tudja — mondta szégyenkezve, — amit én ma álmodtam magáról, attól ezentúl nyugodtan tegeződhetünk is.

— Azóta a pesti színházakban reggel,

Áldott állapotban levő nők és ifjú anyák a természetes „**Ferenc József**“ keserűvíz használata által rendes gyomor- és bél-működést érnek el. A modern nőgyógyítás főképviselői a **Ferenc József** vizet igen sok esetben kipróbálták és kivétel nélkül gyorsan, megbízhatóan és fájdalom nélkül hatónak találták. A **Ferenc József** keserűvíz gyógyszer-tárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

amikor próbára bejönnek, ezt kérdezik egymástól az urak és a hölgyek: *Mondd, álmodtál ma? De talán érdeklik magát, édesem, a komolyabb színházi értesülések is. Hogy a Művész Színház legközelebbi darabjának szerzője Halász Imre, akinek tavaly a Belvárosi mutatotta be „Meddig fogsz szeretni” című vígjátékát. De a próbák hiába folynak, mert a sikeres „Tűzmadár” nem hajlandó lemenni a színpadról. Egyébként a „Tűzmadár” egyik előadását néhány nappal ezelőtt érdekes vendégek nézték végig: a Vigszínház tagjainak egy csoportja. Azt nézték meg, hogy ők melyik szerepet játszották volna, ha a darab a Vigszínházban kerül színre. Azt, remélem, tudja, hogy Lampel Ica, az idei Miss Hungária miért lett Góth Sándor növendéke? Mert Darvas Lili is Góth növendéke volt és ez a legjobb kabbala. Viszont a Belvárosi Színházal és Góth Sándor nevéét az utóbbi napokban sűrűn emlegetik együtt, tekintve, hogy*

a belvárosiak szeptemberre átköltöznek a Magyar Színház épületébe és erős tippelések indultak meg, hogy ki fogja jövőre bérelni a Belvárosi Színházat. E pillanatban Góth a favorit. Új szerelem ezen a héten nincsen. Mindenki megmaradt híven a réginél. Erősebb szakítások májusra várhatóak, tekintettel a szezonvégre, a nyári toalettekre és a közelgő nyaralásra. Azt is beszéltek, hogy sem a Fővárosi Operettszínház, sem a Városi Színház nem ad az idén több bemutatót, olyan jól megy „A régi orfeum” és a „Völegényem, a gazember”. Viszont... Viszont két pesti színgazgató találkozott a múlt hét egyik estjén a Fészekben. Mind a kettőnél premier volt. Az egyik izgatottan kérdezi a másiktól:

— *Nálatok hogy sikerült?*

— *Hát tudod kérlek, úgy történt, hogy...*

— *Igen? A mi darabunk is megbukott.*

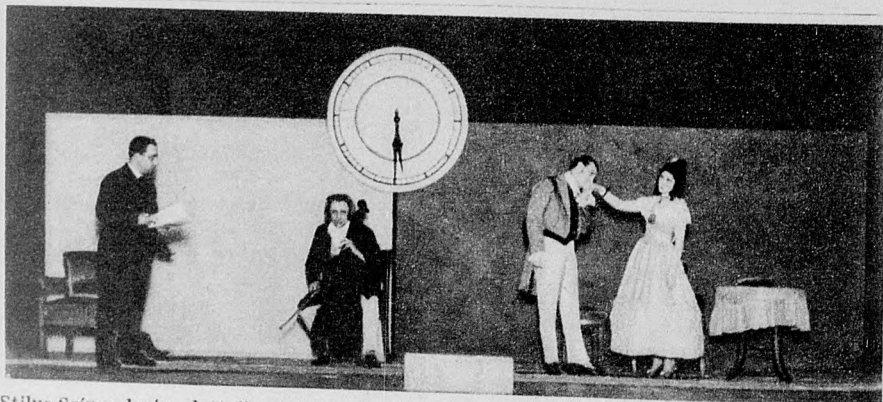
Hát kérem, így viccelődnek egymással a pesti igazgatók. De a színészek se estek háskomorságba. Rátkai Márton a napokban a kávéházban félrehozta egy hivatalos kölesönkérő. Két perc múlva Rátkai visszatul az asztalhoz, mire az egyik kollégája megkérdezi tőle:

— *Adtál neki?*

— *Ördögöt adtam — mondja Rátkai.*

— *Hát hogyan ráztal le?*

— *Azt mondtam neki, hogy keresen magának egy hülyébb pasast. Holnap nálad fog jelentkezni.*

Stilus Színpad név alatt fiatal írók és színészek színháza tartotta szombat délután bemutatkozó előadását a Művész Színházban. Az új vállalkozás vezetője Köpeczi-Boócz Lajos (a képen balról). Írói: Strelisky József és Garvay Andor. A premieren különösen döntő sike t arattak a Jaschik-csoport díszletei. A kép a „Félpere” című játékból készült (Fotó Seidner Zoltán)

SZERKESZTI
PÁN IMRE

PEREG A FILM

Lillian Harvey, akit az amerikalak
a legjobb alakú európai nőnek
tartanak

öznek
erős
fogja
háza.
szere-
denki
ősebb
atettel
és a
zélük,
nház,
idén
régi
ber".
szín-
gyik
lónél
kér-

gy...
kott.
ással
se
tont
egy
ulva
az

kai.

res-
nap

at-
pen
tak
án)

A diadalmas férfi

Előre kell bocsátanunk, hogy *Hans Albers*, a diadalmas férfi, feleségül veszi *Nagy Katót*.

Egyelőre természetesen csak filmen.

Néhány héttel ezelőtt készült el a *Der Sieger* című film az *Erich Pommer*—*Ufa*

produkcióban és e rövid idő alatt a legelőkelőbb karriert futotta be. Az is bizonyos, hogy a budapesti siker — amelyre igen komolyan figyelnek Bécsből, Berlinből és New-Yorkból — igazolni fogja az európai filmcentrumok ítéletét.

A magyar közönség nem

is tudja milyen felelősséggei ül be a moziba. A külföldi szakkörök nagyon komolyan veszik véleményét és a külföldi lapok diadalmasan adják hírül, ha innen sikert jelenthetnek.

A diadalmas férfi természetesen itt is diadalmaskodik.

Röviden arról van szó, hogy *Hans Kühnert*, aki a táviróhivatalban teljesít egyhangú szolgálatot, egy véletlen folytán kilencszáz márkához jut. A főnöke ötös szivarért küldi és ő ötös löversenytikettet vásárol. A ló bejön és *Hans* azonnal otthagyja állását. Kevés pénzével új, de az eddigénél sokkal izgalmasabb és kalandosabb életet kezd. A löversenyen megismerkedik *Nagy Katóval*, aki most már döntően megváltoztatja életét. Különös események következnek, de mindig a diadalmas férfi marad felül. Végül már körözik, ötvenezer márká jutalmat kínálnak annak, aki megtalálja — és

VAGY KATÓ és HANS ALBERS
Uránia márványplótta: A diadalmas férfi
(Fotó Ufa)

ez a jelenet a diadalmas férfi egyik legnagyobb dicsősége: rohan az uccán és mindenki órá vadászik. Szenzációs jelenetek peregek néhány perc alatt.

Végül kiderül, hogy Nagy Kató dúsgazdag apja körözötti, akinek egyetlen gesztusával egész vagyonát men-

tette meg. Boldogan veszi át a hatalmas jutalmat, amelynek Nagy Kató a koronája.

A film kétségtelenül olyan, hogy mindkinek meg kell néznie. *Hans Hinrich* és a magyar *Martin Pál* rendezte. Zenéjét a német *Ábrahám*

Pál: W. R. Heymann komponálta. Külön ki kell emelni belőle a *Comedian Harmonists*, a *Hans Bund-jazz* és az Ufa szimfónikus zenekarának számait.

„A diadalmas férfi” az Uránia márványpalotában fogja meghódítani a közönséget.

NAGY KATÓ

Uránia: A diadalmas férfi

Nagy Kató és Hans Albers filmjét mutatjuk be harmadik ingyenes filmmatinénkon!

A diadalmas férfi diadalmaskodott a „Délibáb” harmadik ingyenes mozielőadásának filmversenyén! Következő matinénkon tehát *Hans Albers és Nagy Kató* filmjét mutatjuk be.

Az előadás május elsején, vasárnap délelőtt lesz az Uránia-márványpalotában és e zúttal is pontosan tizenegy órakor kezdődik. A kitűnő hangulatról — mint első matinénkon — *Forró Pál* dr. ragyogó konferánsza fog gondoskodni. „A diadalmas férfi” bevonulását tehát ünnepélyes nézőtér fogja fogadni.

A jegyeket április 25-én, 26-án és 27-én osztja szét a „Délibáb” filmrovatvezetője a „Délibáb” könyvesboltjában (Dohány utca 12), délután 2 és 4 óra között.

A nyertesek névsorának egyik felét már multheti számunkban közöltük. Mindazok, akiknek nevét a zsüri döntése alapján közöljük, megjelenhetnek jegyeikért a könyvesboltban. A jegynyertesek névsorának folytatása:

Árvai Tibor, Axelrad Frici, Auspitz Ilona, Andódy Károlyné.

mann Sándorné, Eichenbaum Elsi, Ehrlich Irén, Elbert Sándorné.

Brunner Margit, Brnot Pál, Brambora Edéné, Balassa Klári, Balogh Árpádné, Bárdos Klári, Brankovics Márta, Bíró Éva, Braun Gábor Dezső, Bisze Jolán, Birkhoffer Ottó, Berkovics Hugó, Bárány Andor, özv. Balogh Gyuláné, Badinyi Hédi, Benedek Klári, Bara Babi, Bék József, Beck Béláné, Bihari Sándor, Boldizsár Sándor, Berakovich Ferenc, Bárány Éva, Bartos Lajosné, Borsodi Lajosné, Bokor Mihályné, Bordach Pimpi, Bácskay Mancsi, Bisány Miksa.

Földváry György, Farkas Mártonné, Flammer Rózi, Fenyves Alfréd, Fischer Ilona, Fuchs Salamonné, Fischei László, Fenakel Lajosné, Fetti Viktor, dr. Fejes László, Faragó Zsigmond, Fischer Lili, Fellner Ilona, Friedländer Lajosné, Fischmann Andor, Faragó Leoné, Forgó Józsefné.

Cavalloni Irén, Csákváry Éva, Csók Margit, Czizler Béla, Csermák Erzsébet.

Glatz Bözsi, Gárdonyi Klára, Gábor Zsuzsi, Gyórfy Gábor, Gross Ilonka, Gross Ilona, Glaser Lajosné, Gazdy Jenő, Grébe ezredesné, Gyenes Erzsébet, Goldmann Sándor, Garay Elemér, Genesvein Róza, Giber Ica, Grünhut Edith, Garay Jenő, Grünfeld Sándorné.

Dominus René, Dembinszky Mária, Dorf Elvira, Dekner Margit, Deutsch Ilona, Dér József, Dóka Mária, Diki Ilonka, Deutsch Gréte, Donath Juliska, Dér Ibolya, Demetrovits Sándorné.

Havas Klára, Hartmann Antalné, Holmländer Tibor, Hornstein Szerén, Holzer Albert, Hecht Anna, Hegedüs Teréz, Heinrich Bucsi és János, Haller Vilma, Herdó Ferenc és József, Hoffmann Viktória, Hazay Erzsébet, Hunyady Aliz, Handelsmann Ibolya, Heuschmidt Krisztina, Horváth

Edelmann Edith, Enyedy Ilonka, Eröss László, Eisler Sári, Eisler Ilonka, Endler Irén, Ernst Mária, Erdélyi László, Eich-

(A névsort a 46. oldalon folytatjuk)

Európa legszebb alakja

Berlin, 1932 április

Egyetlen olyan filmszínésznője van Európának, aki sohasem fog hollywoodi szerződést kötni. Még pedig három okból. Először azért, mert nem hajlandó kimenni Amerikába, másodsor azért mert nem engedik el, harmadszor azért, mert *nem hívják*.

Bizonyára hihetetlenül hangzik, mégis így van: mindhárom ok bók *Lilian Harveynek*. (Mert hiszen róla van szó.) Még a harmadik ok is csak dícséret — hiszen U. S. A.-ban nagyon jól tudják, hogy Európa legfrissebb és legtemperamentumosabb színésznőjéből nem lehetne amerikai szépségbabát csinálni.

Lilian Harvey nem való Európának és Amerika nem való Liliannak.

Ódakünn mégis sokat foglalkoznak vele, német filmjei nagy sikert aratnak és miután Amerikában minden nagy színész kap egy nagy nevet, amely okvetlenül „leg”-el kezdődik (*legszebb, leggyazdagabb, legelegánsabb...*) most Lilian Harveyt is kinttették egy ilyen jelzővel. Európa legszebb alakjának, Európa legjobb alakú filmszínésznőjének nevezték el.

Ezt a nevet igazságosan megérdemli. Arra a kérdésre, hogyan tett szert ilyen példátlanul karesú alakra, így felel:

— Örökölttem!

Arra a kérdésre, hogyan

tudja tökéletesen karesú alakját megtartani, ezeket mondja:

— A fogyókúrának van egy titka: ez a titok a hizókúra. (*Hangosan felnevet.*) Így van. Mikor elhatározom, hogy hizókurát kezdek, mindig fogyok valamit.

— Annak, aki igazán

benne él a filmben, a teste is, lelke is, egészen észrevétlenül, a felvevőgép és a film varázsa alá kerül. Ha a film azt akarja, hogy kövéren jelenj meg előtte, meghízol; ha soványan akar viszontlátni, lefogysz. Azonban be kell vallanom, hogy velem megjárta: engem

Európa legszebb alakú
filmszínésznője
LILIAN HARVEY

nem tudott felhízlalni, még a francia Rivierán sem, ahonnan éppen most érkezem vissza.

Ennek az útnak komoly háttera van. Bizonyos, hogy Lilianra nagyon ráfért a pihenés, mert egész éven át rengeteget dolgozott. De mégsem ezért utazott el...

A *Willy Fritsch-ügy*, úgy mondják, még mindig aktuális. Sokan és sokáig tényleg azt hitték, hogy az illusztris pár valóban házasságot kötött. Nem cáfolták a hírt, de ez még nem jelentett semmit.

Éppen akkor vált legkomolyabbra a dolog, amikor a legkevésbé bíztak benne. (*Mint Alpár Gitta és Gustav Fröhlich házasságával.*)

Ekkor váratlanul szakítottak. Évek óta sohasem lehetett őket külön látni — most egyszerre elváltak. Még pedig nemcsak magánéletükben, hanem a filmben is.

Mert van egy régi babona a filmszerelmekről: azt mondják, hogy az igazi happy end folytatódik az életben... A dolog tulajdonképpen úgy áll, hogy azt választják maguk mellé sze-

relmes színésznek, akit igazán szeretnek! A közönségnek ezer szeme van és nem érzi át a hűvös, megjátszott csókot.

Lilian és Willy tehát idegen partnerekkel kísérleteztek. Lilian *Albach Rellytel*, a Burgszínház igen csinos és hódító színészevel próbálkozott. Filmen bevált, de az életben nem.

Willy oldalán sokan megfordultak: többek között *Camilla Horn* és *Nagy Kató*.

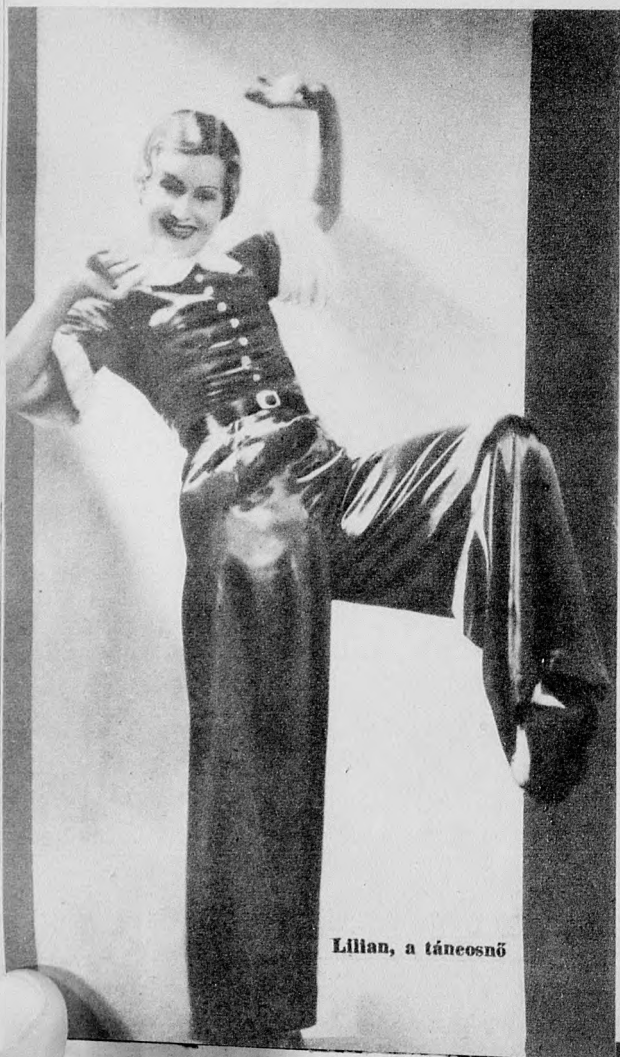
Most pedig a következő hivatalos jelentést adta ki az Ufa: *a két sztárnak ismét együtt kell játszanian!*

Ki járta ki a békítő szereposztást? Harvey vagy Fritsch? Azt suttozzák, hogy *titokban mindkettő*.

— Ha erről akar velem beszélni — mondja Lilian egészen határozottan, — akkor nem szólok egy szót sem.

Igaza van. Az előbb a külsőről volt szó és nem a belsőről. A testéről, nem a szívééről.

— Örülök, hogy az Újvilágban Európa legszebb alakjának neveznek, ámbar biztosan táncolnak szerte az öreg Európában ismeretlen, fiatal lányok, ismeretlen öreg színpadokon, akiknek

Lilian, a táncosnő

l iga-
özön-
an és
meg-
t ide-
letez-
llyvel,
sinos
bál-
de az
meg-
özött
Kabó,
kező
ki az
ismét
erep-
vagy
gják,
ó.
elem
Lilian
—
szót
ob a
em a
em a
Uj-
szebb
mbár
te az
etlen,
etlen
knek

éppen olyan karsú alakjuk van, mint nekem. Talán szebb is. Hígyjék el, hogy karsúságomat elsősorban a munkának és a táncnak köszönhetem. Csak azután jön a sport. Próbáljon annyit dolgozni, mint amennyit én dolgozom. Nem is járna az esze pletykákon.

Kétféle színész nő van. Az egyik, akinek csak kedvet ad a ragyogó élethez a ragyogó film — és a másik, akit teljesen kielégítenek a megjátszott szerelemek, mert őszintén átéli őket. Nagyon nehéz megmondani, hogy Lilian melyik csoportba tartozik. Amyi bizonyos, hogy egy idő óta — sem elutazása előtt, sem azóta — nem nagyon látni Európa legszebb alakját másutt, mint a filmműteremben. Talán majd Willy Fritsch-sel eljárt szott jövőendő filmje után. Akkor ismét belép az életbe, gyönyörű lábaival.

A modern nádszál-termet
LILIAN HARVEY (Uja felvételei)

Tudjuk, hogy Lilian Harvey tulajdonképpen tánc-
lépésekben csinált karriert. Tudniük jólismert tán-
cosnó volt már, amikor első filmszerepét eljá-
szotta. A filmen természetesen táncolni kellett
— és azóta sem játszott olyan filmet, amely-
ben ne lett volna legalább néhány tánc-
mozdulata. Most ismét nagyon szor-
galmasan tanulja az új
tánclépéseket, mert leg-
közelebbi filmjében egé-
szén különös táncfanta-
ziákat mutat be. Valaki
azt mondotta róla, hogy
— *énekel a lábaival.*

Amyi bizonyos, hogy
ki tudja vele rúgni a
ragas cét.

A PEREG A FILM HIRADÓJA JELENTI:
embermagasságú betűk hirdetik Lukács Pál dicsőségét
a newyorki Broadwayn

Carl Laemmle csodálatosan szép indián leányt fedezett
fel. Filmneve: Luella Brown

Bebe Ruth, Amerika leghíresebb baseball primadonnája
az Universalhoz szerződött

Richard Barthelmess repülőfilmben játszik együtt Helen
Chandlerrel

Nagy Kató nem jöhet Pestre

Bingerth János direktorral, a Hunnia vezetőjével folytatott beszélgetésünkben megírtuk, hogy az Ufa magyar-német filmet fog gyártani nálunk a nyáron. Ugy volt, hogy *Nagy Kató* lesz az első budapesti Ufa-film primadonnája; most azonban másként alakult a helyzet.

Nagy Kató ugyanis júniusra kapott szabadságot. Az Ufa azonban csak júliusban kaphatja meg a műtermét. Júliusban viszont Nagy Kató már az új *Eric Charell-játéka*, a „Casanová”-t játssza Neubabelsbergben. Az Ufának tehát új primadonnát kell keresnie első magyar filmjére.

Nagy Kató vendégszerelése azért mégsem marad el: az Ufa most már komolyan elhatározta a budapesti filmgyártást és így a második filmben mégis csak viszont fogjuk őt látni.

Csontos Gyulát kinevezték

a magyar cenzurabizottság tagjává. Egészen bizonyos, hogy a kitűnő művészt a legjobb szempontok fogják vezetni akkor, amikor majd a filmek betiltása és engedélyezése fölött kell döntenie.

LUBITSCH

színpadi revüt rendez New-Yorkban.

LÁNYOK, AKIK NYOMTALANUL ELTŰNNEK

Érdekes és a valóságos életet ábrázoló filmet készítenek Berlinben ilyen címen. Az adatokat a berlini rendőrség és a pályaudvari nyomozó bizottságok szolgáltatják.

NORMA SHEARER FELOLVASÓKÖRÚTJA

New-Yorkból jelentik: Norma Shearer, akít Amerikában a világ legelegánsabb asszonyának nevével díszítettek fel, egy amerikai impresszárió felkérésére a tavaszi szezonban felolvasókörorútra indul Amerika nagy városaiba. Norma Shearer a modern asszonyról fog csevegni ezeken az estélyeken. Körútja iránt igen nagy az érdeklődés Amerikában, mert legutóbbi filmjében, amelynek *Szabad a csók* a címe, a modern asszony életének egyik különösen érdekes problémájával foglalkozik.

A MAURIZIUS ESETET,

Jakob Wassermann híres regényének filmváltozatát rövidesen pergetni kezdik. Fritz Kortner rendezi.

WAGNER-OPERA FILMEN

Wagner híres, operáját, a *Rienzi*t hangosfilmre dolgozták át.

SZÁZEZER MÁRKÁT KÉR

GERHARD HAUPTMANN A „VOR SONNENUNTERGANG” FILMVÁLTOZATAÉRT. MEGKAPJA.

MAGYARORSZÁG NYERTE AZ UFA-SERLEGET

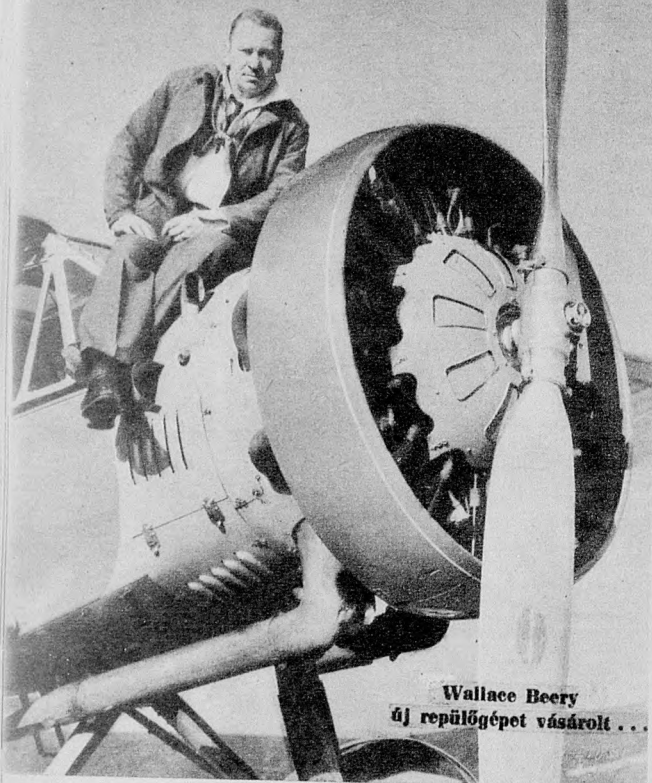
Állandó verseny folyik az Ufa külföldi vezérképviselői között — egy serleget, amelyet a legjobb eredményt elért országoknak adnak.

Amikor Antal József direktor átvette a budapesti Ufa vezetését, Magyarország még a hatodik — az utolsó — helyen állt — a versenyző államok között. Azután gyorsan felnyomult a harmadik, majd a második helyre, végül az idén megnyerte a serleget. Az első helyre került!

A serleg külön jutalma: a magyar Ufa minden alkalmazottja évi fizetésének tíz százalékát kapja ajándékba.

Adrienne Doré azért örül, mert táncosnőből filmszínésznővé avaszták (Fotó Warner Bros)

Wallace Beery
új repülőgépet vásárolt...

A FILMWOCHÉ ÍRJA :

„Georg Alexander ebédre volt hivatalos a magyar kormányzónál, budapesti tartózkodása alatt.”

ELKÉSZÜLT A SZEMTELEN FICKÓ,

Willy Fritsch új vigjátéka, amelyben Camilla Horn játssza a női főszerepet. Sikert aratott.

HELENE THIMIG IS

— a híres Thimig színészcsalád nagyszerű színésznője — filmszerződést kötött. Werner Krauss új filmjében, a *Névtelen emberben* játssza a női főszerepet.

AZ ÚJ ÁBRAHÁM PÁL-FILM :

a *Cigányok*. Rendezője a híres Hans Schwarz. A kéziratot Székely János írja.

Magyargyűlölet a német filmszakmában

Oka: egy félreértett rendelet

Mihály István, az ismert filmíró most érkezett Budapestre a német fővárosból. Ezeket mondja :

— Az utóbbi időben egyre több tanujelét adja a német filmszakma annak, hogy nincs ínyére a sok magyar ember Berlinben. Nemrég a *Bertiner Herold* támadta meg a magyar filmmunkatársakat és felszólította a német filmszakmát, hogy mérsékelje a magyarok szá-

mát. Ilyen hangulatban természetesen nehezen megy a munka és nem nagyon lehet új embernek elhelyezkednie, sőt a régiakat is veszély fenyegeti. Az egésznek a Budapesti Színészek Szövetsége az oka. Egy rendeletben felhívták a művészeket, hogy mindenki igazolja állampolgárságát. Ezt a hírt tévesen közölték le a berlini újságok és úgy magyarázták, hogy a néme-

teknek nem fognak Magyarországon megélhetést nyújtani. Most a magyarok sínylik meg a tévedést.

A magam részéről egyelőre Budapesten fogok dolgozni. Új filmem főszerepét *Mende Klári*, egy rendkívül tehetséges, kellemes hangú, ügyesen táncoló színésznő játssza, akit egyébként nem kell bemutatni a közönségnek, hiszen színpadról jól ismerik.

A kisorsolt vőlegény menyasszonya: Dayka Margit

A magyar hangosfilm új tehetséget indított el: *Dayka Margit*. A jelekből ítélve végérvényesen el fogja hódítani a színpadtól a sokkal nagyobb lehetőségeket kínáló film a Belvárosi Színház népszerű primadonnáját. *Dayka* első filmjére már a külföldi filmgyárak is felfigyeltek.

A *Phobus*, amely eddig már két nagyszerű magyar filmet hozott ki, most ismét *Dayka* Margittal csinál hangosfilm-vígjátékot. *Tamás István* és

százalékig érvényesülnek az író elgondolásai!

— Nem úgy, mint Amerikában — helyeselt kitünő szerzőtársam, — ahol kicsinyes üzleti szempontok szorítják hátterbe az író intencióit...

Képzhető csodálkozásunk, amikor másnap sürgős megbeszélésre kérték bennünket a gyárba. Az értekezletet nélkülünk tartották és csupán a határozatot hozták tudomásunkra.

— A hős a végén megszökik

a házasság elől? — kiáltotta szemrehányóan az igazgató — szó se lehet róla!

— Törvényesítsük hát szerelmüket — mondotta engedékenyen Fodor és sürgősen az anyakönyvvizető elé utaltuk az erkölestelen párocskát.

Megnyugodva távoztunk. Három nap múlva azonban újabb meglepetés ért bennünket. A rendező felháborodottan rázta orrunk alá a kéziratot:

— A vőlegény lemond? Örültség! A vőlegényt el fogják rabolni! — és már diktálta is...

— Csakhogy egyenesbe jutottunk — sóhajtottam fel.

De nem ismertük még a zeneszerzőt.

— Három betétem van mindössze? — sopánkodott — és semmi hangulat!

Rövid csetepaté után beiktattunk egy apacstanyát, vörösborral és harmónikával, melynek kísérete mellett a főpacs eléneklí az illusztris muzsikus leendő slágerait... A díszletmester, a fővilágosító és az operatőr még nem nyilatkoztak... kiderült azonban, hogy mindenki jobban ért a filmíráshoz, mint mi ketten.

Fodor Sándor és Tamás István, a „Kisorsolt vőlegény” szerzői

Fodor Sándor írták az új film szcenáriumát. Címe: a „Kisorsolt vőlegény”, egy szerkesztőségben játszódik és *Dayka* Margit újságíró kisasszonyt alakít benne.

Megkértük a szerzőket, mondják el, mi minden történik egy filmkézírattal, amíg végre a vásznon megszólal. Ime a mulatságos nyilatkozat:

— Amikor az igazgatói szobában aláírtuk a szerződést és átadtuk a *Kisorsolt vőlegény* című vídám regényünkönkből írt szcenáriumot, azt hittük, hogy egyben pontot is tettünk a dolog végére.

— Na végre — mondtam boldogan Fodor Sándornak — egy olyan film, amelyben száz

Dayka Margit, a „Kisorsolt vőlegény” primadonnája

(Folytatás a 38. oldalról)

Ervin, özv. Hahn Mórné, Havas György, Himmler János, Hahn Viktorné, Herskoviits Klári, Haringács Károlyné, Horváth Imre, Hogelmann Béla, Hartmann Róbert.

Jankay János, Jákó György, Joó Gyuláné, Jancsovics Erzsike, Izák Ignorné, Jersek István, Jahn Anna, Jükker Bandi, dr. Jónás Imre.

Kovács György, dr. Keckeméty György, Koczás Emília, Kövess Klári, Kasy Klára, Kávássy Juci és Évi, Krudy Zsuzsi, Klug László, Kurzmann Károlyné, Klein Ritta, Klein Tivadar, Knödl József, Keresztes Mária, Kardos Éva, Kormos László, Kirchner Zoltán, Kulesár Juci, Klinger József, Kéhler Dénes, Kovács Terus, ifj. Kogler Károly, Kohn Ibolya, dr. Kerékgyártó Elekné, Kánitz Imre, Kohn László, Kudor Kató, Kovács Oszkár, Kara László, Knöpfler Antal, Kádár Gyuláné, Kopp Viola, Kovács Boriska, Kiss Margaréta, Keil Ilona, Krauss Elza, Kreszadló Vilmos, Koczián Anna, Kovács Viktória, Kálmán Margit, Kraxner Margit, Kertész György, Krámer Adolf, Kramolits Ilonka, Karácsonyi István, Koós Valéria, Kutassy Mancsi, Kálvin Márta, dr. Keckeméty György, Kopp Árpádné.

Lukseh Ella, Lehrfeld Ibolya, Lentz Nándor, László Magda, London Adél, Löwy Béla, London Anci, Láng Lici, Lustig László, Láng Ernőné, László Ilonka, Löw Antónia, Lewandovsky Irén, Láng Lajosné, Luy Anikó.

Margitay János, dr. Majthényi György, Meisel Rózsa, Merva Jenőné, Molnár Jánosné, Márton Tamás, Mandel Béla, Márkus József, Molnár Sándor, Meisner Rózsa, Molnár György, Meyer Gyula, Mikovick Bogomir, Mozer Elvira, Mayer Pici, Mergl Károly.

Nussbauer Baby, Nádas Imréné, Nagy Istvánné, Danninger Emilné, Nyers József, Nagy István, Ney Imre, Nádor Mária és Cica, Neumann Miksáné, Nagy Erzsike, Niklovics Károlyné, Neumann Piri.

Óriás Jánosné, Orbók Zsuzsa, Ofner Ila Oláh Emmi,

Pillmayer Emília, Pollák Endre, Pardo Rózsa, Pribék Józsefné, Pán Elemérné, Pongrátz Klára, Pfister Rudolf, Pollák Lipótné, Pfeil Mária, Poczik Gyula, Pósh Béla, Paulini János, Pnitzinger Jánosné, vitéz Péterfy Sándorné, Petőfi Pál.

Roszberger Andor, Rácz Kató, Ricker Ferencné, Rozsnyó Lili, Rézsky István, dr. Rätz Endréné, Reiner Tivadar, Reiter Ármín, Róbert Lajos mérnök.

Szűts Ferenc, Schönberg Rudolfné, Schwartz Biri, Schubert Annie, Spierer János, Steiner Rudolfné, Schwartz Erzsike, Szalkay Irma, Szeiper Ferenc, Szánthó Vilma, Szilágyi Erzsébet, Szánthó Emmi, Szabó Gyula, Serly Emmy, Schwimmer M., Somogyi Jolán, Szigethy Marica, Sass Mihály, Szaczingler Ede, Schusselka János, Siroketz József, Soós Magda, Schwartz Erzsike, Schreiber Józsefné, Simon István, Szabó József, Sándor Gyuláné, Schmiéd Endre, Schmidt Nusi, Schnurmacher György, Somogyi Miklós, Schwartz Istvánné, Szili Tibor, Stern Miklós, Soós Mariska, Szánthó Vilma, Szappanos Gyula, Schuster Karola, Szabóky Józsa, Singer Ibolya, Szilágyi Béla, Szmecek Jánosné, Steiner Sándorné, Schwartz Sándorné, Schwartzberger Ilona, Szeiler Sándorné, Steiner Sándorné.

Truszka Valéria, Turóczy Irén, Takács Mária, Tarján Endre.

Ullmann Jánosné, Uley József, Ürmény Mária.

Wallenstein László, Weisz Blanka és Ella, dr. Wiesner József, Weisz Dénes, Wachtel Rose, Vida Tibor, Weiss Miklós, Walter Gyula, Varga Géza, Weisz Teri, Vig Andorné, Vajda Józsa, Wolf Géza, özv. Wagrandl Károlyné, Weisz Miksáné, Wieseltier Sándor, Weisz Ernő, Weisz Tibor, Wernes Erzsébet, Varga Kató.

Zwichl Károly, Zuschlag Vilmos.

A BUDAPESTI HIRLAP
vasárnapi képes melléklete
a magyar újságírás szenzációja

A Modern Színház Metzenzéfj Miklós báró színdarabját, a „Jockey Club“-ot hirdeti következő újdonságául. A báró és Jánoki, az epizódista színész között már az első próbán affér támad. A színeszek — első sorban Szécsi Attila, a színház sztárja — a direktorral szemben kollégájuk pártját fogják. Az affér elismult és tovább folynak a próbák. A báró vacsorára hívja meg Irént, a primadonnát, az édesanyját és Szécsi Attilát. Közben közeledett a premier dátuma. A városban elterjedt a hír, hogy a darab szenzációs lesz. A premier valóban be is váltja a hozzáfűzött reményeket. A banketlen meleg ünneplésben részesítik a bárót, akiről már mindenki tudja, hogy halálosan szerelmes Irébe. Közben kipattan a szenzáció, hogy a darabot nem a báró írta, hanem Csokonai.

— Azért még sem hittem volna, hogy így fog bánni velem a Csokonai úr. Az utóbbi időben már olyan nett volt, olyan kedves, már a lovaimat sem pumpolta.

A báró ragaszkodott ehhez az ötletéhez és valahányszor elmondhatta, jót kacagott rajta. Majd mégis őszintébb hangon folytatta:

— Azaz, hogy inkább zsarolt volna és ne írt volna. Ez a leleplezés, ez a botrány mégis csak csunya fényt vet...

— Oh, kegyelmes uram.

— Oh, nem énréam, hanem őrá, a leleplezőre — fejezte be győzhetetlen fensőbb-séggel mondatát a báró.

Majd:

— Amikor tegnap este nem jött velünk a „Bohém Csárdába“, mingyárt sejtettem, hogy valami baj lesz, hogy belekeveri magát valami csunya botrányba és lehetlenné teszi magát. Mert úgy-e lehetlenné tette magát az a szegény fiatalember.

— Föltétlenül, kegyelmes uram. Föltétlenül.

— No lám. Kár érte. Én a magam részéről őszintén sajnálom a Csokonai urat, mert azt hiszem, hogy tehetséges ember. Vagy ön nem hiszi el nekem, hát tessék, olvassa el a lapokat mit írnak darabomról.

— A kegyelmes úr darabjáról? — szaladt ki Tompay száján.

— Hát persze, hogy az enyém, hisz megvettem tőle ezer pengőért. De én most természetesen visszaajándékozom neki a darabot és így már megint az övé — fejezte be nyilatkozatát a nagylelkű magnás.

Azután kissé szomorkásabb hangon folytatta:

— Egyet azonban őszintén sajnálok, azt, hogy ezután nem fogok találkozni az urakkal és a hölgyekkel.

— Jankovics Irénnel sem? — esodálkozott magában Tompay.

— Sajnálom, már kezdtem magam önök közt olyan jól érezni. Ön nem is képzeli, kedves főrendező úr, milyen nehezemre esik most egy ilyen magamfajta bohém embernek újra visszatérni a rendes, polgári szürke életbe. Kár. De muszáj. Nem volt

Látta-e már Nagyságos Asszony, a Rákóczi út 64 szám alatt, a

MINTÁK BOLTJÁT?

NEUMANN LÁSZLÓ, akinek régebben a Kálvin-téren volt áruháza, megcsinálta ezt a különleges üzletet, olyat, amilyen egész Európában nincsen. Minden magyar! főleg a Goldberger gyártmányok, selyem, műselyem, sétaruha és strandkelmék. A minták olyan tömeget találja ott, hogy biztosra veheti, megtalálja mindazt, amut, mint újat, szépet elképzelni tud. Az árak olcsók! Siessen Nagyságos Asszony nézze meg! Vidékre mintákat is küld a cég

Budapesten

a vidéki úri
közönség
csakis a

CONTINENTÁL SZÁLLODÁBAN

VII, Dohány ucca 42—44.

lakik. — 180 szoba.

Legmodernebb komfort. Hideg, meleg folyó-
víz. Szobákban telefon. Villamos- és autó-
buszközlekedés minden irányban. — Lénye-
gesen leszállított szobaárak!

szerecsém, no, Ennyi az egész. Jókainak,
annak szerecséje volt, nekem nem.

— De kérem, kegyelmes uram, azért
méltóztassék továbbra is eljárni közénk.
Biztosíthatom róla, mindnyájunk számára
ünnep lesz, valahányszor excellienciád a
színházat szerecsélteti.

A báró most felállt, kezével legyintett.

— Papperlapapp, Papperlapapp, kedves
főrendező úr. Én ezt nem tehetem. Más
szerző talán föl se venné a dolgot helyem-
ben, de én kaszinói tag vagyok. Nekem
most egy időre el kell tűnnöm Pestről.
Március elején vagyunk, kedvesem, önnek
fogalma sincsen róla, hogy ilyenkor milyen
szépen süt a nap a francia Rivierán.

— Dehogyan is nincsen, kegyelmes uram.
Hiszen éppen a múlt szezonban rendeztem
egy darabot, amely a másodikban a Rivie-
rán játszódtott — szolt kissé sértődve
Tompay.

— Kedves barátom, maga egy nagy ren-
dezőtehetség, de azt odalenn a jó Isten
rendezi, aki, ne vegye személyes sértésnek,
még az öreg Tompay bácsinál is jobban
ért ezekhez a dolgokhoz.

— No... no... — szolt Tompay és
többet nem mondott.

— Ma délután utazom — jelentette ki a
báró.

— Hogyan, excellienciád ilyen gyors el-
határozású? Már meg van a vasúti jegye?

— Jelkendezett a rendező.

Most meg a bárón volt a sértődöttség
sora.

— Vasúton! De hát nem élünk már a
középkorban, Autón, édes öregem, autón,
csak ez az igazi mulatság. Vagy nem látta,
amikor jött, a kapu előtt már ott állt a
kis sárka. Olyan vidám és türelmetlen,
mint a két éves kanca tavaszkor. Utazom.

barátom és a sofőrömön kívül magammal
vizsem a titkáromat is.

Tompay akaratlanul körülnézett. A báró
felvilágosította őt:

— Ne keresse, még alszik. Az én titká-
romnak nincs éppen kutyadolga. Alhatik
délig is, persze csak amióta nálam van.
Mert mult héten még egy budai kis cuk-
rászdában volt. Nellynek hívják és azt hi-
szem, hogy magának is tetszenék.

A rendezőt megragadta ez a nagy ujság.
Már futott volna a színházhoz, hogy el-
újságolja mindenkinek, legelsősorban Szé-
csénik.

A báró még megállította őt az ajtóban:

— Kezét a szívére, öreg cimborá. Hiszen
már nem nagyon érdekel, már nem én ír-
tam, de azért őszintén megmondhatja:
tulajdonképpen milyen darab is az a
„Jockey Club?” Jó munka?

Hiába, egy kicsit egész életére mégis
megmérgezte a színház a bárót. Tompay
ezt észrevette, éppen azért kíméletesen
felelt:

— A „Jockey Club?” ... Kegyelmes
uramnak semmiesetre nem vált szegényére,
de az a rongyos senki, aki írta, az meg
egyenesen büszke lehet rá.

XI.

Elmúlt a szezon, a nyári vakáció is. Ki-
nyitották a színházat és a tavaszi műsor
lejátszott újdonságai mentek a szinte nyug-
talanítóan üres szeptemberi házak előtt.
Lassan, álmosan folytak a próbák a szezon
első újdonságából, valami angolból fordít-
ott darabból, amiből senki se nézett ki
őt előadásnál többet, de amit mégis el kel-
lett játszani, mert a direktor annak idején
láthatatlan súlyos pönáléval és terminussal
vett meg az ügynöktől.

Szécsi a kiskapu előtt állt, éppen most
esett át egy nagy lelki válságon. Vissza-
adta a szerepét. Majd megbolondult, hogy
ebben a halálraírt darabban játsszék. Ott
állt a kapu előtt, a népeket, a villamosokat,
a lovakat bámulta, mint valami iskolát-

Táborkok mint kém

BADEN POWEL KÉMKEDÉSEI

Ezen könyvben nemcsak érdekesítő olvas-
mányok találhatók, hanem érdekes rajzok is,
melyek jellemzik egy angol táborkok furfan-
gosságát. Ára az összeg előzetes bekül-
dése mellett bérmentve 1 pengő 20 fillér.
Megrendelhető a „Délbáb” kiadóhivataló-
ban, Budapest, VII, Dohány ucca 12

kerülő gyerek. És ahogy ott áll, egyszerre csak kijön a kiskapuból Jankovics Irén. Ő is éppen most esett át egy nagy lelki válságon. Visszaadta a szerepét. Majd megboldult, hogy ebben a halálra ítélt darabban játsszék.

— Okosan tette, hogy nem vállalta a szerepet — mondta a színész a színésznőnek.

— Okosan tette, hogy nem vállalta a szerepet — mondta a színésznő a színésznek.

Azután együtt bámulták a villamosokat. Jött egy nagy barna kocsi, tele emberekkel. Olyan zsúfolt volt ez a villamoskocsi, hogy meg sem állt a megállónál. Szécsi a falhoz nyomta egy gianaclis cigaretta végét.

— Olyan szép szeptemberi nyár van. Nem jönne ki a Hidegkúti útra sétálni, Irén.

Kis szünet után.

— Akarok magának valamit mondani. Már egész nyáron akartam mondani.

Irén kicsit gondolkozott. Hidegkúti út? Milyen programja is van ma délutánra?

— Itt nem mondhatná meg, Attila?

A színész lehajította fejét.

— Miért ne? ... De előbb szeretnék magától valamit ...

— Tessék.

Szécsi fölvetette fejét. Sokáig váratott a szóra, aztán mégis csak kimondta:

— A báró?

Irén még csak el se vörösödött. Zsemlyeszínű selyemcérna keszlyű volt a kezében. Azzal legyintett.

— Csokonai úr társszerzője? Ugyan, kedves Attila.

Szécsit ez meggyőzte, de csak félig. Amő azt akarta, hogy egészen meggyőzzék.

— Mégis, akkor, amikor a „Jockey Club”-ot próbáltuk, akkor úgy látszott, hogy ... De úgy-e, ez csak azért volt, hogy engem feltékkennyé tegyenek.

— És csak most jut ez eszébe, Attila, édes? — mondta Irén.

Szécsi elérte azt, amit akart. Már meg volt győzve teljesen.

— Akkor hát ... akkor hát — nyögődieszt az ünnepelet Romeo.

De Júliának nem rabolta eszt a vak szenvedély.

— Ne itt, én drága jövődöm. Itt meglátanak a ripacsok, ha kijönnek a színházból. Inkább jöjjön velem. Ebédeljen ma nálunk, ott mingyárt beszélhet is a mamával. Istenem, szegény mama milyen bol-

Egy veszélyes lábbetegség mindenütt elterjedhet!

Figyelje meg ezeket a lábujjai között mutatkozó tüneteket

Csírák általi fertőzésről van szó, amely a figyelmet könnyen elkerülheti, azonban veszélyessé válik, ha elhanyagolják.

Ez a fertőzés rendszerint a lábujjak között lép fel. Tünetei: a bőr nedves és repedésszerű, apró, viszkető hólyagocskák láthatók. A bőr vörös és gyulladásszerű, vagy fehér, vastag és hámlós lehet s gyakran kellemetlen szagot áraszt. Nézze meg a lábait még ma este. Ha ilyen tüneteket észlel, cselekedjék azonnal. Tegyen a vízbe Saltrat Rodellt, amíg a feloldott oxigén a vizet tejszerűvé változtatja s olyan lesz, mint a zsíros tej. Ha lábait ebbe a tejszerű Saltrat-fürdőbe teszi, az oxigén behatol a pórusokba és elpusztítja a csírákat, amelyek a bajt okozták. Saltrat Rodell enyhíti és gyógyítja a sebzett, fáradt lábat, felpuhítja a kemény bőrt és a tyúkszemeket, úgyhogy ezek gyökerestől egyszerűen kiemelhetők.

A Saltrat Rodell minden gyógyszer-tár, drogéria és illatszertár árúsítja. Az ára minimális.

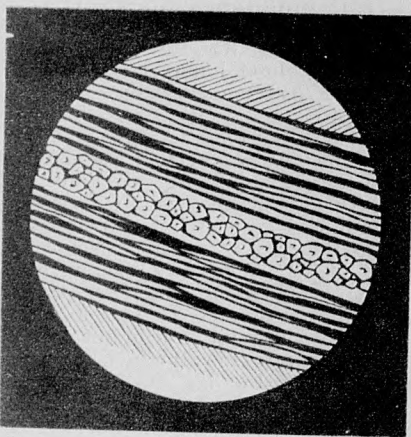
Fontos közlemény: Aki lábbajokban szenved, olvassa el dr. Catrin új könyvét. Ebből megismeri a módját annak, hogyan szabadulhat meg mindenkorra a tyúkszemektől, a lábsebek-től, láb fájdalmaktól és a fáradtságtól. — **Ára P 2.** — Mindenkinek, aki a címét közli, 10 napon belül egy ingyenpéldányt küldünk. Irjon e címre: **Mihály Ottó Oszk. 3 C Budapest, VI, Podmaniczky u 43.** Pénzt ezért ne tessék küldeni.

dög is lesz, hiszen ez volt az élete álma, ez, hogy maga és én...

Kis mellékuccákon át mentek haza és a harmadik szűk uccában már egymásba is karoltak.

Haj és növény

Az emberi haj szálait előszeretettel hasonlítják a növényhez. Ez a hasonlat azonban sántít. Mert a növény végtelen sok, apró nedvesatornácskán keresztül óriási gazdagságban kapja a különböző tápanyagokat az anyaföldből, ezzel szemben a haj szilárd felépítésű, kemény szaruanyagból áll, melyen keresztül semmiféle táplálósatorna nem vezet. Bizonyítja ezt a hajszál erősen felnagyított képe: vékony

külsőbőr, kéreg és a haj gerince, melynek semmiféle tápláló összeköttetése nincs az anyagképző sejtekkel. Ezért a haj egyedül és kizárólag *külső* ápolásra van utalva. A fényt, a szín frissességét és a haj simulékonyságát nevezük a haj életének. A haj növekedési képességét és a hajszál életkorát a természet korlátozza. ezt az élet-tartamot azonban helyes ápolással lényegesen meghosszabbíthatjuk. A haját más-képpen kell mosni, mint a vászon, vagy ruhanemű halott fonálát. Erős zsírozás és maróhatású mosóanyagok ártalmasak. Kényes anyagának a közönséges szappanok veszélyesek. Csak az olyan enyhe és szóda-mentes hajápolószer — mint az *Elida Shampoo* — tisztítja kiméletesen, ugyanakkor azonban olyan alaposan a haját, hogy az természetes szépségét és egészségét megtartja.

XII.

Az idei szezon érthetetlenül rossz volt. Kezdődött a dolog azzal, hogy az angol darab, amelynél őt előadásra számítottak, összesen csak háromszor tudott menni. A harmadik előadás már olyan üres volt, hogy, mint egy elmés kritikus megjegyezte, minden felvonásra új és új szabadjegyeket kellett osztani. A következő ujdonság magyar volt, de szintén megbukott. És azután még egy másik darab bukott meg. Egyik bukás maga után vonta a másikat, a színészek elkedvetlenedtek és a közönség mintha vétképp kihalt volna a hitélet vesztett színházból.

December elején a direktor kétségbeesetten panaszkodott két rendezőjének:

— Ez így nem lehet tovább. Tenni kell valamit, különben tönkrementünk. Nincs egy ideátok?

Tompay volt a bátrabb, ő nyomban bevallotta, hogy egy ötlete sincs. Utána már Nemere is be merte vallani, hogy nem szolgálhat semmiféle tanáccsal.

A direktor kicsit szégyenkezve kezdte: — Hiszen nekem volna egy gondolatom... csak nem tudom, helyes úton járok-e?...

— Oh, biztosan — lelkesedett dr. Nemere.

A direktor még mindig csak kerülgette a dolgot.

— Régi színházi kabbala, hogy amely darab körül valamilyen botrány volt, az örökéletű. A publikumot mindig érdekli, az mindig tud házakat csinálni. Nekünk... hm... nekünk volt itt a színháznál tavaly egy darabunk, ami körül botrány volt, hogy hozzá hasonlót a történelem sem ismer.

— A „Jockey Club” — vágta ki Tompay.

A direktor boldog volt, hogy más szájából hallotta azt a címet, ami már hetek óta a fejében forgott. Ezt előzetes helyeslésnek vette, jó jelként értelmezte. Bátorabban folytatta hát:

— Az a darab tavaly mindössze egyszer ment. Csak egy házra való érdeklődést merített ki. Mi volna, ha újra betanulnók, repríz csinálnánk belőle és műsorra tűznék?

— Ötven előadás — bátorította igazgatóját Tompay.

— És... és... a Csokonai neve alatt menne a dolog? — kékült Nemere.

— Nem is a japán császáré alatt. Hiszen ő írta a darabot. Csokonai — szólt az igazgató és dacosan az asztalra vágott.

(Vége következik)

Két varázserejű szó — Hollywoodi szerelmek és hűnök — A rendőrség passzív szerepe
A szerelem vámszedői — Mit jelent ez a két szó: Black Mail?

Hollywoodnak, Amerika filmvárosának van néhány olyan bűnügye, amelyekre sohasem fog világhíresség derülni. Néhány rejtélyes gyilkosság és mindegyik mögött valami vad, kegyetlen, lázas szerelem. Mindössze ennyit tud a rendőrség, de az, hogy a gyilkosok, akik még ma is szabadon járnak, hogy kivették el a gyilkosságot, mi előzte meg a drámát, örökké rejtély marad. Az áldozat majdnem mindig előkelő filmrendező vagy sztár... A *Black Mail* áldozatai. A *Black Mail* szó szerint *fekete postát* jelent. Két egyszerű, semmitmondó szó, de ennek a két szónak mégis varázshatalma van Hollywoodban...

Nincs az az edzett idegzetű férfi — legyen híres filmszínész vagy kaliforniai milliommós, — aki ennek a két szónak a hallatára le ne mondana a legédesebb nő legédesebb esküjéről is... Ha elhangzik ez a két szó, akkor még a legünnepeltebb filmszínész is úgy látja magát, mint akit letaszítottak a trónusról. Látja magát: a mellőzött, eltanácsolt, bukott színészt, aki sehol sem kap szerepet és aki más pályára mehet, ha kedve van hozzá és ha nem akar koplalni... Fekete posta...!

Mit jelent ez a két szó?

Hollywood valamikor az *orgiák városa* volt. Leírhatatlan, pokoli orgiákon vettek részt azok a sztárok, akik napközben a stúdiókban dolgoztak, rengeteget kerestek és akik Kalifornia éjszakájában elszórták a pénzt, hogy mámort, bódulatot, örömet kapjanak érte... Ezek az *orgiák többször haláltal végződtek*... Később Hollywood is lehiggadt, nem azért, mintha a színészek és színésznők megcsömörlöttek volna a féktelen mulatozástól, hanem azért, mert egy napon arra ébredtek, hogy ezeknek a dorbézolóak-

nak végzetes következményei lehetnek. Még pedig elsősorban az, hogy az orgiákról tudomást szerez az amerikai mozipublikum, amely nagyon szeszélyes és amely még leg-híresebb kedvencének fejére is halált kiált, ha valami „csúnya ügye” kerül napvilágra. Ez pedig azt jelenti, hogy filmjeit bojkottálják, nem kap több szerepet és kénytelen visszavonulni. Ez az állapot szülte a legesunyább amerikai bűnt: a *fekete postát*, a szerelmes férfiak megszarolását...

Hollywoodba állandóan özönlenek azok a fiatal nők, akik minden előképzettség, tudás és pénz nélkül indulnak el hazulról, hogy a filmnél pozíciót verkedjenek ki maguknak. Ez ritkán sikerül és a nők legnagyobb része nagy nyomorba jut. Sok ilyen nő aztán egy napon elegáns ruhában jelenik meg a tengerparti strandokon, a Beach Clubokban és a filmváros kaszinóiban. Értékes ékszerek csillognak rajtuk, illat száll körülöttük és a férfiak megkérdezik egymástól: ki ez a csinos kis nő?

Nem tudják, de hamar tudomásukra adják, hogy filmszínésznő. A csinos kis nő, aki úgy öltözködik, mint a legnagyobb sztárok, filmszínésznőnek adja ki magát, holott sohasem játszott filmszerepet és akad olyan is közöttük, aki még nem is látott belülről filmstúdiót. A nő azonban szép, fiatal — néha tizenhat esztendő — és szédítő... A férfiak körülrajongják... Aztán akad egy ismert színész vagy rendező is, vagy talán valami milliommós... A gyanútlan férfi udvarolni kezd és egyszerre megdöbbenve hallja:

— Gazember, elesábitott! Tegye jóvá bűnét!...

A férfi nem tud szóhoz jutni, hiszen ő

nem is csábította el a nőt, sőt ellenkezően — most kezd csak feleszmélni — mintha a kis nő szeretne volna elcsábítani őt... De hiába dadog, tiltakozik, a nő zokog, tanukra hivatkozik és végül kiderül, hogy minden jóvátehető néhány ezer dollárral... És a férfi fizet!... Eszébe sem jut nem fizetni, mert most már tudja, hogy a fekete pósta áldozata lett. Jól tudja, hogy a nő a tanuk — természetesen a hamis tanuk — seregét tudja produkálni, akik mind hajlandók megesküdni arra, hogy a férfi megtévesztette az „ártatlan kislányt”, visszaélt tapasztalatlanságával és elcsábította... És már látja magát a vádlottak padján... Ebben az esetben nem az játszik szerepet, hogy a bíróság elítéli-e vagy sem, hanem az, hogy a meghurcolás árt jóhírének, karrierjének, amit még a pusztá vád is derékon ketté törhet...

Fizet és arra gondol, hogy ezt a pénzt tandíjra fizette. Megtanulta, hogy mi az a fekete pósta. A jövőben pedig óvakodni fog minden nőtől...

Ez a fekete pósta, a hírhedt Black Mail, amely már annyi hollywoodi hírességet tett tönkre. Itt most nem akarunk neveket említeni, de köztudomású, hogy közel egy

tucat valamikor világhírű filmszereplőt ilyen zsaroló banda tett tönkre. Van ezek között olyan is, aki tizenkét éve harcol azért, hogy bizonyítsa: ártatlan vagyok. A bíróság annakidején fel is mentette, de a közvélemény életfogytiglani tétlenségre ítélte. És nem kap amnesztiát. Hasonló körülmények miatt hagyta ott Hollywoodot egy ismert magyar filmszínész is, aki nem ismerve a hollywoodi viszonyokat, egy ilyen zsaroló társaság kezébe került. Nem fizetett, de kénytelen volt elhagyni a filmvárost...

A rendőrség tehetetlen a fekete póstával szemben, mert az áldozatok a legritkábban tesznek feljelentést. Inkább fizetnek. És csak akkor indul meg a hatalmas nyomozó apparátus, ha egy ilyen zsarolást véres bűn követ, ha az áldozat revolvergolyót kap a fejébe vagy a szívébe, vagy ha holtan húzzák ki a tengerből...

Ilyenkor aztán megdöbbentő bűnökről rántja le a leplet a rendőrség... Felgördül a függöny és a csodálkozó emberek szeme előtt leperog egy izgalmas dráma néhány tucat jelenete: a fekete pósta bűne és az emberek nem akarnak binni a szemüknek és fülüknek: valóság ez vagy detektívregény?

Valóság!

... A rendőr álmosan áll a Hollywood Boulevard éjszakájában... Feje felett Kalifornia örökké mosolygó ege és millió csillag... Autó jön feléje és a pompás luxuskocsi úgy tántorog, mintha részeg lenne... A kormánykerék mellett átlótt szívé halott ül... A halott a fekete pósta áldozata... Így indul

Havas Zsigmond

új regénye, a

FEKETE PÓSTA

(Black Mail)

amelynek közlését a „Délbáb” jövő heti számában kezdjük meg, miután a jövő héten befejezzük Lakatos László „Jockey Club” című regényét.

... Hollywood: filmstúdiók fojtó levegője... Week-end a Csendes-óceán partján!... Különös, izgalom szerelmek és gyilkos kábítószerek bódulata... Édes mandolin- és banjószó, lampionos kertek, lármás filmműtermek és — sötét bűnök: fekete pósta... Mindezt belezsúfolta pergőtempójú regényébe a kitűnő író. A

FEKETE PÓSTA

a legizgalmasabb, legérdekesebb regények közé tartozik és azt hisszük, hogy olvasóink mindvégig fokozódó érdeklődéssel fogják olvasni. Végül elárulunk egy műhelytitkot: Havas Zsigmond regénye majdnem szóról-szóra megtörtént Hollywoodban, ebben a bűnös, virágillatos, benzingözös városban, a film és szerelmek modern Babeljében.

Akik megteszik..

IRTA: HALÁSZ IMRE

Uj darabom címe: *Lányok és fiúk*, amiből nem nehéz kitalálni, hogy a mai fiatalok életéről, szerelméről szól. Eredetileg a cím ez volt: „Akik megteszik”, amiből viszont az derül ki, hogy azokról a lányokról írtam darabot — akik megteszik.

A színháznál már véglegesnek tekintettük ezt a címet, mikor jöttek az ismerősök, jóbarátok és — tényleg jóakaratóan — rábeszéltek, adjunk más címet a darabnak, mert ez így túlságosan, szinte aggresszíven nyílt és nyers. Közkívánatra a címet megváltoztattuk, enyhítettük.

Mivel azonban egyre jobban közeledik *április 30-a*, mikor a *Művész Színház* a darabot bemutatja, sokáig titkolózni, leplezni a dolgokat úgysem lehet, a boncolásnál — amit majd a kritikusok fognak elvégezni — úgyis minden kiderül.

Beszéljünk tehát őszintén: azokról a lányokról írtam darabot, akiknek szeretőjük van. Senki sem kételkedik benne, úgy-e, hogy vannak ilyen lányok, hogy a háborúutáni évek egyik legfeltűnőbb jelensége a lányok szabadabb életmódja. Miért kellene tehát ezt letagadni, eltitkolni, miért ne beszélhetnénk őszintén erről a témáról? Nem okosabb, ha nyíltan elbeszélgetünk róluk, megpróbálunk rájönni: miért ilyenek ők, ki tehet erről?

A darabomnak — amely műfajára nézve *vidám pesti életkép* — három leány a főszereplője:

Magda, 24 éves, *Halász Imre* kedves, becsületes, (Veres felv.)

jóságos, dolgozó leány. Az a típus, akire azt szokták mondani: feleségnek született. Mégis szerető lesz belőle.

Pityu, 17 éves, kacér, kicsit szívtelen, tele nyugtalansággal, az élet iránti szomjúsággal.

Emma, 36 éves, egy nagyvállalat cégvezetője, aki a fiatalabb tisztviselőkkel szemben hatalmi pozícióját nem mindig legtisztességesebben használja fel.

Ha ehhez a három lányhoz hozzászámítjuk még *Bözsikét*, aki könnyen és nem egészen önzetlenül barátkozik a fiúkkal, megállapítható, hogy a darabomban csakis olyan lányok szerepelnek — akik megteszik.

Előre is sietek kijelenteni: egy szóval sem akarom azt mondani, mintha ma minden lány ilyen lenne. De: a többiekéről, az ártatlanokról, a naivakról annyit írtak már, ezekről pedig olyan keveset.

El vagyok készülve egy nagyon súlyos dologra: ezzel a darabbal nem fogom megnyerni a jövő évi Vojnits-díjat. Sőt: a bíráló bizonyára az erkölcsatlanságokban való „öncélú vájkálással” fog vádolni.

Sokan lesznek bizonyára mások is, akik meg fognak botránkozni.

Nekem nyugodt a lelkiismeretem.

Nem tudom, jó-e ez a darab, fogja-e érdekelni az embereket? De egy bizonyos: igazat írtam.

Ferró Pál levelei

Kató.

Levél: 27 éves, önálló, reggeltől-estig hivatalban elfoglalt leány vagyok. Nem érek rá arra, hogy társaságba járjak és jóformán csak azt a néhány embert ismerem, akikkel a véletlen folytán évek óta ugyanabban a bérkaszárnnyában lakom. Néhány nap előtt az egyik házbeli lakó legnagyobb meglepetésemre azt az ajánlatot tette, hogy ránduljunk ki kettesben és nyílt célzást tett arra, hogy legyek a barátja. Én természetesen felháborodva utasítottam vissza ezt az ajánlatot és azon töröm a fejemet, hogy torolhatnám meg a rajtam esett sértést?

Válasz: Azzal, hogy a sértő ajánlatot visszautasította, már meg is torolta, hiszen a férfit a visszautasítással már megleekéztette és megszégyenítette. A legnemesebb és egyedül elfogadható, nőhöz illő bosszú, a fölény, megvetés és a dolog felett való napi-rendretérés.

Tibor.

Levél: Az egyetlen egy kolléganőmből lettem szerelmes, aki úgy tett, mintha viszonozná érzelmeimet, de hamarosan rá kellett eszmélnem, hogy az én komoly és mély szeretmem teljesen egyoldalú volt és ideálom más fiukkal éppen úgy szórakozik, mulat, mint velem. Idegileg egészen lötkretelt ez a fel-fedezés, nagyon boldogtalan vagyok.

Válasz: Ne haragudjon a kacér kolléganőre, aki Önnel csak játszott. Az első szerelem csalódása annyi szépséget mellékel a fájdalom mellé, olyan szép hangulatokat ad, annyira férfiasá, érette teszi az ifjút, hogy ezek a nagy emberi értékek végeredményben hőven kárpótolnak a szerelmi csalódásért. Ideál talált Ön még majd gyakran, de ezek a nagyszerű érzések örök kincsekké válnak és helőlülk születtek majd az Ön lelkének a költészete.

Szegedi szöke.

Levél: Húszéves szegény lány vagyok. Öt hónap óta udvarol egy jómódi fiú, kit nagyon szeretek. Lehetséges ebből házasság?

Válasz: Jólással nem foglalkozom. Ellenben megnyugtatom, hogy a lány szegénysége abszolúte nem akadály a házasságnak, mert hiszen ma jóformán egyetlen lánynak sinesen hozománya, a házasságok mégis növekvő tendenciát mutatnak. A hozomány ostoba és erkölestelen babona volt, amelynek képtelensége ma már egészen világos. A nő pénzét a legtöbb férj amugy sem tudta kezelni, elverte, elspekulálta, rossz üzletekbe fektette és a házassági verekedések állandó témája volt az asszony pénze, melyből sokkal több baj fakadt, mint áldás. A ma nője a pénzénél értékesebb hozományt hoz: munkarejét, intelligenciáját.

Holya jó barát

Levél: Hároméves korom óta ismerlek egy fiút, aki most lett doktor. De csodálatos. Néhány év óta nem beszélünk egymással, noha nem veszünk össze, ha találkoznak, nem beszélünk egymással, legfeljebb némán köszönünk. Én olyan lámpalázás leszek ha látom, hogy még a nevemet is elfelejtem és látom, ő is zavarban van. Mi ez?

Válasz: Lélektanilag a dolog nagyon egyszerű. Önök gyermekkorukban nagyon intim barátságban voltak és a mostani zavaruk és idegenkedésük a felnőtt kor tiltakozása és cenzurája az ellen, ami akkor történt. Ma már tudják, hogy házasságra kellene gondolniok, barátságuk nem lehetne olyan felelőtlen, mint a gyermeké volt. Ezek a már elfelejtett, de öntudatuk alatt lappangó emlékek idézik elő a gátlásokat. Gyógymódja: fölényesen mosolyogni a gyermekkor történetén és kedves, könnyed, komoly emberekhez illő társadalmi formák között felújítani az ok

A JÓ VARRÓGÉP

PRECIZIÓS
MUNKA. —
EZ ÉRT:

ÓVATOSSÁG
A BESZERZÉSÉNél

nélkül megszakított barátságot. Ön is lehet a kezdeményező fél, hiszen a tapasztalat azt mutatja, hogy a nők általában könnyebben szabadulnak meg az ilyen gátlásoktól, mint a férfiak.

Tanulmánygyó

Levél: Huszonegy éves, négy polgárit végzett és most akarja elvégezni a gimnáziumot, hogy azután orvos lehessen. Azt kérdezi, hogy mit legyen és megjegyzi, hogy bizonyos anyagiak rendelkezésére állnak.

Válasz: A tanulás annak, aki nem kényszerből, hanem passzióból teszi, a legnagyobb földi gyönyörűség. Ezt elkezdeni soha nincsen későn. Ha tehát anyagi akadályai nincsenek, úgy fogjon nyugodtan a tanuláshoz. Megjegyzem, hogy van egy kifizető ideggyógyász barátom, aki még önnél is idősebb volt, mikor tanulmányainak nekilépett és nagy energiával mégis célhoz ért.

Szeretni győtrelem.

Levél: Egyre fokozódó mértékben szeretek egy úrlányt, aki érzéseimet viszonzni látszik, de azért más fiatalokkal is jár társaságba és fogadja udvarlásait. Mi a véleménye erről?

Válasz: Minthogy Ön az illető úrlány kezét nem kérte meg, semmiféle jogon nem követelhet kizárólagosságot. Szerintem az okos és jövőjét szívén viselő leány nem is kötheti le magát nyilvánosan egy olyan férfi részére, akinek nem eljegyzett menyasszonya. Azért, hogy a férfi felelőtlen hiúságát szolgálja, nagyon rosszul tenné, ha más, komoly férjhezmenési alkalmat elmulasztana. Érzékeny, sértődött csak olyan férfi lehet, aki annak rendje és módja szerint megkérte a lány kezét és már mint vőlegény érzi magát mellőzöttnek.

Honka.

Levél: A fiú, akit szeretek, kijelentette, hogy komoly szándéka van, feleségül akar venni, de szerelmet akkor sem tud vallani, ha ettől függ az élete. Azután elutazott és állást próbál szerezni. Levelében már nem beszél jövőendő házasságunkról és a levél hangja meglehetősen hideg.

Válasz: Nagyon sok férfi van, aki ideges lelki zavarra vezethető okokból nem tud szerelmet vallani, mert attól fél, hogy szavai nevetségessé és groteszkül fognak hatni. Hogy a férfi leveleiben nem ír a jövőendő házasságról, ez is érthető, hiszen nincsen állása, tele van az elhelyezkedés gondjával, rémíti a bizonytalan jövő és így stílusalannak és értelmetlennek érzi, hogy egyelőre megvalósíthatatlan dolgokról írjon. A legjobb

tanács, melyet adhatok: mérlegelje a helyzetet reálisan és ne kösse le magát.

Virágos május.

Levél: Nem tudok választani két fiú között. Hogyan lehetséges ez?

Válasz: Ugy, hogy Ön esupán azokat az előnyöket mérlegeli, melyeket az egyikkel vagy másikkal való állandó kapcsolata jelentene és mert ezek nagyjában egyeznek, nem tud dönteni. Ha azonban nemesek érdekek szempontjából fogja a problémát vizsgálni, hanem a szívét is hareba viszi, akkor mingyárt ki fog derülni, hogy — ami a legvalószínűbb — egyiket sem szereti, mert a szerelem biztos, határozott, zsarnoki és nem tűr osztozkodást.

Együtt vagy külön?

Levél: Mi a helyesebb: ha azzal, akit szeretünk, állandóan együtt vagyunk, vagy pedig csak bizonyos hosszabb-rövidebb szünetek után találkozunk?

Válasz: Minden más elmélettel szemben az állandó együttlét mellett foglalok állást. A szünetekkel megszakított barátság igen sok veszedelmet rejt. A féltékenység például ilyenkor bontakozik ki, mert a szerelmeseket az a gondolat gyötri, hogy mit csinál, kivel mulat a másik? De van egy másik, ennél nagyobb baj is. Az embert váratlanul rohanják meg a legszebb hangulatok és ilyenkor pótolhatatlan mulasztás, ha ezeket a spontán érzéseit nem oszthatja meg azzal, akit szeret. De a tapasztalat is azt mutatja, hogy a szerelem teljes kibontakozásához az állandó együttlét kell, mert akik valóban szeretik egymást, nem érezhetik sohasem tehernek az együttlétet, viszont rengeteg apró ötletet, gyengédséget, szépséget terem az állandó kapcsolat.

Szomorú 17.

Levél: A fiatalembernek, akit nagyon szeretek és aki viszonzza érzéseimet, tüdőbeteg az édesapja és ezért családom aggódik, hogy nem aggályos-e a házasság megkötése?

Válasz: A tüdőbaj általában nem örökölhető betegség. Különbö is nagyon valószínű, hogy ideáljának atyja nem tüdőbajosan jött a világra, hanem betegségét az idők folyamán szerezte, talán akkor, mikor fia már megszületett. A kérdést egyébként százszázalékos biztonsággal el lehet orvosi vizsgálattal dönteni. Ha az orvosok úgy találják, hogy a fiúnak nincsen baja a tüdejével, úgy igazán fölösleges minden aggodalom.

A SINGER VARRÓGÉPEK A LEGJOBBAK

FŐKÖK MINDENÜTT! SINGER VARRÓGÉP RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Veszedelemes kísérlés

Írta: Leleszy Béla

Akkor éppen a hatodik kosarat kapta Willy Couper az imádnivaló miss Betty Munksontól, tehát nem nagyon volt jó kedve. De az a fickó, aki feltűnt most a nagy kanyarodóban, az igazán képes volt arra, hogy a legflegoigultabb és a legkeserűbb embert is harsány nevetésre fakassza.

Willy Couper egy kicsit hozzászokott a csodabogarakhoz. Ő maga is nyugati volt és semmin sem szokott csodálkozni. Most mégis egy kissé meglepetten eresztette el a kezeiből a volán kerekét, majd rögtön azonnal utána kapott. Nem akart az árokba fordulni csak azért, mert egy ilyen sárgahajú, pirosorrú csoda került eléje. Hatalmas, de feltűnően rossz cipők klappogtak az úton a zilált sárga haj és piros orr alatt, természetesen közben volt még egy és más, ami az átlag amerikaiaknál az embert is jelentette. Willy Couper azonban nem volt átlag amerikai, tehát sehogyan sem fordított semmi figyelmet sem a furcsa emberen olyasmire, amiben nem talált semmi különösét. Mert a rossz ruházat igazán nem jelentett semmi különösét ezen a vidéken, amely tele volt munka nélkül sétálgató hobókkal és koldusokkal, akiknek természetesen senki sem adott semmit.

A sárgahajú pillanat alatt ott állott az autó előtt és semmi hajlandóságot sem mutatott arra, hogy kitérjen neki. Pedig az autók számára fentartott utat használta, tehát igazán nem pályázhatott arra, hogy valami szerencsétlenségféle történik vele, amiből megél holta napjáig.

Willy hangosan szitkozódva fekezett és éppen hogy egy kicsit megtaszította a furcsa embert, már meg is állott a kitérő és drága gép. Ez a taszítás azonban elég volt arra, hogy az hanyatt essék és meghemperegjen a sárban, olajban. Willy Couper nem nagy barátsággal nézett rá, amikor az feltápászkodott és kitérőlgette az arcából a sarat.

— Na, boy, most kis híja, hogy el nem vitt az ördög! De tőlem ugyan elvihetett volna, hallod! Mi bűjt beléd, hogy éppen ezen az úton mászkáltatod a csampáidat?

A sárgahajú dörmögött, ő se mutatott semmi barátságot a remek autó tulajdonosa iránt. Olyan különösök, mulattatók voltak még ebben az állapotban is a mozdulatai, hogy Willy eleinte mosolygott rajta, aztán hangosan elnevette magát.

— Szóval még neked áll feljebb, hobó? Haragszol? — kérdezte nyájasan, kihajolva a kocsijából. — Mennyit akarsz, fickó, beszélj! Tudom, hogy semmi sem jár neked, hiszen az autótton nem illik kor-

zózni, de hát azt is látom, hogy nem fog ártani egy kis pénz. Eltaláltam?

A pirosorrú ember mélységes csodálkózással bámult rá.

Most már ott volt teljesen a kocsi mellett, mert törülközős közben egyre előre haladt. Jól megnézték egymást és Willy még hangosabb kacagásra fakadt.

— Kár, hogy nem valami cirkuszdirektor magam! — dörmögte végül. — Akkor talán vehetném valami hasznát annak, hogy nem tudtam magam elgázoltatni a kocsijával.

— Hát azt akarta?

Ezúttal a sárgahajú ember vigyorodott el. — Azt gondolta, hogy csak szórakozottságból sétálgattam éppen itt, a legnagyobb forgalmú autópályán Los-Angeles mellett? De látja, ebben is szerencsétlen vagyok. Az ördög láthatta olyan messziről, hogy éppen Willy Couperrel akarom lepréseltetni ezt a remek virágcskát itt!

Megsimogatta a pocakját. Willy megint nevetett és nagyon jólesett neki, hogy lám, még ez a csavargó is ismeri és tudja róla, hogy nála nincsen jobb autóvezető az egész nyugaton!

— Szóval, valami nagy baj van, mi? — érdeklődött tovább.

Intett a csavargónak és az minden szabadkozás nélkül felült melléje. Tovább indultak, bár eleinte Willy eleget vigyázott a szomszédjára, nehogy a veszedelemesebb helyeken megint megkísérljen valami öngyilkosságot az ő autójával együtt. Mert maga Willy is nagyon elkeseredett volt ugyan, de nem annyira, hogy megunta volna az életét. Beszélgetni kezdett a furcsa emberrel, akiről hamarosan megtudta, hogy egy híres cirkusz első bohóca volt, de elkergették valami szerelmi ügye miatt és azóta nem tudott elhelyezkedni, egyre lejjebb süllyedt és most igazán csak a kényelmes és gyors halált tartotta a maga számára az egyetlen megfelelő megoldásnak.

Tréfásan mesélgetett ez a halálra szánt ember, aki még alig volt negyvenéves. Tudta, hogy nem szokás megszánni az elbukottakat, nem is kérte ezt a híres Willy Couper-től, de önmagának is jólesett, ha elgúnyolódhatott a bajai felett. És Willy egyszerre nagyon különös tervet kapott meg, amint oldalról nézegette ennek az embernek a nevetető külsejét.

— Nem szeretne egy hétre milliomos lenni, mielőtt végleg a halálra szánja magát? — kérdezte végül. — Ráér meghalni azután is. De szeretnék valami hatalmas leckét adni valakinek. Hát ha megegyezhetnék magával?

A pirosorrú ember nehezen értette meg, miről van szó. Le is akarta beszélni róla a milliomosfiút, de ez hajthatatlan maradt.

— Majd akad más, kedves Burry pajtás, ha maga nem akarja elvállalni. Pedig igazán nem nehéz a szerepe és higye meg, inkább magának szánám azt a kis pénzt, amit ráfordítok! De meg akarom büntetni azt a haszontalan kislányt, még ha három csillagot ragasztanak is az öltözője ajtajára.

Burry, a bohóc, azonnal tudta ezekből a szavakból, hogy valami losangelesi színház fiatal sztárjáról lehet szó a bosszúállás tervében. És ez nagyon nagyot változtatott a dolgon. Hiszen akkor nem veszik nagyon a szívükre majd az esetet, neki pedig nagyon jól fog jönni egy kis pénz!

Harmadnapon aztán új pénzügyi hatalmasság került be a losangelesi Theater Pacific kulisszái mögé. Burry volt, a bohóc, akit Willy ellátott pénzzel és tanácsokkal.

Burry a legnagyobb elszántsággal és határozottsággal kezdett udvarolni a másik primadonnának, Clary Eltonnak. Csak úgy zuhogott a virág és zúgott a taps, amikor Clary fellépett, még ki sem kellett nyitnia a száját, már úgy ünnepezték, ahogy soha még senkit abban a színházban. Clary nem mutatkozott hálátlanul, Betty azonban sírógörcsöket kapott és kijelentette, hogy a közönségnél nincs hálátlanabb és rosszabb izlésű csorda a világon!

Willy terve nagyon egyszerű volt. Ki akarta ábrándítani a színpadból Bettyt, mert azt már látta, hogy addig nem tudja teljesen meghódítani, míg ennek a drága kislánynak annyi hódolója és elszánt tisztelője lesz a színpadon. Betty inkább akar ünnepelet sztár lenni, mint szerető asszonyka, pedig igazán beláthatná, hogy az ünnepeletése csak a szép lánynak kijáró tomboló lelkesedés, meg híveinek a klakkja, semmi más!

Burry sikerei meghaladták azt a mértéket, amelyre maga Willy is számított. A közönség csakugyan nagyon befolyásolható, így, amikor az ellenprimadonnának tapsoltak Burry fizetett emberei, szívesen csatlakozott hozzájuk.

Betty néhány botrányal kísérletezett, de egyetlen terve sem sikerült. Willyre is gondolt, az bizonyos, végső elkeseredésében, azonban még hátra volt egy egyszerű ellenhúzás, amelytől egyszerre a legnagyobb eredményeket remélte.

Érdeklődni kezdett a titokzatos Burry után.

Burry ellenállott a próbálkozásoknak és kitartott Clary mellett. Ez annyira felhőszítette Bettyt, hogy most már mindent felejtett. Valósággal rávetette magát arra, hogy meg kell hódítania ezt a csodálatos aranyembert. Willy nagyon sokat mulatott az eseményeken és elérkezettnek látta az időt, hogy learassa Burry sikereit. Csak még a legutolsó megszégyenítést akarta megvárni, amikor Burry embereinek a megszégyent kis Bettyt ki kellett csúfolniuk a színpadon és teljessé tenni az egész Kaliforniában

híressé váló bukást. Mert akkor igazán nem lehetett más tennie Bettynek, mint elfogadni a milliomosfiúnak már hetedszer felajánlott kezét és visszavonulni a színpadról.

Ez az este is lezajlott végül és Willy akkor hiába kereste Bettyt. Azt hitte, elbújt előle és majd holnap megint előkerül nagy alázatosan és bűnbánóan. Vigan mulatta hát át az éjszakát és úgy döntött, nagyon csinos kis összeget juttat Burrynak ezért a sikerért!

Betty kis villájában azonban másnap a szobalány azzal fogadta, hogy a sztár elutazott, ismeretlen helyre és csak egy kis levelet hagyott hátra az ő címére. A meglepett milliomosfiú elolvasta azonnal, amint kiért az autójába.

„Kedves Willy!

Mikor ezt a levelet olvasod, én már útban vagyok mister Burryval olyan hely felé, ahol jobban tudják méltányolni a művészetet! Remek számot találtunk és együtt fogunk fellépni! Imádandó ember és ha sok is a pénze, meg nem is valami hódító külsejű, azért én nagyon tudom szeretni! Felejts hát el, Willy, tudod, a szívnek nem lehet parancsolni! Aztán meg megmutattam annak a nyomorult Clarynak, hogy el tudom hódítani tőle a legkitartóbb és a legértékesebb udvarlóját is! Ne is keress bennünket, a szándékom megmásíthatatlan!

Betty Munkson.”

Willy Couper nagyot nyelt. De azonnal elhatározta, hogy czentül jaj annak, aki a nagy autóúton az ő kocsija elé kerül! És nekiindította kocsiját a legnagyobb sebességgel, úgyhogy hamarosan a rendőrök egész motoros serege követte készentartott büntetőcédulákkal!

Csáries Olga, aki a múlt héten nagy sikerrel szerepelt néhány énekszámmal a Vigadó egyik hangversenyén (Vajda M. Pál)

Egy fiatal pécsi könyvkereskedő és a színház bonvi- vánja operettet írt, amely primadonná- vá avanszál- tatott egy pesti görlt

Pécs egyik legszebb, legnagyobb könyvesboltjába mintegy két hónappal ezelőtt benyitott a színház bonvivánja, *Galetta* Ferenc. Az üzlet előzékeny tulajdonosa, dr. *Karl* Lajos szolgálta ki, annál is inkább, mert a közkedvelt bonviván nagyobb vásárlást eszközölt. Az utóbbi években népszerűvé lett összes dalok kótáit besomagoltatta. Már-már fizetésre került a sor, amikor dr. *Karl* megkérdezte:

— Tulajdonképpen miért vásárolta meg a művész úr ezt a rengeteg kótát?

A válaszból kitént, hogy a „művész úr” írt egy operettlibrettót és annak a zeneszámaiból ezekből a dalokból szándékozik összeállítani.

Most aztán olyan jelenet következett, amelyet a mai kevésevőjű üzletekben ritkán láthatunk. *Karl* dr. ahelyett, hogy a vásárlás összegét leblokkolta

volna, félretette a kótacsomagot és azt mondta:

— Kérem, művész úr, egyelőre függesszük fel ezt a vásárlást. Felajánlok egy másik üzletet. Hosszú évek óta foglalkozom zenével. Van vagy félszáz dalom. Legyen szíves meghallgatni néhányat, talán felhasználhatók az operettjében...

Tíz perc múlva a könyvkereskedés emeletén lévő lakás Bösendorferén felhangzottak *Karl* dr.

Rölk Marika
(Erzsébet fotó)

Ga
(D

dalai
ameh
komp
hogy
tozói
nem

Hú
Galetta
sal k

dalai
és ez
és a r
valam

Uja
mulva
és a z
állapo
sal. z
marad
pultjá
című c
óta he
Karl o
Nemzo

A k
folt né
Rölk
Egy k
a grófi
nagyon
ségül is
amely
tánc,
nak is
tér föl
ban új
nélkül
tovább
Ferenc,
Galetta
jászott
padi dí
skála k
csak re
elősegít

Egy
neve fo
mondjál

Galetta Ferenc és
Rökk Marika
(Erzsébet fotó)

dalai. Azok a dalok, amelyeket titokban komponált, úgy-hogy sem hozzátartozói, sem barátai nem tudták róla.

Húsz pere mulva Galetta elragadtatással kiáltotta:

— Szencziócsak a dalai! Ez a tangó... és ez a valcer... és ez a rumba... Mind, valamennyi...

Ujabb húsz pere mulva a librettista és a zeneszerző megállapodott egymással. A kóták ottmaradtak az üzlet pultján és a *Livia*

című operettlibrettó, amely hosszú hónapok óta hevert Galetta Ferenc íróasztalfiókjában, Karl dr. megzenésítésében került el a pécsi Nemzeti Színház igazgatójához.

A két nap előtti megtartott premier zsűfolt nézőtér előtt folyt le. A *Livia* címszerepét Rökk Marika, a világhírű táncosnő játssza. Egy kis cirkuszista lányt, aki beleszeret a grófi földesúrhoz és — a szokástól eltérő, nagyon eredeti bonyodalmak után — feleségül is megy hozzá. A második felvonásban, amely a cirkuszban játszódik le, van egy tánc, amely a legnagyobb artistaszámnak is beillik. Hatalmas gyűrűhintán a nézőtér fölé röppen, hogy a következő pillanatban újra a színpadon teremjen és ott hinta nélkül folytatja a táncot, amely azonban továbbblengésnek látszik a levegőben. Galetta Ferenc, a bonviván hálás lehet a librettista Galettának. Soha hálásabb szerepet nem játszott még. Gróf, cirkuszi munkás, színpadi díszletező és megint gróf — ez a széles skála kínálja számára alkalmat, hogy ne csak remek énekzsámuaival, de játékaival is elősegítse a *Livia* sikerét.

Egy fiatal pesti színésznő, Verő Erzsi neve forrt egybe a *Livia* sikerével. Azt mondják görli a Fővárosi Operettszínházban.

Pécsett, amelynek tradicionális színházi kultúrája nem lebecsülendő, úgyszólván máról-holnapra primadonna lett. Hasonlít Fejes Terihez. Nemcsak azért, mert sovány és fekete, de boszorkányosan ügyes táncos is, eleven, friss és temperamentumos.

Fodor Artur a humoros elemet képviseli az operettben, amely vitéz Bánky Róbertnek és Vass Irmának erős drámai alakításra ad alkalmat.

A *Livia* szerencsét hozott a pécsi színháznak. Estéről-estére kiteszik a „Minden jegy elkelt” táblát. A szerzők természetesen találják ezt. Hiszen az első előadáson, a premier izalmában Galetta a nyílt színpadon feldöntött egy megterített asztalt. Tányérok, tálak törtek össze. Már pedig a cserép szerencsét jelent!

Sásdi Sándor.

Aleleplezett spiritizmus

E műben a legnagyobb spiritiszták mutatóványai vannak leírva. Ára bérmentve 1 pengő 20 fillér. Megrendelhető: a „Déliháb” kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12

Shakespeare-előadás egyetlen szereplővel — Operett leopárd- és medvegörökkel — A borzalom balettje elutazott Tokióba — A színpadi fellépés világrekordere — Akit a diktátor hozott divatba — Az operettzene Wallace-ja — Mátray Ernő arisztokratikus társulata — Színházi különvonatok? — A világ legdrágább esőkje — Schnitzler megbukott halála után — A Casino de Paris és a póruljárt amerikai parfümmágnás

Különös színházi élményben volt része a bécsi Theater in der Josefstadt közönségének az elmúlt hét egyik estéjén. A színlap ez alkalommal Othellót hirdette s a szereplők helyén egyetlen név, Ernst Reinhold. Frakos Hamletről már hallottunk, a minap az egyik német színház pedig a Faust előadásába gramofónon betéteket iktatott be. Mindezt azonban lepipálja Ernst Reinhold, a kiváló rendező, előadóművész és színész teljesítménye, aki Shakespeare rengeteg szereplőjű Othellóját egészen modern beállításban, angol nyelven, teljesen egyedül adta elő. A rendezés eszközei is egészen sajátosak voltak. Egy kék posztóval beborított asztal mellett pergette Reinhold a velencei mór tragédiáját. Az egyes szerepeket különböző hangszínczettel adta elő s ha az ember behunyta a szemét, meglevenedett előtte a dráma. A végén, mikor Reinhold, mint Othello megfojtotta saját magát, tomboló taps üdvözölte. Egyebekben egy kisebb incidens is játszódott le a második felvonás elején: a nézőtérén páran köhögtek, erre a művész indignálódva bejelentette, hogy öt perc szünetet tart, míg a közönség kiköhögi magát.

Érdekes operettet mutatott be a berlini Metropol Theater. Az operettet Kurt Goetz

írta, címe Zirkus Aimée. A jelenetek nagy része cirkuszban játszódik, medvék, leopárdok és ponilovak szerepelnek a színpadon. Ez az első eset, hogy a görölköket egy operett-

Eve Drury és Ramond

ben állatok pótolják. El lehetünk készülve a jövőben trikós oroszlánok kórusára, mert az új operettnek sikere van.

A világ egyik legkülönösebb és legsajátosabb táncművésze az orosz eredetű Ouginsky, akinek életéről és művészetéről a legkülönösebb mendemondák vannak forgalomban. Ouginsky rajongója az idegizgalmaknak és táncai majdnem minden esetben a borzalommal kacérkodnak. Pár nappal ezelőtt mondott búcsút Párizsnak, Marseilleben hajóra szállt és a japán császári ház meghívására Tokióba hajózott. Még ebben a hónapban táncolni is fog a mikádó előtt. Érdekes, hogy Ouginsky Tokióból Mandzsuriába készülődik, saját bevallása szerint azért, hogy a haretéren anyagot gyűjtsön készülő új borzalom-balletjéhez.

Az olaszok lojalitására jellemző Lotte Lehmann, a világhírű énekesnő esete Rómában. Lotte Lehmann pár nappal ezelőtt hangversenyt adott Rómában a Szent Cecilia-teremben. A hangversenyen megjelent Mussolini is és ez egész kivételes jelentőséget kölcsönzött az estének. Mindenki Mussolinit figyelte, hogy mennyire tetszik neki a koncert és mikor Mussolini összeütötte tenyerét, az egész terem őrzöngő tapsba kezdett. A siker méreteire jellemző, hogy még azon estén egész Olaszország tudta, hogy Mussolininek mennyire tetszett Lotte Lehmann éneke. A hangverseny utolsó száma után pedig táviratot kézbesítettek ki az énekesnőnek. A táviratban Firenze gratulált a sikerhez és egyúttal le is kötötte az énekesnőt egy estére. Lotte Lehmann ma saját művésze, Mussolini és az olasz közönség lojalitása révén egyike Olaszország legnépszerűbb asszonyainak.

A színpadi fellépés világrekordját Otto Langer, a bécsi Marischka-színházak főrendezője állította fel, aki most ünnepli működésének 30 esztendő jubileumát. Ez alatt a 30 év alatt több mint tízezerszer lépett fel, évente átlag tehát 333-szor és saját statisztikája szerint nem kevesebb, mint tíz olyan darab akad, melynek összes férfiszerepeit végigjátszotta már. Utolsó szerepe a Fehér lóban a császár volt. Szép karrier. Harminc év előtt inaszerepeken kezdte és most felvitte a császárságig.

London társasági szenzációja: Henry Sullivan, az operettzene Edgar Wallace-ja megérkezett az angol fővárosba. A londoni lapok hasábos cikkeiben ismertetik Sulli-

van különleges munkamódszereit, melyek egyenesen Edgar Wallacera emlékeztetnek. Naponta 18 órát dolgozik, zenét szerez s emellett saját műveit zongorán is bemutatja. Az utolsó esztendőben hollywoodi tartózkodása során a következő zenei rekordot állította fel: 10 hangosfilm zenéjét komponálta, 6 nagy revü zenéjét szerezte a newyorki Schubert-tröszt színházai számára s ezenkívül 65 dalt írt. Ő a világon legtöbbet dolgozó zenész.

A magyar Mátray Ernő vándorló balett-társulatával megérkezett Bécsbe és a Ronacher-színházhoz szerződött rövid vendégszereplésre. A tánc-ensemblle egvellen férfi-sztárja Mátray, aki tudvalevőleg Reinhardi Mirakel előadásain kezdte az Ördög és a játékos kettős szerepében. Érdekes, hogy a balettnak 14 lánytagja van, mind válogatottan szép nők és mind úrilányok, tiszték, orvosok, magasrangú állami tisztviselők lányai. A társulat két tagja, Katta Sterna és Maria Solveg pláne a berlini A. E. G. vezérigazgatójának lányai.

Érdekes hírt kolportálnak Wien színházi köreiben. A hír szerint a jövőben időszakonként rendszeresíteni fogják Budapestről Bécsbe a színházi különvonatokat, a Burgtheater egy-egy előadására. Optimisták

Ouginsky egyik táncjelenete

a jó bécsiek, hogyan gondolják, hogy Budapestnek akad egy különvonalatnyi érdekfűző a Burgtheater előadásai iránt, amikor még a pesti színházak előadásaira sem akad még csak egy vagónra való sem. A hírről Budapesten egyelőre mit sem tudnak. Valószínűleg bécsi idegenforgalmi ábránd csupán.

A világ legdrágább csókja. Frank Joyce, az ismert amerikai színházmenedzser fizeti most a világ legdrágább csókjának árát Dempsey volt világbajnok elvált feleségének, Estelle Taylor-nak. Az előzmény: autóturára indultak ketten együtt Hollywood környékére. A menedzser az autót egy fának vezette. Estelle Taylort úgy húzta ki a kocsis romjai alól. A filmszínész nő arcát összevissza vagdalták az üvegserepek, mire 150 ezer dollárra beperelte a menedzsert orvosi és kozmetikai kezelés költségei fejében. A tárgyaláson kiderült, hogy az autóbalesetért mindkettőjüket egyformán terheli felelősség, mert a robogó autón csokolóztak. A bíró csupán ötezer dollárt ítelt meg Estelle Taylornek, azzal az indokolással, hogy részben ő is bűnös, mert kacéran viselkedett és passzív magatartása is hozzájárult ahhoz, hogy az alperes az ő ajkainak több figyelmet szentelt, mint az autónak.

A Deutsches Volkstheater most mutatta

be Schnitzler hagyatékából az elhunyt író öt egyfelvonásosát. Az előadást a halott költő fia, Heinrich Schnitzler rendezte. Mind az öt egyfelvonásos megbukott. A lapok kegyeletlenségnek nevezik Heinrich Schnitzler eljárását, aki apja által szándékosan a fiókba zárt, részint kevésbé sikerült, részint elavult egyfelvonásosokat előkaparta. A lapok figyelmeztetik az írókat, hogy haláluk előtt gondosan semmisítsenek meg minden olyan kéziratot, melyet nem szándékoznak nyilvánosságra hozni, mert az örökösök anyagi érdekből bizonyára mindent elő fognak kotorni az asztalfiókból és kegyetlenül értékesíteni akarják a gyengébb dolgokat is. Példa rá Schnitzler posthumus bukása.

Egy párizsi botrány. A Casino de Parisban lép fel a híres angol táncospár: Eve Drury és Ramond. A Casino de Paris új revüjének az ő jóvoltukból nagy sikere van. Körülbelül tíz nappal ezelőtt Ramond, a férfisztár a színház bejárata előtt egyetlen ökölesapással leterített egy ismert amerikai parfümmágnást. Rendőr jött, a Casino de Paris előadását ez incidens miatt negyedórával később kezdhették. Az incidens oka: az amerikai udvarolni akart miss Eve Drury-nek, akihez a táncost gyengéd kötelek fűzik.

Bemutató a Városi Színházban

A Szent Erzsébet Karitász múlt héten mutatta be Hunyady Béláné, Mérey Gizella neves írónő Szent Erzsébet misztériumát, a „Fejedelmi koldusasszony”-t, amely eddig két zsúfolt nézőtér mellett nagy sikert aratott.

Hunyady Béláné

Jelenet a „Fejedelmi koldusasszony”-ból. Balról jobbra: Beleznay Margit, Mátrai József, Pethes Margit, Forgách Antal és Farkas Rózi (Fotó Unió)

KOROK

RANDE- VÚJA

FEJÉRVÁRY ÉRZSI
FESTŐMŰVÉSZNŐ
RAJZAI

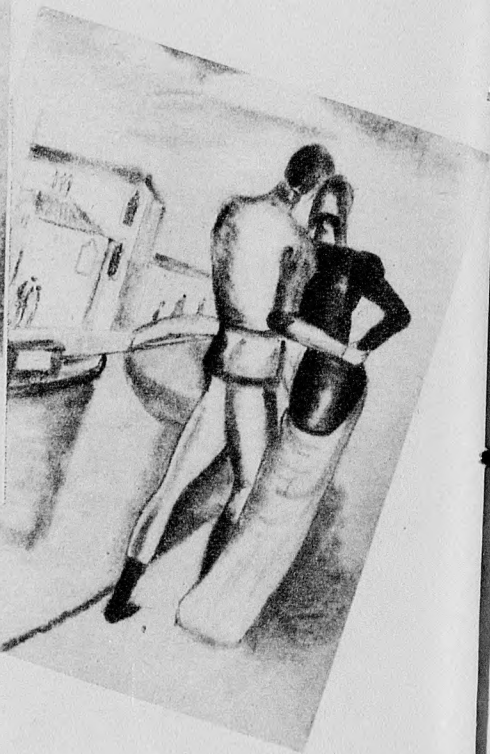
Ádám és Éva

A trubadúr

A lovagkor

*Velence
jénykorában*

*Pásztoróra
Walleau korában*

Napoleon kora:

Mikor Copj kosztüm volt a divathat

Biedermeier

Ma

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV. Bécsi uca 1, szerzhető meg. Copyright 1930. by dr. Alexander Marton, Budapest

Személyek : { Mimi
Jani
Gróf

(Lokálszeparé. Középen fűggönybejárát, jobbra asztal. Mimi és Jani, az öreg pincér együtt unatkoznak. Kintről halkán szól a jazz.)

Mimi (az ajtónak támaszkodva áll, kifelé néz).

Jani (cigarettezik).

Mimi (megfordul, befelé jön): Megint füstölsz?

Jani: Ez már a tizedik cigaretta ma este. Már nem is ízlik. Azelőtt... kiszáradt a torkom egy slukkért. Hiába! Nem értem rá! Manapság pedig... (Legyint.) Tizedik!

Mimi (nagy sóhajjal leül): Jani! Csalódtam a pályában!

Jani: Én is!

Mimi: De neked könnyebb. Te már akkor is pincér voltál, amikor még jól ment. Neked legalább vannak szép emlékeid. De nekem? Én most kezdtem. Amikor az ügynök ideszereztetett artistanőnek, azt mondta: „Élet! Móka! Vidámság!”

Jani (szárazon, maliciózan): Hát van is!

Mimi: Van. A plakáton. De idebenn? Én még nem láttam frakkos vendéget! Én még nem ittam pezsgőt!

Jani: Azelőtt feketében jöttek az urak és valami világosat rendeltek. Ma világosban jönnek és feketét rendelnek.

Mimi: Az Irma már itthagya a pályát!

Jani: Trafikot nyitott Óbudán.

Mimi: A Lia megszökött!

Jani: Stikkel! Fehérneműt stikkel!

Mimi: Ibolya is elment!

Jani: Kunszentmiklósrá, nevelőnőnek!

Mimi: Szép kis világ ez! A tisztességből jobban lehet megélni! Disznóság!

Jani: Legalább most már csak ketten vagytok. Bors, meg te. Te vagy az attrakció!

Mimi: Attrakció vagyok és mégis rosszul megy nekem!

Jani: Szökj meg te is!

Mimi: Meg is teszem. Csak arra várok, hogy egyszer kiélvezzem a pályát. De hiába várok!

Jani: Azt elhiszem!

Az Ön levele egyéniségének fényképe! Büszkén küldheti el leveleit, ha valódi

Egyedárusító:

Goldberger Géza

írógépvállalata VI, Jókai u. 11. Tel.: Aut. 281-68
írógépe mindig tökéletes lesz, ha legmodernebbül felszerelt műhelyem tartja jókarban, vagy garanciával javítja * Használt és új írógépekben a nagy raktár

Gill Brand gyöngyírási
írógépszalagot és

Majestic pókhálóvékony
Carbonpapírt használ.
MAJESTIC kézírású indigó nem piszkít!

Mimi: Ha jön egy pali, tudod miről beszél? Az aranypengőről, meg a búza-kivitelről! Egész nap a közgazdasági rovatot olvasom, hogy tudjak velük beszélgetni!

Jani: Azelőtt a Wilde Oszkárt kellett olvasni, hogy jókat mondjatok. Ma a Fehéri Armandot!

Mimi: Hát én ezt a szégyent nem hagyom magamon száradni. Nem azért mentem lokálba, hogy tőzsdeszakértő legyek!

Jani: Mit akarsz tulajdonképpen?

Mimi: Egyszer egy igazi vendéget. Olyat, akiről Bora beszélt!

Jani: Hja, Bora már öregecske!

Mimi: Éppen azért még láthatott igazi pafit! Tudod, olyat, aki autón érkezik, frakkban, klakkban, virággal a gomblyukában, pálcával... Mire belép a szeparéba, már kíséri a pezsgősüveg. De piros vignettával. Aki nem nappali gondokról beszél, hanem mulatni akar! És tud mulatni! Érted, Jani?

Jani (legyint, rágyújt): Tizenegyedik!

Mimi: Olyan vendéget, aki csókot kér, nem tőzsdetípusokat! Akinek szerelem kell! Amikor megöleli a nőt, gyöngyöt csatol a nyakára! Nem pénzzel honorál, nem izzad ki nagynehezen egy deákferencet, hanem brili híz az ujjamra! Régen még voltak ilyen palik?

Jani: Hát... voltak!

Mimi: Tudom, Bora mesélte. Hát ezt akarom! Egy ilyet! Ha egyszer találok egy ilyet, másnap elmegyek tisztességes nőnek! Csak egyszer jöjjön el egy hamisítatlan, békebeli frakkos gavallér... Tudod, egy olyan igazi úr...

(Mimi hátravetett fejjel áll. A zene jazz helyett hirtelen valami furcsa mennyei telt kezd játszani, ami lassan átmeleg egy békebeli keringőmelódiába. Az ajtón hőlabdák repülnek be és szerpentin. Megjelenik a gróf, klakkban, frakkban, virággal, pálcával, megemeli a kalapját.)

Gróf: Jó estét!

Jani: Alázatos szolg... *(Dadog, a cigarettát belefojtja a hamulartóba, egy slukkot lenyel.)*

Gróf (először a cigarettacsomokra, aztán Jamira néz).

Jani (megadóan kifújja a füstöt).

Gróf: Füstöl a pincér, ég a lokál!

Jani: De nagyságos, de méltóságos...

Gróf: Pezsgőt!

Jani (kiszédül az ajtón).

Gróf (helygel kínálja Mimit): Tessék! *(Leülnek. Monoklin át nézi.)* Csinos! Szöke mint a búza!...

Mimi (buzgón): Búza?... Sok a gond az idén a búzával, úgy-e? Általában a terménykivitel...

Gróf: Tessék?

Mimi: Olvastam, hogy a boletta eltörlése...

Gróf: Tessék!?

Mimi (zavartan): Csak gondoltam... Mert a búzához hasonlítottam a hajamat. Nem érdeklő?

Gróf: A termés? Éjszaka soha!

Mimi (boldogan): Igazán?... És a hajam?

Gróf: Az már inkább! A két mandulaszeme... az ajka... Ez a kis földi-eper. A válla, mint két kis alma... Ez az egész kis zsardinető...

Mimi (buzgón): A gyümölcsök érdeklők? Persze! Szezón van a gyümölcspiacon! Hallottam, hogy a felhozatal...

Gróf: Hogyan?

Mimi: A gyümölcsfelhozatal...

Gróf: Hogyan?!

Mimi (csalódottan): Ez sem érdeklő?

Gróf: A gyümölcs? Éjszaka soha!

Jani (jön a pezsgővel, áhítattal): A pezsgő! *(Tölt.)*

Gróf: Ha már gyümölcsnél tartunk, maradjunk a szőlőnél! De folyékony állapotban! Prosit!

Mimi: Prosit!

(Koccintanak.)

Jani (el).

Gróf: Idejőjjön, kislány! *(Térdére veszi.)*

Most ígérje meg, hogy nem beszél közgazdaságról, Éjszaka van, alszik a búza, szunnyadnak a gyümölcsök! Sötétség takarja ezt a sötét világot! Ilyenkor az ember előveszi valahonnan belülről a szívét... azt a buta, elfelejtett, piros ócskaságot... Hallgatja, hogy ketyeg... És elhiszi neki, hogy még ma is ő mutatja az időt... Pezsgővel locsolja, amíg megint virágot hajl, mint régen... És ezt a szál virágot felajánlja egy nőnek... *(Poharat emel.)* A mai éjszaka!

Mimi (koccint a gróffal, isznak): Ez is van még a világon?

(Zene.)

TÁRSASÁGBELI NŐ

ma már könnyen eltüntetheti az arc, valamint szem alatti ráncait, mert a már nálunk is kapható amerikai Heroskin ránceltüntető krém megszüaditja a nőket ezen szépséghibáktól.

Gróf: Csak ez van a világon, semmi más!

II.

(Ének.)

I.

Az ember szíve oly nehéz,
De néha-néha visszanéz...
Hová lett sok elmúlt regény?
Mj volt a mult, s ki voltam én?
Már jutott nekem ez is, az is,
Keserűség, meg öröm is!...
Megértem fényes éveket!
S volt úgy, hogy minden elveszett...

Refr.:

Nem maradt a multból semmi,
Csak a frakk, s a szerelem!
De még tudok boldog lenni.
Ha a frakkot felveszem!
A szívem táján fehér virág
Dalol egy forró melódiát!
Ami volt, az elmúlt régen.
Nem maradt más egyebem,
Csak egy csillagom az égen.
Meg a frakk, s a szerelem!
Ez volt a sorsom, az életem!
A frakk, s az asszony!
Ez az, ami kell nekem!

Gondos szülők

megválogatják, hogy gyermekeik mit olvasnak! A legkönnyebben befolyásolható a gyermek és így nagyon fontos, mit adunk a gyermek kezébe.

Tolnai Kis Könyvtárában

eddig megjelent: Éjjel az erdőn, Váratlan segítség, Szökés, Álruhában, Menekülés a kelepceből, Kaland a bartangban, A gonosz szellem, A fa odvában, Az égő erdőben.

A 9 kötet terjedelme közel 1150 oldal, mintegy 800 színes és fekete képpel. A legszebb mesék, elbeszélések és kalandos történetek, melyeket ezen kötetek tartalmaznak, kötik le legjobban a gyermek figyelmét.

5 díszes kötésű könyv ára, ezüstözött tokkal együtt, bérmentve 2 pengő 40 fillér, utánvétellel 40 fillérrel drágább.

Beszerezhető: DÉLIBÁB kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12 sz.

Bolyongtam hét országon át,
Bejártam már Amerikát!
Hol gazdag voltam, hol szegény.
De mindig újra kezdtem én!
És jöhetett rám, ami akart,
Kibírtam én a zivatart!
A sors, ha százszor elhagyott,
Ma mégis újra itt vagyok!

(Dal után tánc. Tangó. A tánc közben az említett játékok, gyűrű, nyaklánc stb. Tánc végén Mimi leül a fotójebe, szédülten, szinte öntudatlanul hátrahajlja a fejét, mintha aludna.)

Gróf (int a pincérnek): Fizetni!

Jani: Gróf úr...

Gróf (esőndet int).

Jani (halkan): Gróf úr, kérem... Az előbb nem akartam a maeska előtt... de hogyan... honnan méltóztatott... ide... gróf úr... hiszen az a hír járta, hogy már régen... (Hirtelen.) Csak nem Amerikából?

Gróf: Nem lehessen tudni! Talán... sokkal messzebből!... De jönnöm kellett... Úgy éreztem, hogy hív valami... vagy valaki... Nem tudom...

Jani: Ha meg tetszik engedni, gróf úr, én tudom...

Gróf (kérdően fordul feléje).

Jani (Mimre néz).

Gróf: Ez a... kis...

Jani: Kezdő. Mindig egy igazi vendégre várt... Azt mondta, ha egyszer eljön, másnap elmegy tisztességes nőnek!... Szegény!

Gróf (sokáig hallgat): Látod, Jani... így van ez! Most már tudom, miért kellett idejönnöm!... Én már... annyi tisztességes nőből csináltam... izé... (Elhallgat, csettint.) Egyszer ezt is jóvá kell tenni... ideje, hogy egyszer már egy ilyen kis nőből én csináljak tisztességeset...

Jani: Hiába! A gróf úr mindig a régi marad!

Gróf: Én igen! Mindig... és... (Fölfelé néz.) mindenütt...

Jani (átadja a belépőt, klakkot, botot).

Gróf (halkan énekel):

Ez volt a sorsom, az életem!
A frakk, s az asszony!
Ez az, ami kell nekem!...
(Elmegy.)

(Függöny.)

ESCHSTRUTH NATÁLIA

LENGYELVÉR

című 447 oldalas világhírű regénye díszes kötésben újra kapható 2 pengő 60 fillérért bérmentve a pénz előzetes beküldése mellett. Beszerezhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Ez a könyv nem az ördög bibliája,

s nem válik az ördög prédájává az, aki azt forgatja. Ha szereti az irtatlan szörközásokot, megtanulhatja az ebben ismertett modern kártyajátékokat, az alsóstól a Rummyig. Ára bérmentes küldéssel 1 pengő 10 fillér a pénz előzetes beküldése mellett megrendelhető Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. ker., Dohány ucca 12

Gömbösné-Galamb Margit:

AZ URIASSZONY

Ez a tartalmas, rendkívül tanulságos könyv, amely az írás művészetével tárgyalja mindazt, ami az igazi úriasszony alkotó lényege; a magyar irodalomban páratlan sikert ért el. Figyelmebe ajánljuk az „Uriasszony”-t mindazoknak, kik lelki finomságra és úri gondolkodásra törekednek. A mű csinosan van bekötve. Ára bérmentve 2 pengő 20 fillér. Megrendelhető a DÉLIBÁB kiadóhivatalában Budapest, VII, Dohány u. 12 sz.

Mindenkit érdekel!
Mindenki olvassa!

A ⁸ÓRAIÚJSÁG

szenzációs új cikksorozata:

Az Orczy-ház rejtelmei

Egyes szám ára:

6

FILLÉR

ÓRAIÚJSÁG

Ahogy a divat született

Írta: Faragó Sándor

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV. Bécsi uca 1, szerezhető meg. Copyright 1930. by dr. Alexander Marton, Budapest

Személyek: { Margit asszony
A doktor úr
A férj

(Történik a legsötétebb békében. A szín egyszerűen berendezett szalon, amelyben kerevet is van. Amikor a függöny felgördül, a korabeli divat szerint öltözött Margit asszony a kereveten ül. Nagy, konygos frizurája van. A doktor úr nagy bajusszal, széles nyakkendőplasztrónnal, magas gallérral, a földön térdepel és éppen szerelmet vall.)

A doktor úr: Margit, hallgasson meg! Én nem akarok mást, mint az ajkammal megérinteni a kisujja hegyét!

Margit (konsternálva): Pffuj, maga disznó! Mit gondolt? Én még a kisujjammal sem esalom meg azt a derek jó embert, a férjemet, aki reggeltől estig gürcöl értem a szövetkezetben. Én komolyan veszem azt az esküt, amelyet az oltár előtt tettem! Különben is, a férjem egy vadállat, aki agyonlövö magát! Menjen, Lajos, oh menjen, mielőtt a férjem hazatér...

A doktor úr: Nem bánom. Meg fogok verekedni vele! Döntsön köztünk a kard.

Margit: Maga akar megverekedni a férjemmel, aki a BAK, legjobb atlétája és idén 1912-ben ő nyerte a kardvívő-bajnokságot? Meg van maga örülve?

A doktor úr: Margit, szeretem! Holnap délből sikkasztok és kiszökökünk Amerikába! De addig, isteni Margit, engedje megcsókolni a kisujja hegyét...

Margit: Hát nem bánom, a kisujjam hegyét. De csak lehellen! Csókolni nem szabad, mert én tisztességes asszony vagyok!

A doktor úr: Csak lehellek! Istenem, hát igaz ez? Hányszor álmodom a maga eszményi, molett figurájáról. És most, íme, a valóság, megcsókolhatom a kisujja hegyét! Én megrepedek a boldogságtól...

Margit (kipirultan odanyújtja a kezét a doktornak): Most lehellen, Lajos!

A doktor úr (megcsókolja az asszony

kisujja hegyét): Életem legboldogabb perce ez!

Margit: Lajos, elég, mert már pezsgésbe hozta a vérem!

A doktor úr: Hadd pezsgjen! Istenem, ha így haladunk, akkor tíz év múlva eljutok a szájáig...

Margit: A szám soha! A szám szent! A szám az enyém! Hova gondolt?

A doktor úr: De a haját csak megcsókolhatom?

Margit: Ki van zárva!

A doktor úr (hirtelen elhatározással megcsókolja az asszony haját):

Margit: Mit csinált! Örült! A posványba taszít? Gyilkos! Hozzáért a kontyomhoz! Hogy fogok tudni jó férjem szemébe nézni?

A doktor úr: Most már csak annyit kérek, hogy mutassa meg nekem a bokáját! Négy szemközt szeretnék lenni a bokájával!

Margit: Trágár fickó! Hogy meri kiejteni házamban ezt a szót, hogy boka? Maga kékszakáll! Maga Nick Guszti! Hát mit gondolt?

A doktor úr: Ha én azt most elmondanám, akkor rendőrért kiáltani... De most megyek, szép asszony. Csókolom a kezét...

Margit (rémülten): Egy konflis állt meg a ház előtt!

A doktor úr: No és?

Margit: A férjem... Megismerem a lovat! Már jön fel a lépcsőn...

A doktor úr: A ló?

Margit: Dehogy! A férjem! Tűnjön el! Meneküljön!

A doktor úr: De hová? De hová?

Margit: Bújjon a szekrénybe!

A doktor úr: Olt naftalinos leszek...

Margit: Ugorjon ki az ablakon...

A doktor úr: A harmadik emeletről?

Margit: Dugonich Titusz még magasabbról ugrott. De maga gyáva! Kompromittál engem...

A doktor úr: Inkább a naftalin, mint a három emelet. Inkább a Katzer, mint a Rökus!

A férj (hatalmas, allétermelő férfi. Ő is 1912. évi divat szerint van öltözve. Vérében forgó szemmel benyit): Hah! Hah!

A doktor úr: Alászolgája!

Margit: Aladár!

A férj: Ki ez a vakares?

Margit: Gyermekkorai játszótársam!

A doktor úr: Együtt játszottunk ekk mekk stekket Pakson!

A férj: Hogyan kerül ez a puhány a te szalónodba? Mit keres itt ez az emberformájú marha?

A doktor: Meg akartam hívni a nagyságos asszonyt a kalikóbalra.

A férj (üvöltve): Megesaltatok!

A doktor úr: Szépen! Szó sincs róla! Van szerencsém önt is meghívni a kalikóbalra!

A férj: Majd adok én magának kalikót, maga csirkefogó! (Előveszi revolverét és babrálja.) Hová parancsol egy golyót, a fejébe vagy a hasába...

A doktor úr: Inkább a hasamba, esedezem...

Margit: Aladár, ne légy igaztalan...

A férj: Te hallgass! Veled később számolok... Az anyádból sem néztem ki semmi jót! És maga hordja innen az irháját, mert úgy szitává lövöm, hogy paradicsomot lehet passzírozni magán!

A doktor úr: Kérem... én mehetek... én...

A férj: A legjobb, ha az ajtón megy ki. (Névjegyet ad át neki.) Tekintse magát felpofozottnak. Tekintse magát hullának! Tekintse magát feloszlottnak! Adió!

A doktor úr (átadja a névjegyet): Holnap elküldöm a segédeimet, uram...

A férj (röviden): Kuss!

A doktor úr (a férjhez): Legyen szíves kézesőkomat a nagyságos asszonynak átadni. Alászolgája. (EL)

A férj: Most veled számolok le, te kékszakállnő! Megesókol?

Margit: Ne lássam az anyámat, ha meg-esókol.

A férj: Nyomorult, nincs is anyád! Tavaly állítottunk neki sírkövet!

Margit: Nem esókol meg. Olyan igaz, minthogy Isten van fölöttem.

A férj: Hazudsz! A Hammel néni lakik fölöttünk és csak azután az Isten! Biztosan símogatta a hajad, biztosan esó-

kolgatta a bokád! És a szádat, a szádat is meg-esókolta.

Margit: Aladár, higgyél nekem!

A férj: Agyonüsselek? Nem ütlek agyon! Hogyne, majd lecsukatom magam! Más büntetést találtam ki számodra! Úgy elesüftlak, hogy nem mehatsz többé az emberek közé... (Egy nagy öltöt kerít és megragadja az asszonyt.)

Margit: Mit akarsz csinálni, az Isten szent szerelmére?

A férj: Símogatta 186 centiméteres Loreley hajadat! Nos, én levágom!

Margit: Irgalmas Isten! A kontyom!

A férj (levágja az asszony haját): Elesüftlak, mert csúffá tettél engemet...

Margit (hisztérikus kétségbeeséssel): A kontyom! A kontyom!

A férj: Volt konty, nincs konty! (A kezében tartja az asszony kontyát és copfjait.)

Margit: Aladár, a copfom! Húsz forintért vettem a hajkereskedésben! Add vissza, add vissza! Oh, a copfom!

A férj: Fia! Ujjal fognak rád mutatni, hogy így jár egy bűnös asszony! De ez még mind semmi. A bokádat is mutattad neki! Én levágom térdig a szoknyádat! Nyomorult, bűnös asszony...

Margit: Az Istenre kérlek, ne tegyél tönkre! Ez a legjobb ruhám! Ha levágod az aljamat, akkor kilátszik a vádlim és nem mehetek emberek közé!

A férj: Én bizony levágok az aljadból, hadd tudja meg mindenki! (Örült dühvel nekiesik az asszony szoknyájának. Alul körülvágja, egészen térdig. Az asszony sikoltozik. És most Margit ott állt bubifrizúrában, rövid szoknyában.) Éppen úgy meg fog vetni, mint a Csuk Mancit, aki festi a száját! Így kell bánni egy bűnös asszonnyal! Most nézd meg magad a tükörben, ha-ha...

Margit (még mindig zokogva a tükör elé megy, sikoltozva áll meg előtte. Úgy fest, mintha egészen az utolsó divat szerint lenne öltözve. Még szepeg egy kicsit, aztán megsimítja a haját, nézi a szoknyáját és elmosolyodik. Púderpamaeshoz nyúl és festeni kezdi magát. Rázsozza az ajkát. Látszik rajta, hogy tetszik magának.) Te, Aladár, ez a vi-selet nem is olyan rossz...

A férj: Bestia!

Konferanszié (bejön, meghajlik, az asszonnyal mutat, aki a legutolsó divat szerint öltözött, diadalmasan áll): Hölgyeim és uraim, így született meg a modern női divat...

(Függöny.)

Odol szájvíz üdit, fertőtleníti.

Előfizelőinknek és olvasóinknak megküldjük részfelfizetésre az itt felsorolt művek bármelyikét

Tolnai Világlexikonai 18 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapestten 40, vidéken pedig 42 pengőért, bérmentve
 Tolnai Világfőrténeimet, 20 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapestten és vidéken 36 pengőért, bérmentve
 Tolnai : A világháború történetét 10 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapestten és vidéken 30 pengőért, bérmentve
 A Műveltség Újját 13 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapestten és vidéken 39 pengőért, bérmentve

Azok, akiknek a fenti felsorolt művekből már birtokukban van néhány kötet, a hiányzó köteleket megrendelhetik, míg
 pedig kötelekért, bérmentes szállítással, a következő áron : Tolnai Világlexikoma 2 pengő 40 fill., Tolnai Világfőrténeime
 1 pengő 80 fill., Tolnai : A világháború története 3 pengő, A Műveltség Újja 3 pengő. Törvények kötelek megrendelésénél 5 kötetig csak
 az összeg előzetes beiktatása mellett szállíthatjuk a szóbanforgó műveket. Ha öt kötetnél többet rendel, részletre is megküldjük
 egyszerre a köteleket, ha kiadóhivatalkunktól ilyen célra szolgáló megrendelőlapot kér.

Azok, akik a fenti párhuzam alkalmat igénybe akarják venni, töltsék ki olvasható írással az alább közölt megrendelőlapot és
 küldjék be a Délbáb kiadóhivatalkunknak (Budapest, VII. Dohány utca 12). Akik a megrendelőlap kivágásával nem akarják
 megszokottai a lapot, másolják le szövegét az itt következő szöveget, vagy ha levelezőlapot írnak kiadóhivatalkunknak, külön
 nyomtatott megrendelőlapot is kaphatnak. Akiknek már van részlet-folyószámjüyük, ezt a rendelőlapon külön jelezzék. A könyvek
 leszállítása előtt mindennemű pénzküldemény mellőzendő. Egyszerre csak egy sorozatot szállítunk, csak önálló keresettel bíró,
 Magyarországi területen lakó rendelőknek.

Itt tessék levágni és a kiadóhivatalkunk beküldeni:

Megrendelőlap

Megrendelem: (Azok számára, akik valamelyik

- *Tolnai Világlexikoma 18 kötetet Budapestten, 40 arany P árban
- *Tolnai Világfőrténeime 20 kötetet 42 arany P árban
- *Tolnai : A világháború története 10 kötetet, 36 arany P árban
- *A Műveltség Újja 13 kötetet 39 arany P árban
- egyismerteni, egyenként havi két-három pengőös részletfizetésre. Az
- első részletet a kötelek átvetéle után töplesztém, azután pedig
- mihiden hó 1-én a vállalat pénztáránaul levomás nélkül fizetem.
- A teljes lefőlesztésig a sorozat tulajdonfogát a vállalat
- fenntartja. Már egy részlet be nem tartása esetén a hátralek
- tekét a cégnek jogában áll költsegenre postai megbízással
- bevonni. Per eseten átvetem magam a budapesti közp. kir.
- Járisbírság hatáskörének és kizárólagos illetékességének. Ezen
- *A nem kívánt sorok és rovatok törölendők!

műből a teljes sorozatot kívánják)

megrendelés vissza nem vonható, de ennek elfogadását Önök
 fenntartják maguknak. Szóbeli, illetve a rendelőlapon kívüli
 írásbeli megállapodások érvénytelenek. Ömvallozást
 köteles vagyok bejelenteni.

Kell.....193.....hónap.

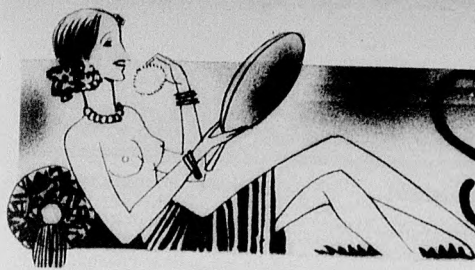
aláírás.....

Foglalkozás.....

postás cím.....

Tóthai Világvilág
 Előfizetőinknek és olvasóinknak megküldjük részleízületre az itt felsorolt művek bármelyikét

Szépséglexikon

XX.

Hajápolás. A sok időt és fáradságot igénylő toalettkezeléssel együtt a hosszú haj is eltűnt és helyet adott a praktikusabb és higiénikusabb bubifrizurának. A bubi fej és a ma annyira divatos félhosszú haj, miután gyorsabban és sűrűbben nő, fokozott ápolást igényel. Hajápolás alatt azonban hölgyeink nagy része egész helytelenül annak ondolását és külső rendbentartását értik és a fejbőr gondozását elhanyagolják. Pedig a fejbőrben gondozásnak helyet a haját tápláló u. n. hajszemölcsök és így arra kell törekednünk, hogy azok normális működését mindenkor biztosítsuk. Ezt elsősorban a fejbőr tisztántartásával érhetjük el. A fej bőrének éppúgy szüksége van vízre és szappanra, mint a test egyéb részeinek. Először is azért, mert mirigyei sok verejtéket és zsíradékot termelnek; másrészt a fejet sűrűn borító haj a fejbőr ter-

mészetes szellőződését megnehezíti és így a termelt váladék könnyen bomlásnak indul, megbetegíti a hajszemölcsöt és a haj hullását idézi elő.

A korai hajhullás inkább férfiaknál lép fel és veleszületett hajlamon, ideges és bakterériumos eredeten kívül főleg a fejbőr u. n. seborrhoeás elváltozása okozza. A fejbőrben lévő faggyumirigyek ilyenkor fokozott mértékben termelik váladékukat, a bőr felületére rétege megduzzad és a termelt zsíradék beszáradása következtében létrejön a fejkorpa, melynek tömege préseli a hajszálakat. Azokra nyomást gyakorol, ennek következtében a szálak táplálkozása zavart szenved, megbetegszik, elvékonyul és végül kihull. Ilvenkor az utánnövésben is zavarok állnak elő, egyre kevesebb a pótlás és így aránylag rövid idő múlva beáll a kopaszkodás.

A zsíros haját gyakrabban kell mosni, mint a szárazat. A túlzásos, korpás haját szépségszerűen hetenkint egyszer-kétszer, míg a száraz haját kéthetenként mossuk meg. A zsíros haját ezenkívül jó forró vízben kénes vagy kénesszalicilos szappannal, a normális haját pedig shampoooldattal ápoljuk. A hajszáritásnál használatos villamos hajszáritó alkalmazása nem célszerű, mert általában, hogy a meleg levegő közvetlenül éri a fejbőrt, a haját törékennyé teszi.

Mosás után a hajgyökereket megerősítő fejbőrmasszázs alkalmazandó. A haj selymességének fokozására a mosóvízbe néhány csepp glicerint önthetünk.

A hajhullás gyógyításánál elsősorban meg kell emlékeznünk a napfényről, mely egyike a leghatásosabb gyógyeszközöknek. Nyáron olyan embereknek, akik sokat járnak fedetlen fővel, a napon rendszerint megáll, vagy legalább is csökken a hajhullása. Kvarcfénykezeléssel is igen szép eredmények érhetők el; különösen azon esetekben, mikor a hajhullás kiállott fertőző betegségek következtében lép fel. Az utóbbi időben villamos fejbőrmasszázs is sikerrel alkalmazunk a hajhullás megakadályozására. Ennek hatása kétirányú: elsősorban megerősíti a hajgyökereket, másodsorban pedig a hajszemölcsökre gyakorolt izgató hatásánál fogva elősegíti a hajszálak gyors növekedését.

Dr. Heks Imre orvos-kosmetikus.

Kosmetikus orvosunk megcímzett és bélyeggel ellátott válaszboríték ellenében a hozzáírt leírt kozmetikai kérdésekre levelben is válaszol. Levelék címére a szerkesztőségbe küldendők.

A LEGJOBB SZÉPSÉGÁPOLÓSZER

A FÖLDES FÉLE
MARGIT
 CRÉME
 SZAPPAN
 PUDER
 KAPHATÓ MINDENÜTT!
 MAGYARORSZÁGI
 FÓRAKTÁR BUDAPEST
 TÖRÖK PATIKA KIRÁLY U. 12.

Amin az egész világ nevet

Az igazi úriember

Bíró: Maga képes volt hidegvérrel végignézni, hogy egy férfi üti-veri az anyósát és nem lépett közbe? Hát van magának szíve?

Tanu! De bíró úr kérem, hát az már mégsem lett volna úri dolog, hogy két férfi ütlegeljen egy szegény védtelen nőt!

(Life)

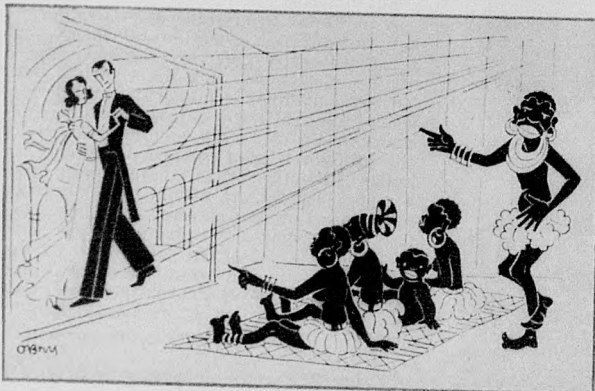
Amikor a közönség ad tanácsot a színésznek

A revűszínház direktora nem érti meg az idők szavát és húsz éve működő kissé túlmollett primadonnával játszatja a revű főszerepét. A bonviván szerepe szerint köteles a fináléban önagyságát karjai között kivinni a színpadról. Premierig minden a legnagyobb rendben történik. De a premier izgalmai közben szinte összeroskad a keresztsóníván a tekintélyes súly terhe alatt. A kínos jelenet még kínosabbá válik, mikor a közönség köréből egy hang megszólal:

— Ne veszdójék vele — vigye ki részletekben!

(Die Bühne)

Mozielőadás a kannibáloknál

— Vigyázz Ovambo, most rögtön megeszi! Már tapogattja, hogy elég zsíros-e a húsa!

(Punch)

Vendégloői jelenet

Kislány (torkaszakadtából ordít): Apuka ölébe akarok ülni... apuka ölébe akarok ülni...

Apa: De édes kis lányom, négy szék áll üresen ennél az asztalnál és te pont apuka ölébe akarsz ülni... Szegyled magad, hiszen te egy okos kislány vagy!

Kislány: Éppen azért akarok apuka ölébe ülni... mert a székek mind ragadnak a festéktől... apuka ölében legalább tisztán marad a ruhám...

(Meggendorfer Blätter)

Kávéházi filrt

Önagysága: Drága... ne... ne... ne esköljön ill meg... nézze az a pincér milyen szemekkel figyel bennünket... ne...

Az a pósta!

— Megkaptad a levelemet?
— Azt, amelyben ezer frankot kérsz tőlem kölesön?
— Igen, az érdekeltne...
— Azt nem kaptam meg!

(Le Sourire)

Felsőbb leányiskola

Tanár: Elly kisasszony, többször figyelmeztettem, hogy ne járjon rúzsosott ajkakkal az iskolába. Ha még egyszer kirúszozza magát...

Elly: De tanár úr kérem, még én soha életemben nem használtam rúzsot, csak minden reggel megescokolom a mamámat...

(London Opinion)

Az előrelátó vádolt

— Maga még itt van? Hiszen négy hétre el akart utazni?

— Igen, de szerencsére azonban megpáltoztatták az ítéletet — pénzbüntetésre!

(Karikaturen)

Álareoshálon

— Nahát, kedves Pompadour, hogy maga milyen korhű!

— Hát az uram korához képest tényleg hű vagyok!

(La Vie Parisienne)

A gróf házasodik...

— No és mi lesz az adóságokkal?

— Oh, már rég elfelejtettem őket!

— És az újak?

— Majd azok is megöregszenek!

(Péle-Méle)

Töprengés

A kis krokodilus (a papához): Mondd papa, mi lesz belőlem, ha nagy leszek: Cipő, pénztárca, vagy retikül?

(Musketen)

Afrikai expedíció

— Az Istenért jöjjön azonnal, ezredes úr, a feleségét megláthatja egy tigris!

— Hiába sietünk, most már ugyanis késő! Szegény tigrisnek már vége!

(Life)

Proce úr

Proce úr éhes és ebédelni akar. Bemegy hát a vendéglőbe, ahol ez az első kérdése:

— Mondja pincér, elsőrendű étterem ez?

— Igen, — de azért ön is itt maradhat!

(Faun)

Férji gyengédség

— Tessék valami szép villamossági cikket vásárolni a nagyszágos asszony számára... — kínálja úruit a kereskedő.

— Villamosszékük van? — kérdi rövid gondolkodás után a férj.

(Passing Show)

Nem árt az őszinteség

Férj: Mondd és mielőtt elvettélek, nem volt beléd szerelmes valami számár?

Feleség: De igen.

Férj: És mi lett belőle?

Feleség: Férjhez mentem hozzá!

(Moustique)

Kereskedő szellem

Tanító: Mondd fiacskám, ha a mamádnak hat gyereke van és őt almája, akkor mit csinál?

— Kompótot! — vágja rá nagy büszkén a gyerek.

(Lustige Blätter)

Beszélgetés az egyetem folyosóján

— Mit szól hozzá kolléga úr, a Jack újabban a sebészetet választotta?

— Mi történt? Ezentúl saját maga akar beretválkozni?

(Lustige Kiste)

Papucs úr vadászatra indul...

— Szeretném, ha fáciánt lőnél... — bucsúzik tőle a felesége.

— Sajnos, az nem megy fiam — az most borzasztó drága...

(Journal Amusant)

Vita az orvossal

— Kedves Meyer úr, ha tényleg fogyni akar — valami egészséges sportot úzzön. Melyik sportot szereti a legjobban?

— A helyeggyűjtést... rebegi a paciens.

(Kölnische Illustrierte)

A becsületes megtaláló

— Kérem ezt a döglött nyulat a sétalér padján találtam!

Rendőrfogalmazó: Amennyiben egy éven belül nem keresi a tulajdonosa — akkor a magáé.

(London Opinion)

Ez is egy nyár?

— Azt ígérted, hogy 1931 nyarán feleségül veszel...

— Ugyan kérek — hiszen tavaly nem is volt nyár!

(Jugend)

Éjszaka a külvárosban

Apacs: Uram, legyen szíves! Száz frankkal megmentheti egy ártatlan ember életét!

Járókelő: Na, ön nem néz ki ártatlannak...

Apacs: Nem is az én életéről van szó hanem — a magáéről!

(Candide)

Szabatos válasz

A tanár: Mit tett Nagy Frigyes közvetlen trónralépése után?

Diák: Ráült, tanár úr kérem...

(Journal Amusant)

Egy kis torokgyulladás

Fogházorvos (a maródiviziten jelentkező rabhoz): *Muló baj az egész, nem kell aggódni, csak az a fontos, hogy néhány napig ne menjen ki az utcára!* (Ric et Rac)

Vidéki szállodában

Vendég: Kérem, engem holnap reggel öt órakor keltsen, de okvetlen, mert lekésem a vonatot!

Szobalány: Nagyon szívesen, csak tessék esengetni!

(Muskele)

A eselészerzőnél

— Szereti a gyerekeket?

— Imádom kérem...

— Talán magának is van?

— Csak volt kérem, — de megöltem!

(Punch)

Tudja miért!

— Miért veszel fel láb-szárvédőt?

— Bridzsezni megyek és a feleségem a partnerem!

(Lustige Kiste)

Egy kis túlzás!

— Kérem, ékszerész úr, nem tudok a vőlegényemnek ellenállni — annyira szeretne egy jeggyűrűt vásárolni!

(Lustige Blätter)

Ismerlek!... Segítek?

A grafológus üzenetei

Választ csak olyan levelekre adunk, amelyhez mellékelve van a „grafológia-szelvény“. Minden íráshoz egy szelvény. Akí felében akar választ kapni (soron kívül), az mellékeljen megejmezett, fehélyegzett borítékot és írásonként 2-2 pengőt. A levelekre a beírkezés sorrendjében válaszolunk. A borítékon jelezni kell a „grafológus“ szót.

Szeged. Nagyon intelligens, szellemes, könnyen és érdekesen tudja kifejezni gondolatait. Kifejezőmódja erősen egyéni és eredeti, úgyhogy akaratlanul is felkelti az emberek érdeklődését önmaga iránt. Jó emberismerő, tudatosan befolyásolja az embereket. Sokat olvasott, intenzív szellemi életet él és messze időre előre kiépített életprogram megvalósítására fordítja energiáit. Felényes, kicsit cinikus, cseppet sem érzélgos. Nem hazudik, de sokat el- és agyonhallgat. Céltudatos, színes, érdekes egyéniség, vezetős szerepre hivatott.

Vadász. Fegyelmzettlen. Sokszor nem fér a bőrébe és vérszen enged természeté szélsőséges hajlamainak. Anyagi kérdésekben könnyelmű, kiszámíthatatlan. Önmagával nagyon meg van elégedve. Semmit sem vesz nagyon a lelkére, de pillanatnyi meghatódás hatása alatt igen önzellen és jó tud lenni.

Pusztai L. M. 34. Idegei nem a legjobb állapotban vannak. Lehangolt. Túlérzékeny. Nagyon el is hagyta magát. Hiányzik az életéből valami, ami miatt érdemesnek érezhetné a küzdelmet. Sokszor értelmetlennek tartja az egész játékot és gyakran felteszi magában a „lenni vagy nem lenni?“ kérdést. Kevés az önbizalma, pedig többnek éri magát az átlagnál. Kicsit fáradt, erőtlen.

Talán sikerül. Hirtelen természet. Szereti gyorsan elintézni a dolgokat és ha rosszul is tette, amit tett, nem gyötri magát hiábavaló szemrehányásokkal. Belső határozottsága, minden dekadens nyavalygástól való intőzata kiemelik az átlagemberek sorából.

Szereti a sportot. Sok személyes bátorság van benne. Ha bántják, a védekezésből azonnal támadásba csap át. Erős egyéniség. Igen tapintatos és szelid tud lenni, de ha elfogy a türelme, hirtelen csap át és teljesen el tud zárkózni minden érzés elől.

Margit boldogtalan. Nagyon bizalmatlan alaptermészetű, legjobb barátainak sem árul el semmit terveiről. Fegyelmzett. Sokat foglalkozik önmagával, rendkívül nagy akaraterevével fejleszteli önmagát és figyel meg minden apró hibáját. Nyitott szemekkel jár a világban. Nem hiszem, hogy korszakalkotó vagy szuggesztív tehetség volna benne, de ami eméll sokszor több sikert hoz, szívós, energikus és céltudatos.

Kis kíváncsi 16. Igen temperamentumos, szeszélyes, változókéony kedélyű. Nagyon ügyes, mindenhol hamar és könnyen megtalálja magát és semmit sem vesz nagyon a szívére. Tehetséges és ötletes, úgyhogy mindenki szívesen van a társaságában, mert akár rosszkedvű, akár jó, sohasem unalmas. Még nagyon messze van attól, hogy mint kiforrott egyéniségről lehessen róla beszélni.

Csörgedező patak. Érzékenylelkű, nagyon szereti a szépet és sokat foglalkozik azzal, hogy mi tetszik neki, mi nem, mit és kit szeret és mit és kit nem. Ezzel a beállított-sággal természetesen az jár, hogy hétköznap, de fontos kérdésekről és kötelességekről egészen megfigledkezik. Jöszívű.

Egy 17 éves kislány. Alapos, önmagával nagyon meg van elégedve és ez a fellépésén is erősen látszik. Ez az önelégültség magával hozza, hogy feljogosultnak éri magát arra is, hogy mások fölött kritikát gyakoroljon, másokat elítéljen és mindent lebecsüljön, amit nem egészen ért meg. Több szerénység rokonszenvesebbé tenné.

Még jöhetne 1. Kicsit könnyelműségre hajló. Csak a szellemes embereket szereti és rettenetesen kineveli a nehézkes alaposágot. Igen kedves tud lenni, akaratlanul is kellemeset mond mindenkinek, úgyhogy akik csak felületesen ismerik, elragadó embernek tartják. Alapjábanvéve pedig önző és nagyon kényelemszerető, senkiért sem hajlandó a legkisebb áldozatra sem és áldozatnak éri a legtermészetesebb már tapintatot is.

Valika 16. Szentimentáлизmusra hajlamos. Szereti kicsit húzni a dolgokat, akkor is, amikor maga is éri, hogy végetértek. Nincs helyes időbeosztása sem. Sokkal energikusabbnak és rezolutabbnak szeretném látni. Tapintatos, nagyon számontartja, hogy senkinek se okozzon tudva kellemetlenséget vagy fájdalmat. Ragaszkodásának kifejezése könnyen válhatik terhessé, mert minden méltóság hiányzik belőle. Rend-szerető, takarékos, kisigényű.

Heródes. Igen jó véleménnyel van a saját szellemi képességeiről, de nem mondható általábanvéve valami szigorú, nagyigényű kritikusknak. Könnyen tanul, gyors a fel-fogóképessége és sok mindent észrevesz, de nem mélyed bele semmibe, megelégszik mindenben a körülbelültudással. Itélőképessége és erkölcsi szempontjai kicsit megtépzottak. Látszik, hogy nem gondolja végig a dolgokat, hanem a legkézenfekvőbb és legkényelmesebb szempontot teszi ma-

gácvá. Szellemes, tehetséges és invenciózus. Szereti a fényűzést.

Pillangókisasszony. Még fejlődőben lévő egyéniség. Szellemileg fejlődésképes, sokat tanul és szereti a szellemi foglalkozást. Különös kettősség van benne. Tanulás, tudás, kötelességteljesítés szempontjából érett, egész emberszámba vehető, de rendkívül sok a gyerekesség, naivitás benne és elképzelései olyan primitívek, mintha a legegyszerűbb, fejletlenebb emberpalánta volna. Bizonyosan sokan félreismerik.

Valaki. Különködő. Önmagát egészen rendkívüli egyéniségnek tartja s nagy tisztelettel veszi körül önmagát. Nincs érzéke a valóság iránt, családást érez, ha nem úgy történnek a dolgok, ahogy várta, ha nem hozzák meg a természetesnek tartott sikert és elismerést. A társadalmi formákba nehezen illeszkedik bele, semmi simulékonyság, alkalmazkodási képesség benne. Uralkodó természet. Tehetséges. Érdekelne, ha őszintén írna. Fejlett formaérzéke van.

Luey. Igen szorgalmas, kötelességtudó, szeretteivel szemben fenntartás nélkül önzetlen és önfeláldozó. Keveset beszél önmagáról, sokszor még magával is sikerül elhitetnie, hogy megszűnt egyéni életet élni, hogy egészen kitölti a másokért való reszketés és reménykedés. Mély és nagyon érzékenylelkű s számot ad magának mindenről, amit tett. Harmónikus, mert minden szerénysége mellett is érzi, hogy eszményi elgondolásaihoz mindig hű, nemcsak lélekben, de cselekedeteiben is. Igen értékes, sokrétű egyéniség.

Engem még nem szeretett senki. Azelőtt sokat szenvedett félszégése és önbizalom hiánya miatt, de ma már nagy erőfeszítések és komoly munka árán olyan pozíciót teremtett magának, hogy a mások becülésén keresztül eljutott az önmaga megbecsüléséig. Szorgalmas, tapintatos, szerény-moderú, igen kellemes és rokonszenves egyéniség.

Szöke 27, Mezőtúr. Nagyon szereti a természetet, az állatokat, a primitív és jóhiszemű embereket, de állig begombolkozik mindenki vel szemben, aki társadalmi és szellemi szempontból vele egy fokon áll. Ezekkel szemben modoros, túlzottan konvencionális és a végtelékigmenően bizalmatlan. Sok nyugtalanúság van benne. Művészi tehetségeit, úgy látszik, nem sikerült golyan mértékben kifejlesztenie, mint ahogy belső egyensúlya kívánja.

Alkonyóra. Energikus, következetes egyéniség. Szeret diszponálni, nem riad vissza a felelősségtől. Meglehetősen bizalmatlan mindenki vel szemben. Óvatos, minden eshetőséggel számít és ha valamit el akar érni, nem egy úton próbál céljához eljutni, hanem minden úton, amely csak adódik. Takarékos. Nem befolyásolható. Erős, vezető egyéniség.

Angyalka. Minden-kivel jól ki tud jönni. Kedvessége meleg, nőies kedélyéből fakad. Szereti a szépet és meglehetősen érzékeny. Aki ezt a két dolgot tudja róla, széperzé-kének kellemes és érzékenységet nem sértő módon viselkedik, az biztosan számíthat rokonszenvére és barátságára.

Tatabánya I. Szereti a megszokottal és izgalommentes nyugodt életet. Következetes, tervszerűen osztja be életét és lehetőleg távoltart magától mindent, ami előre nem kiszámítható eseményeket vonhat maga után. Nem nagyon türelmes, kicsit gyengének érzi idegeit és ez is oka annak, hogy kímélni akarja magát.

Tatabánya II. Melegkedélyű egyéniség. Jó szíve sokszor meggondolatlan cselekedetekre is ragadja mert, amikor az érzési diktálni kezdenek, minden józan meggondolás, előrelátás háttérbe szorul. Élénk, életerős, egészséges és derült alaptermészetű. Sok lendület van benne. Kicsit bohémos, cseppet sem skrupulózus. Modora közvetlen, barátságos és megnyerő.

Flammarion. Veszélyteltet határozottsággal intézi a dolgait. Igen fejlett stílusérzéke van és sok minden érdekli. Még olyan kérdésekkel is foglalkozik, amelyek egy nálánál kevésbé rendezett szellemi életű egyéniségénél könnyen válhatnának veszélyessé. Vonzza a miszticizmus, józan ésszel akar elmenni olyan szellemi területekre, amelyekre általában véve az exaltáción keresztül visz az út. Zárkózott, de őszinte, igaz természet.

S. Sz. V.

A 16. számú keresztrejtvény megfejtése. Vízszintes sorok: 1. Főkapitányság, 10. Ena, 11. Eöl, 12. Ad, 13. Tre, 14. Emu, 15. Ri, 16. Lak, 18. Arm, 19. Csel, 20. Sok, 21. Seff, 24. Appony, 25. Ra, re, 27. Ara, 28. Vera, 29. Dru, 31. Kek, 32. Zs, 33. Kre, 34. Kád, 35. Ut, 36. Ken, 38. Per, 40. Gyulafehérvár. **Függőleges sorok:** 1. Franciaország, 2. Ke, 3. Antal, 4. Park, 5. Tő, 6. Néma, 7. Yours, 8. Sl, 9. Griffith, 16. Leopárd, 17. Milére, 18a. Meredek, 22. Inn, 23. Ali, 26. Erkel, 28. Veder, 30. Urna, 31. Kápé, 36. Ku, 37. Ne, 39. Rv.

MEGFEJTŐK NÉVSORA :

Lapunkban közölt rejtvények megfejtői közül Horváth István, Kispeszt, ötvösművészeti gyűrtő kapott, az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek: Ungváry Baba, T., Balogh Ilonka, B., Kruta Alexandra, Gy., Jahn Anna, Bp., Ragács Bözsi, Bp., Hartmann Róbert, Bp., Kerlész György, Bp., Biermann Magda, Bp., Tóth Imre, Sz., Hahn Jenő, Bp.

GRAFOLÓGIA-SZELVÉNY

Ismerlek!.. Segítsek?

A grafológus üzenetei

Választ csak olyan levelekre adunk, amelyhez mellékelve van a „grafológia-szelvény”. Minden fűzshöz egy szelvény. Aki levélben akar választ kapni (soron kívül), az mellékeljen megcimzett, felbélyegzett borítékot és frásonként 2-2 pengőt. A levelekre a beérkezés sorrendjében válaszolunk. A borítékon jelezni kell a „grafológus” szót.

Szeged. Nagyon intelligens, szellemes, könnyen és érdekesen tudja kifejezni gondolatait. Kifejezőmódja erősen egyéni és eredeti, úgyhogy akaratlanul is felkelti az emberek érdeklődését ön maga iránt. Jó emberismerő, tudatosan befolyásolja az embereket. Sokat olvasott, intenzív szellemi életet él és messze előre előre kiépített életprogram megvalósítására fordítja energiáit. Filényes, kicsit cinikus, eszepp sem érzélgos. Nem hazudik, de sokat el- és agyonhallgat. Céltudatos, színes, érdekes egyéniség, vezetőszerpre hivatott.

Vadász. Fegyelmezetlen. Sokszor nem fér a bőrébe és veszesen enged természete szélsőséges hajlamainak. Anyagi kérdésekben könnyelmű, kiszámíthatatlan. Önmagával nagyon meg van elégedve. Semmit sem vesz nagyon a lelkére, de pillanatnyi meghatódás hatása alatt igen önzetlen és jó tud lenni.

Pusztai L. M. 34. Idegei nem a legjobb állapotban vannak. Lehagolt. Túlérzékeny. Nagyon el is hagyta magát. Hiányzik az életéből valami, ami miatt érdemesnek érezhetné a küzdelmet. Sokszor értelmetlennek tartja az egész játékot és gyakran felteszi magában a „lenni vagy nem lenni?” kérdést. Kevés az önbizalma, pedig többnek éri magát az átlagnál. Kicsit fáradt, erőtlén.

Falán sikerül. Hirtelen természet. Szereti gyorsan elintézni a dolgokat és ha rosszul lette, amit tett, nem győtri magát hiábavaló szemrehányásokkal. Belső határozottsága, minden dekadens nyavalygástól való titózata kiemelik az átlagemberek sorából.

Szereti a sportot. Sok személyes bátorság van benne. Ha bántják, a védekezésből azonnal támadásba csap át. Erős egyéniség. Igen tapintatos és szelíd tud lenni, de ha elfogy a türelme, hirtelen csap át és teljesen el tud zárkózni minden érzés elől.

Margit boldogtalan. Nagyon bizalmatlan alaptermészetű, legjobb barátainak sem árul el semmit terveiről. Fegyelmezett. Sokat foglalkozik önmagával, rendkívül nagy akaraterevével fejlesztli önmagát és figyelni meg minden apró hibáját. Nyitott szemekkel jár a világban. Nem hiszem, hogy korszakalkotó vagy szuggesztív tehetség volna benne, de ami ennél sokszor több sikert hoz, szívós, energikus és céltudatos.

Kis kívánsi 16. Igen temperamentumos, szeszélyes, változékony kedélyű. Nagyon ügyes, mindenhol hamar és könnyen megtalálja magát és semmit sem vesz nagyon a szívére. Tehetséges és ötletes, úgyhogy mindenki szívesen van a társaságában, mert akár rosszkedvű, akár jó, sohasem unalmas. Még nagyon messze van attól, hogy mint kiforrott egyéniségről lehessen róla beszélni.

Csörgedező patak. Érzékenylelkű, nagyon szereti a szépet és sokat foglalkozik azzal, hogy mi tetszik neki, mi nem, mit és kit szeret és mit és kit nem. Ezzel a beállítottsággal természetesen az jár, hogy hétköznap, de fontos kérdésekről és kötelességekről egészen megelégedezik. Jószívű.

Egy 17 éves kislány. Alapos, önmagával nagyon meg van elégedve és ez a fellépésén is erősen látszik. Ez az önelégültség magával hozza, hogy feljogosultnak érzi magát arra is, hogy mások fölött kritikát gyakoroljon, másokat elítéljen és mindent lebecsüljön, amit nem egészen ért meg. Több szerénység rokonszenvesebbé tenné.

Még jöhetne I. Kicsit könnyelműsége hajló. Csak a szellemes embereket szereti és rettenetesen kineveti a nehézkes alaposágot. Igen kedves tud lenni, akaratlanul is kellemeset mond mindenkinek, úgyhogy akik csak felületesen ismerik, elragadó embernek tartják. Alapjábanvéve pedig önző és nagyon kényelemszerető, senkiért sem hajlandó a legkisebb áldozatra sem és áldozatnak érzi a legtermészetesebb már tapasztalatot is.

Valika 16. Szentimentáлизmusra hajlamos. Szereti kicsit húzni a dolgokat, akkor is, amikor maga is érzi, hogy végetértek. Nincs helyes időbeosztása sem. Sokkal energikusabbnak és rezolutabbnak szeretném látni. Tapintatos, nagyon számontartja, hogy senkinek se okozzon tudva kellemetlenséget vagy fájdalmat. Ragaszkodásának kifejezése könnyen válhatik terhessé, mert minden méltóság hiányzik belőle. Rend-szerető, takarékos, kisigényű.

Heródes. Igen jó véleményvel van a saját szellemi képességeiről, de nem mondható általábanvéve valami szigorú, nagyigényű kritikusnak. Könnyen tanul, gyors a fel-fogóképessége és sok mindent észrevesz, de nem mélyed bele semmibe, megelégszik mindenben a körülbelültudással. Itélőképessége és erkölcsi szempontjai kicsit megtépzottak. Látszik, hogy nem gondolja végig a dolgokat, hanem a legkézenfekvőbb és legkényelmesebb szempontot teszi ma-

gává. Szellemes, tehetséges és invenciózus. Szereti a fényűzést.

Pillangókísasszony. Még fejlődőben lévő egyéniség. Szellemileg fejlődésképes, sokat tanul és szereti a szellemi foglalkozást. Különös kettősség van benne. Tanulás, tudás, kötelességteljesítés szempontjából érejt, egész emberszámba vehető, de rendkívül sok a gyerekeség, naivitás benne és elképzelései olyan primitívek, mintha a legegyszerűbb, fejletlenebb emberpalánta volna. Bizonyosan sokan félreismerik.

Valaki. Különködő. Önmagát egészen rendkívüli egyéniségnek tartja s nagy tisztelettel veszi körül önmagát. Nincs érzéke a valóság iránt, csalódást érez, ha nem úgy történnek a dolgok, ahogy várta, ha nem hozzák meg a természetnek tartott sikert és elismerést. A társadalmi formákba nehezen illeszkedik bele, semmi simulékonyság, alkalmazkodási képesség benne. Uralkodó természet. Tehetséges. Érdekelne, ha őszintén írna. Fejlett formaérzéke van.

Lucy. Igen szorgalmas, kötelességtudó, szeretettel szemben fenntartás nélkül önzetlen és önfeláldozó. Keveset beszél önmagáról, sokszor még magával is sikerül elhitetnie, hogy megszűnt egyéni életet élni, hogy egészen kitölti a másokért való reszketés és reménykedés. Mély és nagyon érzékenylelkű s számot ad magának mindenről, amit tett. Harmónikus, mert minden szerénysége mellett is érzi, hogy eszményi elgondoláshoz mindig hű, nemcsak lélekben, de cselekedeteiben is. Igen értékes, sokrétű egyéniség.

Engem még nem szeretett senki. Azelőtt sokat szenvedett félszogsége és önbizalom hiánya miatt, de ma már nagy erőfeszítések és komoly munka árán olyan pozícióit teremtett magának, hogy a mások becsülésén keresztül eljutott az önmaga megbecsüléséig. Szorgalmas, tapintatos, szerény-módorú, igen kellemes és rokonszenves egyéniség.

Szöke 27. Mezőtúr. Nagyon szereti a természetet, az állatokat, a primitív és jóhiszemű embereket, de állig begombolkozik mindenkivel szemben, aki társadalmi és szellemi szempontból vele egy fokon áll. Ezekkel szemben modoros, túlzottan konvencionális és a véletlekigmenően bizalmatlan. Sok nyugtalanság van benne. Művészi tehetségeit, úgy látszik, nem sikerült olyan mértékben kifejlesztenie, mint ahogy belső egyensúlya kívánja.

Alkonypára. Energikus, következetes egyéniség. Szeret rendelkezni, nem riad vissza a felelősségtől. Meglehetősen bizalmatlan mindenkivel szemben. Óvatos, minden eshetőséggel számít és ha valamit el akar érní, nem egy úton próbál céljához eljutni, hanem minden úton, amely csak adódik. Takarékos. Nem befolyásolható. Erős, vezető egyéniség.

Angyalka. Minden-kivel jól ki tud jönni. Kedvessége meleg, nőies kedélyéből fakad. Szereti a szépet és meglehetősen érzékeny. Aki ezt a két dolgot tudja róla, szépérzékének kellemes és érzékenységet nem sértő módon viselkedik, az biztosan számíthat rokonszenvére és barátságára.

Tatabánya I. Szereti a megszokottat és izgalommentes nyugodt életet. Következetes, tervszerűen osztja be életét és lehetőleg távoltart magától mindent, ami előre nem kiszámítható eseményeket vonhat maga után. Nem nagyon türelmes, kicsit gyengének érzi idegeit és ez is oka annak, hogy kímélni akarja magát.

Tatabánya II. Melegkedélyű egyéniség. Jó szíve sokszor meggondolatlan cselekedetekre is ragadja mert, amikor az érzelmi diktálni kezdenek, minden józan meggondolás, előrelátás háttérbe szorul. Élénk, élet-erős, egészséges és derült alaptermészetű. Sok lendület van benne. Kicsit bohémas, cseppet sem skrupulózus. Modora közvetlen, barátságos és megnyerő.

Flammarion. Velezületett határozottsággal intézi a dolgait. Igen fejlett stílusérzéke van és sok minden érdekli. Még olyan kérdésekkel is foglalkozik, amelyek egy nálánál kevésbé rendezett szellemi életű egyéniség-nél könnyen válhatnának veszélyessé. Vonzza a miszticizmus, józan ésszel akar elmenni olyan szellemi területekre, amelyekre általában véve az exaltáción keresztül visz az út. Zárkózott, de őszinte, igaz természet.

S. Sz. V.

A 16. számú keresztrejtvény megfejtése. *Vízszintes sorok:* 1. Főkapitányság. 10. Ena. 11. Éol. 12. Ad. 13. Tre. 14. Emu. 15. Ri. 16. Lak. 18. Arm. 19. Csel. 20. Sok. 21. Seff. 24. Apponyi. Albert. 25. Ra. re. 27. Ara. 28. Vera. 29. Dru. 31. Kek. 32. Zs. 33. Kre. 34. Kád. 35. Ut. 36. Ken. 38. Per. 40. Gyulafehérvár. *Függőleges sorok:* 1. Franciaország. 2. Ke. 3. Antal. 4. Park. 5. Tő. 6. Néma. 7. Yours. 8. Sl. 9. Griffith. Artur. 16. Leopárd. 17. Milére. 18a. Mérédek. 22. Inn. 23. Ali. 26. Erkel. 28. Veder. 30. Urna. 31. Kápé. 36. Ku. 37. Ne. 39. Rv.

MEGFEJTŐK NÉVSORA :

Lapunkban közölt rejtvények megfejtői közül Horváth István, Kispeszt, ötvösművészeti gyűrit kapott, az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek : Ungváry Baba, T., Balogh Ilonka, B., Kruta Alexandra, Gy., Jahn Anna, Bp., Ragács Bözsi, Bp., Hartmann Róbert, Bp., Kertész György, Bp., Biermann Magda, Bp., Tóth Imre, Sz., Hahn Jenő, Bp.

GRAFOLÓGIA-SZELVÉNY

KERESZTREJTVEÉNY

A megfejtők között minden héten tíz könyv- és egy ítvösművészeti ékszerajándékot osztunk ki. Megfejtési határidő április 30. Minden borítékra ez a frandó: Rejtvénymegfejtés

1		2	3	4	5		6	7	8	9		10
		11					12					
13	14		15			16					17	
18		19								20		
21					22		23		24			
25				26			27		28			
		29					30					
31	32			33		34				35	36	
37					38				39			
40				41				42		43		
44			45		46		47		48		49	
		50					51			52		
53												

Vízszintes sorok: 1. Amerikai filmszínész. 11. Egy hangosfilmsláger címének egyik szava. 12. Két pesti szubrett keresztneve. 13. Kicsinyítő képző. 15. A Délibáb egyik munkatársa. 17. Kereskedelmi kifejezés. 18. Az első betű felesérelésével testrészt. 20. Az utolsó két betű felesérelésével zenei kifejezés. 21. Filmkomikus főlős ékezetével. 22. Férfi mondja, nő kapja. 24. Rablók előszereettel látogatják. 25. Szesztes ital. 26. Szláv palota. 28. Görög összetételkeben újat jelent. 29. Nem ér rá. 30. Női név. 31. Japán államférfi. 33. A haretét elkerülő katona jelzője a háborúban. 35. Idegen személyes névmás. 37.cura. 38. Vissza: Ige is, főnév is. 39. Lendület más nyelven. 40. Egy magánhangzó közbeszórással olyasmi, amit nem lehet letagadni. 43. Egy mondat több ilyenből áll. 44. Idegennyelvű kérdésző fonetikusan. 45. Német filmszínész. 49. Mutatószó. 50. Rovar. 51. A hal petéje. 53. Kossuth Lajos hadsegédje volt.

Függőleges sorok: 1. Fiatl pesti táncoskomikus. 2. Azonos mássalhangzók. 3. Operettlős. 4. Község. 5. Az utolsó betű megkettőzésével német író. 6. Verskellék. 7. Arra ikerszava. 8. Jéc. 9. Ásvány. 10. Babiloni uralkodó. 14. Öreg más nyelven. 16. Irószköz. 17. Világhírű úszó keresztneve. 19. Pesti szubrett vezetékneve. 20. Férfinév. (Bocsánat, de egy felesleges s csúszott a végére.) 22. Dórc. 23. Neves magyar komikus. 26. Főzelékfajta. 27. Az utolsó betű megkettőzésével a Nemzeti Színház művésze. 32. Házilálat. 34. Bankműszó. 36. Kötöző anyag. 41. Világhírű magyar filmszínész. 42. Európai hírv magyar matematikus. 45. Csapadék. 46. Az utolsó betűjét az elejére téve idegközpont. 47. Víz. 48. Azonos mássalhangzók. 50. Ékes idegennyelvű névelő. 52. Képző.

A 16-os számú keresztrejtvény megfejtését és a megfejtők névsorát a 77. oldalon közöljük.

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélró egy megcímzett és felbélyegzett választóborítékot küld. A nekünk szülő levelet így tessék megcímezni: „Délbáb“ szerkesztőségének, Budapest, VII, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrizünk meg

K. Zs., Mezótur. T. K. VIII, József uca 16. Sz. I. és M. K. meghaltak, dr. F. P. Teréz körút 34. P. K. Vilmos császár út 78. A Magyarországi Ujságírók Egyesületének elnöke, Márkus Miksa udvari tanácsos, VIII, Eszterházy uca 4. — **Motoros.** A válasz már lapunk 15. számában megjelent. Itt megismételjük: V, Zápolya uca 15. Gyorsabban technikai okokból nem tudunk válaszolni. Sok olvasónk például azt kéri, hogy legközelebbi számunkban közöljük a választ. Ezt már azért sem tehetnénk meg, mert a legtöbb esetben, mire olvasóink levele megérkezik, következő számunkat már kinyomtuk. — **Opera.** Néhány címet szívesen megadunk, de ezt csak levélben tehetjük meg. Több ilyen iskola van, de sok énekes iskolán kívül is vállal növendékeket. — **Cs. József, Szeged.** Előbb-utóbb Önre is sor kerül. Kérését ilyen formában nem tejesíthetjük. — **R. Gézáni, Budapest.** A baj nem súlyos, de feltétlenül szakszerű kezelést igényel. A leghelyesebb, ha azonnal felkeres egy jó specialitást. — **Diák 13.** Az, hogy valaki a műkedvelő színpadon megállja a helyét, még nem jelenti, hogy jó színművész. Az itt elért sikerek tehát nem irányadók. Jelenleg idehaza senki sem lehet film-színész, mert a magyar filmgyártás most van indulóban. Külföldön csak az tud érvényesülni, aki tökéletesen beszél az illető ország nyelvén, megfelelő pénzzel rendelkezik és emellett nagy szerencséje is van. Lehetséges, hogy rövidesen megváltozik a helyzet, de ma még ne gondoljon terveit megvalósítására. — **Bacillus.** Mind a kettő már évek óta nős. Külföldön még nem szerepeltek. — **Rajongó.** László Imre nótaszerző, költő és énekes is. Egyidőben vidéken színművész volt, majd rövid szünet után Budapesten szerepelt. — **Berlini előfizető.** A kérdéses színdarabot Csathó Kálmán írta. Évekkel ezelőtt mutatták be a Nemzeti Színházban. Címe: Budapest, VII, Rákóczi

út 28. — **Ibolyaesokor.** Ószintén mondjuk: nem tudjuk kitalálni. Ha Ön nem tudja, hogy az ibolyát ki küldte, akkor honnan tudnók mi? Három férfira gyanakszunk, de lehet, hogy egy negyedik küldte? Tökéletesen igaz. Mivel azt sem tudja, hogy ki hozta, küldőjét sem tudja kinyomozni. Várjon türelemmel, talán ismét jelentkezik a titkos imádó. Természetes, hogy van valami jelentősége, de vérmes reményeket ne fűzzön hozzá. — **Kálmánné.** Dálnoky Viktor dr. címe: Andrassy út 24. Levélben kérdezze meg. — **G. Irma, Szeged.** Hosszú időn keresztül a Royal Orfeumban lépett fel, majd vidékre ment. Jelenleg sehol sem szerepel. Budapesten van. — **W. Pál.** Hat éve asszony, 32 éves, ref. vallású. Levéléhez mellékeljen megcímzett és választóborítékkal ellátott borítékot. — **Lantos, Pécs.** Irhat neki a Zeneművészeti Főiskola címén is. Lakáscíme: Trombitás út 21. — **Ujpesti olvasó.** Operettekben is szerepelt, de évekkkel ezelőtt teljesen visszavonult a színpadtól. Nem valószínű, hogy ismét fellép. — **R. Zoltán.** Idegen állampolgárok csak igazságügyminiszteri engedéllyel köthetnek házasságot. Amennyiben az illető állam törvényei szerint az itt kötetendő házasságnak nincs akadálya, úgy az engedélyt megkapja. Ha személyesen jár el, elég gyorsan. — **Páros.** Itt közöljük a három címet: Irányi uca 1, Rudolf tér 1, Pannonia uca 8. B. Jelenleg nem szerepel, mert nem kap szerepet. Nem tudjuk, hogy mikor lép fel újra, mert egyelőre újabb szereplésről nem hallottunk. — **Somogyi.** Orosz menekült és évek óta él Budapesten. Címe: Kisfaludy uca 28a. — **O. Bözsi.** A fogadást megnyerte, mert tényleg kegyelmes asszony. — **Ámor.** Címét nem tudjuk, mert régi lakásáról elköltözött. Amint megtudjuk, közölni fogjuk. — **G. Zoltánné, Pesterzsébet.** Kiss Ferenc 1892-ben, Székesfehérvárott született. A Színművészeti Akadémia elvégzése után azonnal leszerződött a Nemzeti Színház. 1927-ben a Magyar Színházhoz szerződött, de nemsokára visszament a Nemzetihez. Minden szerepkörben sikert aratott és arat. Gyakran rendez és játszik a Studióban is és több filmben szerepelt.

Előfizetési ár:
¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő.
Ausztriában példányonként 40 Groschen.

Szerkesztő: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.
Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA
Budapest, VII, Dohány uca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-kőrforgógépein,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423—39 és József 423—50

*Puha teszi a ruhát!
Elegáns csapnival párizsi divat
modelljei után kövél
A legjobb magyar divatlap és kézimunkaujság*

ÁRA:
60
FILLER

Tolnai Nyomdai Műintézet és
Kiadóvállalat R.-T. nyomása, Budapest

EV
BRES
MEG